



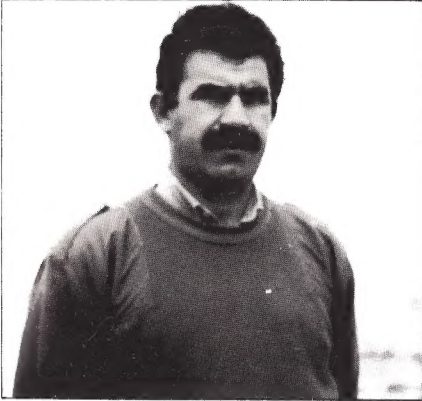
SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 85 / Ocak 1989 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı:

“1989, her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır”



Abdullah ÖCALAN yoldaşa uzanan eller kırılacak ve zafer Kürdistan halkının olacaktır

“Bugün Kürdistan’ın dağlarında, ovalarında ve zindanlarında direnen, direnen ve yine direnen APOCÜ RUH ve APOCÜ KARARLILIK’tır. Bu anlamda Parti Genel Sekreteri A. ÖCALAN; ülkemiz, halkımız, en değerli varlıklarımız olan şehitlerimiz, bir bütün olarak kadro, militan ve savaşçılarımızın ortak iradesinin somutlaşmış ifadesidir; en üst düzeyde yaratıcısı, temsilcisi ve yol göstericisidir. Bunun için Önderimize gelen her selamı, Kürdistan’a ve Kürdistan halkına gelmektedir. Selamlarda büyük önem taşıyanlar hangi güç tarafından finanse edilip, hangi maskeler altında yönlendirilse yönelsinler, son nefesimize ve kanımızın son damlasına kadar karşılarında durup gereken tüm savaş biçimlerine başvurmada kararlı olduğumuzu belirtelim. Parti Önderimizin çok, otorite ve cabaları sonucunda gerek halk olarak, gerekse de Parti kadro ve savaşçıları olarak alınımız açık, sözümüz ise kesindir.”

Yazısı 8. sayfada

İLKEL MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Günümüzde Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine dayatılan tasfiyeci-provokatif cabalar, halkımızın tarihinde sıkça görülen ihanetlerin en çarpıcı örneklerinden biri olarak tekrar gündeme gelmektedir. Uzun bir süreden beri çeşitli biçimlerde sürdürülmekte birlikte, İran-İrak savaşının ateşkesle sonuçlanmasından sonra yaşanan siyasal gelişmelerin kırın edilmemiş biçimde su yüzüne çıkardığı bu ihanet olayı, içinde rol alanların gerek durumlarıyla birlikte, Ortadoğu’daki çağdışı rejimlerin varlık nedenlerini de ortaya sermektedir. Bir ucu dünya emperyalizmine ve diğer ucu da tarihteki miyadıran çoktan doldurmuş olan gerici ve işbirlikçi sınıflara dayanan bu ihanet olayını bütün yönleriyle iyi tanımak ve bunun karşısında devrimci tutumda ısrar etmek, her zaman olduğundan çok daha önemlidir.

Kuşkusuz son siyasal gelişmelerin yakından izleyen herkes, eskiden beri Kürdistan üzerinde oynanan oyunların bir benzerlik arzettiğini ve bu oyunları oynayanların her malum sınıf ve çevreler olduklarını anlamakta güçlük çekmeyecektir. Yine, Kürdistan halkının tarihi boyunca ittifak ve sömürgeci güçlere karşı yürüttüğü direnişlerin sonuçları ve çözümsüzlüklerin nedeni araştırıldığında emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin oynadığı haline gelen yerli güçlerin rolleri açık ortaya çıkar. Ne var ki tarihin çeşitli dönemlerinde kapılar ardında oynanan ve halkımızdan büyük bir itinayla saklanan bu oyunlar bugün artık kendisini gizleme olanağı bulamamaktadır. Halkımızın PKK önderliğinde ulaştığı politik gelişme düzeyiyle yaratılan netlik ortamında bu tür oyunların kendi kural ve araçlarıyla sürdürülmesi olanakları ortadan kaldırılmıştır. Herkes varlığı kırık edilemez gerçekler karşısında kendi durumunu ortaya koymak ve bu somut ölçülerle kıyaslamak zorundadır.

Devamı 21. sayfada

“Halkımızı, Ulusal Kurtuluş Cephesi’nde bütün olanaklarını seferber ederek, tartışma durumundan kararlılığı haline getirmeye ve karar gücünden de bir yürütme ve örgütlenme gücü düzeyine ulaşmak için daha ileri bir adım atmaya çağırıyoruz... Partimizin doğrulan siyasetine her gün daha da artan desteğini sunmaya çağırıyoruz...”

1988 yılı, ulusal direniş ve Parti tarihimize her bakımdan anlamlı bir dönüm noktası oldu. Halkların, örgütlerin ve kişilerin tarihinde, gerek ilerleme doğrultusunda ve gerekse geriye, başaşağıya gidilerde bazı dönüm noktaları yaşanır. Bunlar böyle dönemler ve anlardır ki, kendilerinin sonraki gelişme süreçlerini derinden etkilerler. Kader yılı veya anı dediğimiz bu dönemler belleğimiz bir anlam ifade ederler. Böylece kritik dönemleri kendi lehlerine döndürmek için

halk, örgüt veya kişiler onu tüm güçleriyle karşılamaya, bu uğurda bütün yeteneklerini sergilemeye ve böylece onu yassımsal bir anlama kavuşturmaya çalışır; bunun için her şeylerini seferber ederler. Eğer bunda başarılı olmuştarsa, ondan sonraki gelişmeler kendi istedikleri yöne yönelir, yani, siyasi bir mücadele söz konusu ise, siyasi gelişme; askeri bir durum söz konusu ise askeri gelişme; kısacası, hangi alanda uğraş veriliyorsa, o alanda sonucu tayin etme durumu

munu yakalamışlardır demektir. Daha sonraki gelişmeler, böylece niteliksel bir gelişmenin ardından gelen niceliksel gelişmelerdir ve eğer doğru yönlendirilirse amaçla ulaşılması kaçınılmazdır.

Bizim halkımızın ulusal direniş tarihinde de gerek düşmanın en azgın dayatmaları ve gerekse bunları halk adına boş çıkarmada rol üstlenen örgütün önderliği bünyesinde bu süreçler aş yaşanmadı. Hem de daha sonraki gelişmeler büyük ölçüde belirlenecek; yalnız bir yılı değil, yılları etkileyecek gelişmelerin sağlanmasında önemli anlamı olan dönemler yaşandı.

Kürdistan halkının, yakın tarihi geçmişi, daha çok olumsuz yönde izleyen —ancak sınırlı da olsa— bazı gelişmelerde bağdaştırılan dönemlerin yaşandığı belirtilebilir. Örneğin, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında dağı-

Devamı 14. sayfada

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti Düşmanın azgın terörü direniş duvarında eriyor

- İstanbul, Batman, Sirt ve Cizre’de binlerce kişilik sömürgeci kolluk kuvveti operasyonlar düzenliyor. Yoğun işkence ve tutuklamalarla yürütülen operasyon, ARGG gerillaları ve halkın yoğun direnişi ile karşılanıyor.
- Cizre’de yaratılan direniş ortamında, düşmanın ihaneti dayatma cabaları boş çıkartıldı. Berivan yoldaş beraberindeki yoldaşlar birlikte görkemli bir direniş sergiledi.
- İstanbul’da meydana gelen çatışmada düşmanın “teslim ol” çağrısına direnişle cevap verildi.

Yeni yıl, Kürdistan ve Türkiye zemininde ulusal kurtuluş güçlerimiz ve Türk sömürgecileri arasında kıyasıya bir savaşla başladı. Ülkemizin birçok alanı ile birlikte, İstanbul’da da yoğun operasyonlar ve çatışmalar yaşanıyor. Direniş ve ihanet birbiriyle iç içe, bir mücadele içinde yeni yılı kendi damgasını vurmaya çalışıyor. Ve bu savaş içinde, görkemli direniş destanlarının hemen yarısında ihanetin çirkin yüzü tüm iğrençliği ile sirtıyor. 1988’i kesin olarak kaybetmiş olmanın hissi ile saldırganlığını had safhada vurduran sömürgeciler bir kez daha ihanete bağliyorlar tüm umutlarını; yeni pişmanlık yasasını uygulamaya sokup çağrı üstüne çağrı yapıyor; alçakça amaçlarına alet ettilerler bir-iki haine dört elle sarılarak bar-iki üstünlük kazanmaya çalışıyorlar.

Ancak diğer yandan, tüm bu

oyunları yerle bir eden, “Direnmek Yaşamaktır” şiarını kanlarıyla yazan ve halkı savaşa kaldıran PKK partizanlarının onurlu direnişleri bir kez daha tüm bu oyunları boş çıkartıyor. Yaratılmak istenen umutsuzluk, panik ve korku ortamını dağıtıyor; sömürgecilerin demagojilerini yerle bir ediyor. Düşmanın 1985 yılında Nebil (Ali Ozansoy) haininin ihaneti temelinde kurduğu dübu tuzakı nasıl ki Sason Direniş Şehitlerimizin görkemli direnişleriyle boş çıkartılıp düşmanın kendisi ölümüne sürükleniyse; bugün de Recep Tiril isimli bir hainin aynı amaçlarıyla üstlendiği rol, Cizre’de, Sirt’te, İstanbul’da “teslim ol” çağrılarının silahlı direnişle karşıtık veren, şehit düşen, yaralanan devrimcilerle boş çıkartılıyor. Düşmanın ihanete bağladığı umutlar bir kez daha sönüyor.

Kürdistan’da haberler 3. sayfada

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, F. Alman devletinin saldırıları ve PKK Davası

“1988 Şubatı’ndan başlayarak, tutuklamalara girişen Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 KKK politikası hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK davası açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC’den sonra PKK’yı yargılamak isteyen ikinci devlet B. Almanya olması bir tesadüf değil. Yukarıda kısaca da değindiğimiz gibi Almanya her devletin daha çok Türk egemenliği ile ilişki içerisinde olmuştur...”

Yazısı 12. sayfada

Darağacına yürürken savaş esirlerinin mesajları: “Güzel ve özgür bir yaşam için ölümlü kucaklaşıyoruz”

“Yoldaşları PKK gibi komünist bir hareketin ve Kürdistan özgürlük kavşasının bir nefesi olmak, bu uğurda ölmek benim için onurların büyüğüdür. Bu yolda onlarca önder yoldaşım, tarihte birer kilometre taşı diktiler... Bir halkın kurtuluşu, özgür ve mutlu yaşam için büyük fedakarlıklar, bireylerin ölümlü keşinimlidir. Bu bizim yaşamı sevmemiz, yaşama boş verdiğimiz anlamına gelmez. Yaşam için ölüyoruz biz...”

Yazısı 18. sayfada

Evren-Özal kılığının ağırlaşması bunalımı ve rejimin yeni arayışları

1989 yılına Türk siyasal rejimi yeni çalkantılara girdi. 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından oturtulmaya çalışılan siyasal istikrar tümüyle sağlanamadı. Evren-Özal kılığında ifadesini bulan bu bunalım durumu son yaşanan olaylar ile birlikte daha da gelişme gösterdi. Eksen rejimin kendi içkızması aşma yönündeki cabaları da boş çıkmakla kalmadı, içinden çıkılmaz bir hal aldı.

12 Eylül faşist darbesi, Türk egemen sınıflarını yaşadığı derin siyasal krizden kurtarmayı amaçlı-

yordu. Ancak darbenin üzerinden geçen sürede, siyasi kriz askı kalmaz bir yana, derinleşmesinin önüne bile geçilemedi.

Geçtiğimiz yıl yaşanan referandum, bu içkızma vardırdı düzeyin diğer bir açık örneğiydi. Referandumda Evren-Özal kılığı %35’ler düzeyinde bir oy alabilmişti. Bu ise, kılığı giderek tecrit olma sürecini arttırmış ve hizlanmasını anlamına gelmekteydi. Referandum sonuçlarında Evren-Özal kılığı beklediğini bulamadı. Referandumda

Devamı 7. sayfada

İhanetten medet uman düşman, yaygın tutuklamalara girişti

DÜŞMANIN AZGIN TERÖRÜ DİRENİŞ DUVARINDA ERİYOR

Cizre direnişi ihanete indirilen en büyük darbe oldu

Ulusal kurtuluş mücadelemizin halk kitleleri arasında derinliğine ve genişliğine en çok yer edindiği alanlardan olan Mardin'in Cizre kazası Ocak ayı eylemliliği ve direnişi ayırdıcılığı bir rol oynadı.

Şehir merkezinde de ulusal kurtuluşçu çalışmaların gözü olduğu, halk kitlelerinin derin bir yurtsever öze sahip bulunduğu Cizre'de geçmiş dönemde sömürgeci kolluk kuvvetleri yer yer hainlere vurulan darbelerle 13 Ocak'ta bir yenisi eklendi. İdlî çıkışında pusukuran ARGK gerillaları, bir polis devriye otosunu pusuya düşürerek 2 polisi ölüme cezalandırıp kalanları da yaraladı. Eylemi kayıp vermeden başarıya sonuçlandıran ARGK gerillalarını yakalamak amacıyla geniş çaplı bir operasyona girişen sömürgeci, Cizre

şehir merkezinde sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. Üç gün süren sokağa çıkma yasağı süresince şehirden tam bir terör estiren, tüm evleri didik didik arayan sömürgeci, rastgele birçok tutuklamaya girişerek, aldıkları darbenin öfkelerini halkın üzerine boşaltmaya başladılar.

Operasyonlar sırasında, ARGK gerillalarının eylemleri sonu kommandoların bir eve de baskın düzenleyen sömürgeci bazi timler, burada yaptıkları "teslim ol" çağrısına silahlı direnişle karşılık bildiler. Döneme dayatılan ihanet ve teslimiyet ruhunu parçalamanın gerekçesi sorulmuş ve halka, partiye verilen sözlerin bir gereği olarak kanının son damlasına kadar savaşan Berivan yoldaş, bir diğer yoldaşıyla birlikte çatışmada şehit

düştü. 19 Ocak günü bir saati aşkın süre devam eden çatışmada düşman verdiği kayıpların kamuoyunda gizledi.

PKK'nin değerli partizanı, ARGK'nin yığıt komutanlarından ve Kürdistan kadınları öncü neferlerinden olan Berivan yoldaşın şehit düşmesi, kendisinin yakından tanıyan halk kitlelerini derinden etkiledi; yoldaşın son nefesine kadar haykırdığı direniş çağrısı yerini buldu.

Cizre alanında bulunan yurtseverlerden alınan haberlere göre, çatışmanın duyulması ardından halktan kişiler ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışmalar patlak vermiş ve sömürgeciye ağır kayıplar verilmiştir. Sokağa çıkma yasasının halen devam ettiği Cizre de ortamın yeni patlamalara gebe olduğu belirtilmektedir.



ARGK birlikleri yeni katılımlarla güçleniyor

Kış aylarını kitleler arasında örgütlenme, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini güçlendirmek açısından da değerlendiren ARGK birlikleri yaygın köy toplantıları gerçekleştiriyorlar. Özellikle Botan

alanında sürdürülen bu yönlü çalışmalarında, bir yandan halk kitleleri eğitilirken, diğer yandan da yeni savaşçı adayları eğitimde tabi tutulurak Baharlar birlikte boyutlanacak savaşta hazırlanmaktadır.

Son olarak, gazetemize ulaşan haberlere göre, Hakkarî'nin Çukurca ilçesine bağlı Andaç köyüne giden bir ARGK birliği burada köy halkına yönelik köy toplantı düzenleyerek, dâim politikaları ve mücadelemizin gelişimi üzerine bilgiler vermiş ve birliklere katıl-

mak isteyen 6 genci de birlikte alarak gazetemize ulaşan bilgilere göre, Mardin'in azınlı ajan-muhbirlerinden Bino, bir süre önce uğradığı silahlı saldırıda ağır yaralanan hastaneye kaldırılmıştır. Burada gördüğü tedavi ile pis canını kurtarmış ancak sakat kalmıştır. Daha önce de birkaç kez cezalandırılması için eylemler yapılan ancak her seferinde yaralı veya ağır olarak kurtulan ajan Bino'nun bu son darbe ile önemli oranda işlemez kılındığı belirtilmektedir.

Diğer taraftan, yurtseverlerden gazetemize ulaşan bilgilere göre, Mardin'in azınlı ajan-muhbirlerinden Bino, bir süre önce uğradığı silahlı saldırıda ağır yaralanan hastaneye kaldırılmıştır. Burada gördüğü tedavi ile pis canını kurtarmış ancak sakat kalmıştır. Daha önce de birkaç kez cezalandırılması için eylemler yapılan ancak her seferinde yaralı veya ağır olarak kurtulan ajan Bino'nun bu son darbe ile önemli oranda işlemez kılındığı belirtilmektedir.

Dersim Eyaleti Eylem Bilançosu

Kiği-Karakoçan Bölgesi:

1-5 Eylül 1988'de Kiği'nin Kili-se köyü tümden yakılmıştır. Bu köy, aralarında Ekrem (Salih Kılıç) yoldaşın da bulunduğu bazı arkadaşların ihbar edip katiedilmesine neden olan köydür.

2-6 Eylül 1988 tarihinde Kiği'nin Kir köyünde komprador Hanefi Kaya'ya alt 1.000 ster odun yakılarak imha edilmiştir.

3-14 Eylül 1988'de Kiği-Yedisu yolu dört saat boyunca kesilmiştir. Öğleden sonra başlayıp akşama kadar süren eylem boyunca ul kontrol altında tutulurak, arama ve sorgulamalar yapılmış; devlete ait olan 3 araç yakılarak imha edilmiş; telefon hattına sabotaj düzenlenmiş ve kitlelen maddi yardım toplanmıştır. Büyük bir etkiyle ul açan eylem kitle tarafından coşkuyla karşılanmıştır.

4-25 Eylül 1988'de Kiği'nin Kir köyü yakınlarında patlatılan madde döşenmiş; tuzağa kapılan sömürgeci güçlerden kayıplar olmuş, ancak bu kayıplar gözlenmiştir.

5-7 Ekim 1988 tarihinde Karakoçan'ın Karslı köyünde hain Nutrî'nin Selçuk'un evi tümden yakılmıştır. Hainlerin cezasız kalmayacağı gerçeği bir kez de bu eylemle vurgulanmıştır.

Dersim Bölgesi

6-7 Ağustos 1988'de Dersim merkezindeki Balık Üretim Çiftliği Türkiye Elektrik Kurumu'na ait elektrik trafosu tahrip edilmiştir.

7-6 Ağustos 1988'de Dersim-Elazığ karayolu üzerinde bulunan üretme çiftliği yakılarak 10 milyon lirak zarar verilmiştir.

8-28 Ağustos 1988'de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde bulunan orman deposu basılmış, beklilere alt 2 adet 7,65 mm. çaplı tabancaya el konulmuş-

tur. Devlete ait bir traktör tahrip edilmiş; yola barikat kurularak işleme yapılmıştır.

9-30 Ağustos 1988 tarihinde Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde ve Harçık köyünde bulunan köprüye bombalı pankart asılmış; pankartta yazılı olan, "Özgür ve Bağımsız Bir Parça Vatan Yaratmak için PKK-ERNK-ARGK saflarında birleşelim", "Bijl Serok Apo" sloganları ilgilie izlenmiştir.

10-17 Eylül 1988'de Dersim-Erzincan-Erzurum karayolundaki Harçık köyünde telefon hattı kesilerek yola barikat kurulmuş, pankart asılarak yol üstünde ateş yakılmıştır.

Ayrıca, Elazığ merkezinde yaygın pullamalar yapılmıştır.

11-29 Ağustos 1988'de Çiçekli nahiyesine bağlı bir tepeye patlayıcı madde döşenmiş; patlama sonucu 3 asker ölmüştür, 3'ü de yaralanmıştır.

12-9 Eylül 1988'de Ovacık İlçe merkezindeki Balık Üretim Çiftliği yakılarak tahrip edilmiş; düşmanla çıkan çatışmada düşmana çok sayıda kayıp verilmiştir.

13-12 Eylül 1988'de Ovacık'ta pusuya düşen bir gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay ve 2 er öldürülmüş; 3'er de yaralanmıştır.

Ayrıca, Ovacık, Dersim, Hozat merkezlerinde geniş çaplı pullamalar yapılmıştır.

14-19 Ekim 1988'de Kiği-Yedisu nahiyesine bağlı bir köydeki çete odaklarına baskın düzenlenmiştir. Bunlardan azınlı bir çetenin eli yakılarak bombalanmış; evin çevresine ateş verilmiştir. Eylem akşamı alana yaklaşıma cesaretini göstermeyen sömürgeci kolluk kuvvetleri, ancak ertesi gün olay yerine gelmiş, karadan ve havadan başlatıldığı operasyon boşa çıkmıştır.

Dersim Eyalet Komutanlığı
11 Ekim 1988



Kürdistan dağlarında Berivan yoldaş, birliği ile birlikte...

Kürdistan'da sömürgeci terör sürüyor!

Ocak ayı başlarında sömürgeci teslim olup itirafılarına bulunan Recep Tiril isimli bir hainin ihbarlarını gerektiren yasan sömürgeci Kürdistan'ın geniş bir ala-

nını kapsayan operasyonlarla terör estiriyorlar. Bitlis, Diyarbakır, Mardin ve Silrt alanlarını kapsayan operasyonları o ana kadar 300'ü aşkın kişinin gözaltına alındığı,

İstanbul'da sömürgeci terör alarmı

Ocak ayı içinde Partimize karşı geniş çaplı operasyonların düzenlendiği bir diğer alan da İstanbul oldu. Mardin'den aldıkları istihbarata dayanarak alarma geçen İstanbul polisi günlerce süren operasyonlarla şehri didik didik arayan PKK'lı avına çıktı. Ortaya atılan iddialarda, PKK'nın İstanbul'a cephanesini yığdığı yığıl; kalasnikof ve roketatörlerin şehri sokulduğu ve büyük çaplı suikast eylemlerine hazırlanıldığı belirtiliyor. Bunun üzerine büyük bir paniğe kapılan sömürgeci bir yandan operasyonlarını hızlandırarak, PKK partizanlarını daha eyleme geçerken, diğer taraftan da hedef olabilecek kişileri teslimiye yoğun bir koruma altına aldılar.

Eylemlerin başta gelen hedefleri ödukları belirtilen, Türkiye ve Kürdistan halklarının en büyük düşmanlarından, Genelkurmay eski Başkanı emekli Orgeneral Necdet Ürgü ile emekli Orgeneral Necdet Öztürün askeri sorması altına alınırken, çeşitli askeri tesisler, polis toplanmaları ve binalar etrafında da sivill poliserden koruma kordonları oluşturuldu.

Her tarafta alışı ve eylemci arayan sömürgeci kolluk kuvvetleri

bir eve yaptıkları baskında silahlı direnişle karşılaştılar. "Teslim ol" çağrılarında direnişle karşılık veren Mahmut Eren isimli devrimci, ilk polis çemberini aşmayı başardı, ancak çatışmadan bir gün sonra yaralı olarak yakalandı. Mahmut Eren'i yanısıra bazı kişilerin daha yakalandığı, operasyonların kapsama genişletilmesi sürdürüldüğü belirtiliyor.

İstanbul'da yaşanan son gelişmeler sömürgeci PKK korkusunu her alanda ve her an ilikillerinde duyduklarını bir kez daha ortaya çıkardı. Kürdistan'ın dört bir tarafında boyutlanan savaş karşısında çekmez içinde çırpınan sömürgeci, şimdi yeni savaş cephesi ile uğraşmak zorunda kalmanın korkunu yaşıyorlar. İstanbul'da yazanan gerçekler, gelişen savaş cephesiyleminin sömürgecilere güç yönünden ve maddi olarak ağır kayıplar verdirip uğraştırmanın yanısıra, ağır bir korku ve bunalmı ortamı yaratarak da iyratçıların gözler önüne serdi. Sömürgeci, şimdi çok daha iyi görüyorlar ki, PKK her zaman her yerde; bir takım tedbirlerle ömürlerini kısa bir süre uzatmayı başarsalar ve kısmi bazı kayıplar verdirecek de eninde sonunda ARGK intikam namından onlardan suçlarını hesabını soracaktır.

İşkencelerin yoğun olarak sürdürüldüğü bildiriliyor. Özellikle Silvan, Batman, Kozluk, Kurtalan ve Bismil alanlarını kapsayan Garzan Eyaleti'nde yoğunlaştırılan operasyonlarda aralarında sıradan Kürdistanlıların bulunduğu çok sayıda yurtsever ve halktan kişi tutuklanarak işkence merkezlerine dolduruldu. Yürütülen azgın operasyon ve işkenceler diğ kamuoyunda tepkilere yol açarken, SHP milletvekillerinden bir grupta operasyon alanlarında tanık oldukları vahşi uygulamaları meclis gündemine getirmek zorunda kaldılar.

Bu arada Silrt'te bir eve baskın yapan sömürgeci kolluk kuvvetlerinin "teslim ol" çağrısına direnişle Cevap veren Halit Çelik isimli devrimci yaralı olarak yakalandı. İhanete karşı bir kez daha direniş silahına sarılan PKK partizanlarının bu ve benzeri direnişleri sömürgeci-lerin yaratmak istedikleri pasifikasyon, yitilgic ve umutsuzluk ortamının parçalanmasında önemli roller oynadı.

Bir kez daha İhanetten medet uman sömürgeci, ellerine geçirdikleri silahlı bir alçağı halka karşı saldırılarının gerekçesi haline getirerek, ulusal kurtuluş mücadelemize yoğun destek ve sempatinin ödün vermediği hedeflenmektedir. Ancak hainler örneklerine çokça tanık olmuş ve direnişi de yakından yaşamış halkımız sömürgeci-lerin hainane planlarını boşa çıkarmakta; direnişle sempatisini ve İhanete nefretini her fırsatta dile getirmektedir.

15 Ağustos 1984'te, Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla direniş tarihimize yeni bir dönemi başlatan Ulusal Kurtuluş Savaşımız dört yılı aşkın bir süreyi doldurmuş bulunmaktadır. 27 Kasım 1978'de kurulup bugün onbirinci (11.) kuruluş yılında daha sağlam ve güçlü temeller üzerinde yükselen Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), önderliğindeki geniş halk yığınlarını Cephezî, Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) safılarında bir araya getirmiştir. Halk Kurtuluş Ordumuz, Artesa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK)'a bağlı silahlı birliklerimizin kahramanlıklar yaratan direniş eylemleri, faşist Türk sömürgeci ordu birliklerini ve onların usaklarını büyük bir çıkmaz ile karşı karşıya bırakmıştır. Savaşımızın yıl açtığı gelişmeler düşman tarafından ısrarla gizlenerek halka yansımaları engellenirken, gün geçmiyor ki düşmanın ordu birliklerine, işbirlikçilerine, siyasal-sosyal-ekonomik ve kültürel kurumlarına darbe vurulmuş olmasın.

Boyutlanan savaşımızın yol açtığı gelişmeler karşısında TC, mücademeliği engellemek için uyguladığı özel savaş yöntemleriyle, gidecek savaşı Kürdistanlaştırarak halkımızı birbirine kırdırtmanın yoğun çabası içerisindeydi. Bunun için de çeşitli yöve yöntemlerle, oluşturulan "Özel Valilik" "Özel Kolordu" ile geçimsizleri büyük paralar karşılığında geliştirmeye devam edilen ajan-muhbirlik yanında zora dayalı olarak geliştirilen, "köy koruculuğu" adı altındaki paralı millîlik, yoksul halkımızı bir yaşam biçimi olarak dayatılmaktadır.

Savaşımızın başladığı günden beri geliştirilen bu yöntemleri, yeni özel yöntemlerle de takviye etmeye çalışmaktadır. Düşmanın almış olduğu bütün bu önlemler, savaşımızın geldiği düzeyi ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da oluşturduğu yüzlerce "köy korucusu" eline verdiği silahlarla dağlarda dolayışır ARGK birliklerine karşı savaşırması şurda kalsın, usaklaştırdı vatanına ve halkına karşı düşman durumuna getirdiği bu vatan hainlerini, devrimci eylemlerimiz karşısında, kendi ordu birliklerinin denetiminde bizzat koruma altına almak zorunda kalmıştır.

Devrimci otoritenin hükmettiği alanlarda, silahlarını düşmana geri vermeye çalışan çok sayıda çete, düşmanın zorbaca baskı ve tehditlerine maruz kalarak, köylerinde kalıp yaşamaları tek yolunun çetelik yapmak olduğunu dayatarak, ateşin içine sürülmeye devam ettirilir.

Dünya halkları gibi, özgür bir vatan toprağı üzerinde insanca yaşam uğruna binlerce yiğit evladının kanını döken Kürdistan halkı, geçmişte yaşanan işyanların bastırılmasında da ihanetten az çekmemiştir. Geçmişte yaşanan ihanetlerin devamı olarak bugün de, ortaya çıkartılan işbirlikçi-ajan-millîyetçilere karşı bugüne kadar yürütülen mücadelde daha da şiddetle nerek sürerek ve Kürdistan toprakları üzerinde ihanet, bir daha böyle bir yaşamı imkanı bulamaya-

Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı tarafından hazırlanıp halka dağıtılan bu bildirinin bir nüshası elimize ulaştı. Olduğu gibi yayınıyoruz.

KAHRAMANLIKLAR YARATARKİ DİRENEN KÜRDİSTAN HALKINA!



caktır.

Yöneldiği hedeflerle, kazandığı mevzilerle bugünkü düzeyine ulaşmış olan ulusal kurtuluş savaşımızın boyutunu, TC, kendi basınına koyduğu sansürlü kamuoyundan gizlemeye çalışmaktadır. Kürdistan'ın bir çok alanında olduğu gibi, Bingöl-Diyarbakır Eyaletinde de ARGK birliklerinin faşist ordu birliklerine, kurum ve kuruluşlarına, işbirlikçilerine yönelik sayısız eylem ve çatışmaları tek tarafı açıklamaları verilerle, kamuoyu yanıltılmaya çalışılmaktadır. Bingöl-Diyarbakır Eyaletindeki, son altı ay içerisinde meydana gelen eylem ve çatışmaların bilançosunu veriyoruz.

1- 18 Mayıs 1988'de, Bingöl'ün Genç ilçesi Selvi bucağına bağlı Direkli (Vuşkıç) köyü yoluna düşen mayının patlaması sonucu, azıllı millîyetçilerden biri ölü, biri de yaralandı.

2- 5 Temmuz 1988'de, Direkli çevresinde düşen mayına takılan azıllı çete ailelerinden biri ölü, biri de yaralandı.

3- 9 Temmuz 1988'de, Elazığ'ın Palu ilçesi Gökdere bucağına bağlı Akbulut (Züher) köyüne bir gerilla birliğimiz tarafından yapılan baskında, Ahmet Bulut ve Hanifi Kaya adlı MIT ajanları ölümlü cezalandırıldı. Yıllardan beri ilacarla yöre halkına kan kusturan bu hainlerin cezalandırılması, yöre halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılanmıştır.

4- 11 Temmuz 1988'de, Türkiye'nin İran'a bağlayan demir yoluna bir gerilla grubumuz tarafından, Palu mıntikasında düşen mayın, tren rayını bir gün ulaşıma kapattı.

5- 24 Temmuz 1988'de Genç'in Selvi bucağına bağlı Güzeltepe (Awnik) köyü çevresinde düşen mayına, çetelere altı çok sayıda büyükbaş hayvan takılarak kat edildi.

6- 30 Temmuz 1988'de, Diyarbakır'ın Hanî ilçesine bağlı Serde köyü yakınlarında bulunan gerilla birliğimiz, binlerce düşman askeri tarafından kuşatmaya alındı. Askeri baskıya 5 siralarda başlayan çatışmada, ağır kayıplar veren düşman birlikleri, çareyi tank topu gibi ağır silahları kullanmakta buldular. Bundan da sonuç alamayınca güdüldü saat bir sıralarda doğru, kimyasal napalm bombaları kullanıldı. Halkımızın yiğit evlatları ve birliğin değerli iki komutanı Kemal (Velî Teyhanî) ve Zaza Hasan (Ömer AKKAYA)'ın da içinde bulunduğu 9

yoldaşımız kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldılar. Bu çatışmada düşman toplam 34 ölü, 25 yaralı vermiştir. Ancak kayıplarını kamuoyuna yansıtmaktan özenle kaçınıp, sadece basına bir polis öldüğü biçiminde yansıtmıştır.

7- 4 Ağustos 1988'de, Dicle ilçesi eli Elazığ'ın Arıcak (Karabegan) mıntikası birbirine bağlaması için yapılan yola gerilla grubumuz tarafından düşen mayına bir dozer takılarak tahrip oldu.

8- Ağustos 1988'de Genç ilçesine bağlı Güzeltepe (Awnik) köy çevresinde düşen mayına Ali Bozkurt isimli ajanı ailesinden biri takılarak ağır şekilde yaralandı.

9- 11 Eylül 1988'de, Güzeltepe (Awnik) köyü çevresinde düşen mayınlarından birine, azıllı çeteler-

bucacı yol ayırımında gerçekleştirildi. Dört aracı imha olduğu bu olayda, 20 öldürüldü ölü ve yaralı verildi. İkinci eylem, Genç-Diyarbakır kara yolunun yayla düzününe çıkan Kurner tepesinde gerçekleştirildi. İki düşman pususu arasında gerçekleştirilen bu eylemde, bir askeri araç içindekiler eli birliğimizle edildi. Büyük siyasal yankıları uyandıran bu eylemlerin sonuçlarını, TC, basınında "bir askeri aracı pusuya düşürüldüğü, 2 asker ölü, 3'ünün de yaralı olduğu" biçiminde verdi. Her olayda görüldüğü gibi, özel savaş politikasının bir gereği olarak kendi kayıplarını bu olayda da gizlemişti.

11- 4 Ekim 1988'de, aldığı bir ihbar sonucu, Elazığ'ın Palu ilçesinde Arıcak bucağına bağlı Berik



den birinin yakın akrabası takılarak yaralandı. Bu olay üzerine iz takibi operasyonu geçen sömürgeci ordu birliklerinin, aynı çevrede düşenmiş bulunan bir başka mayına takılması sonucu bir asker öldü, biri de yaralandı. Bu olay operasyonu geçen ordu birliklerine geri adım attırılmıştır.

10- 25 Eylül 1988'de, anayasa değişikliği için oylamanın yapıldığı gün, Bingöl ve Genç alanlarında seçim güvenliği sağlamak üzere, köylere yerleştirilen ordu birliklerinin seçim sonrası merkezlerine dönmeleriyle, ARGK birliklerinin ilk yere atıkları pusularda, biri takisi toplam 5 askeri araç içindekiler birlikte imha edildi. Birinci olay Bingöl-Genç yolunun yamaç

köyünü kuşatmaya alan düşman birlikleri eli grubumuz arasında, saat 23 sıralarında başlayıp yarım saat süren çatışmada üç polis timi ölmüş, ikisi de ağır yaralanmıştır. Kabakot üstün durumda bulunan düşmanın, bu özel savaş birliğinin, küçük bir gerilla grubumuz karşısında başarısızlığı, halkta büyük bir coşku ve güven yaratırken, düşmanın moral bozukluğu ve panik yaratmıştır.

12- 8 Ekim 1988'de, Dicle'nin Kayı (Yukarı Şingirik) köy okulu

yerleşmiş olan özel polis timleri ve sözleşmeli olarak dışardan getirilip yerleştirilen millîyetçilerine yönelik, gerilla birliğimiz tarafından saldırı düzenlendi. Yapılan saldırıda 5 özel polis timi öldürüldü ve yaralanmıştır. Bu olayın sonuçlarını düşman tüm cabalarıyla gizlemeye çalışmış da, yöre halkına yansımaları engellememiştir.

13- 20 Ekim 1988'de düşmanın aldığı bir ihbar sonucu, Genç'e bağlı Güzeldere (Gaz) köyünde, bulundukları evde kuşatmaya alınan gerilla grubumuzla, düşmanın üstün sayıdaki ordu birlikleri arasında girilen bir saatlik çatışmada, düşmanın üstüne üstüne yürüterek, 15 dolayında özel polis timi öldürülmüş ve yaralanmıştır. Bu olayda kahraman ARGK savaşçılarından Hasan-Remzi (Selahattin KAYA) Mehmet (Hikmet OLUK) şehit olurken, bir savaşı da düşmana yaralı olarak esir düşmüştür. Bu olaydaki başarısızlıklarını gizlemeye çalışan faşist ordu birlikleri çareyi zavalı köylüleri tutuklamada bulmuşlardır.

14- 19 Kasım 1988'de, Lice'nin Fırdeus köyünde bulunan çetelerden birine, hayatının karşılığında, bir kişi hedefe karşı kullanan bomba verildi. Söz konusu çete hedefe yönelik bombayı kullanamadan, içine girdiği dikatiksiz sonucu kendini imha etti.

15- Geçen bu süre içerisinde eylemlerimizin etkisiyle güçlenen devrimci otorite karşısında, birçok millîyetçiler elindeki silahları güçlükten düşmana geri verip başarısız oldukları, çok sayıda çete de, ARGK birlikleriyle ulaşmaya başlararak silahlarını düşmana geri verereklerini belirtmişlerdir. Yine çeşitli şehir merkezlerinde gelişen cezaevi direnişleri bütünleşen ayak grevleri, yürüyüş, protesto, boykot ve pullama-yazlama gibi eylemler gerçekleştirilmiştir.

Tüm bu gelişmelerin düşman cephesinde yol açtığı panik içindeki sayısız çatışmalara ve kayıplara ol açmışken, devrim çetelerinde de birleşme ve güçlenmeye başlamıştır.

Yurtsever halkımızı

Dört yılı aşkın bir süreden beridir devam eden halk kurtuluş savaşımız, Parti-Cephe-Ordu silahlarıyla donanarak, amansız bir mücadelde ortamdaki gelişlere bugünkü düzeyine ulaştı. Bu savaşın daha da güçlenerek zafere ulaşması açık ki sizlerin vereceği daha ileri düzeydeki yardım ve destek mümkün olacaktır. Bunun için evlatlarımızın vatanın kurtuluşu için fedâ etmek bir an bile olsun tereddüt etmeyin. Bakın, Filistin halkı kendi topraklarının kopuk olarak yürüttüğü savaşa, onbinlerce kayıp vermesine rağmen, mücadelde içinde bir an bile geri adım atmadı. Bugün kendi toprakları üzerinde Filistin halkı, taşla, sopayla ayaklanmış; ateşli silahlarını üzerine yürütmektedir. Filistin halkının bu görkemli direniş bugünkü devlet kuruma girmiştir. Baskı ve sefalet bizi reva gören bu düşmana karşı, gelecek güzel günler için kolektif zincirlerinden başka kabyedacek yolumuz vardır? Bu bilinçten hareketle, halk olarak bu gidişata der demenin zamanı geçmiştir bile. Dünya halkları halk varlığını bidden bekliyor. Unutulmamalıdır ki, savaşımızın zafere sizlerin elindedir. Bunun için hareketle geçin.

DÜZELTME:

Serxwebûn 83. sayının 6. sayfasında yayınlanan, "Emperyalist mahkemeler her türden karşıdevrimciğin yarandığı bir alan, zindanlarını ise direniş kalelerine dönüştürüyor" başlıklı yazıya bir yanlışlık sonucu, Hamburg'da tutuklu devrimci politikacı S. ERDEM imzası atılmıştır. Yazı, Köln'de tutuklu devrimci politikacı Hasan Hayri GÜLER'e aittir. Düzeltiriz.

Serxwebûn

— 11. yıldönümünde PKK'yı coşkuyla selamlıyoruz!

— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

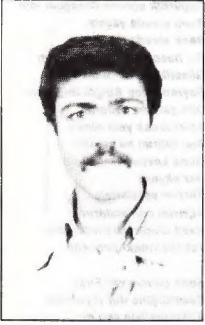
— Yaşasın önderimiz Abdullah ÖCALAN!

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeçleri ve işbirlikçileri!

ARGK/Bingöl-Diyarbakır Eyalet Komutanlığı

27 Kasım 1988

Mehmet yoldaş; senin yüksek erdemlerini her zaman kendimize rehber alacağız



Partimizin, değerli millîni Mehmet DEMİR (Zeki, Salih) yoldaş 12 Ağustos 1988'de iki yoldaşıyla Adıyaman alanında sömürgeci ordu ve özel tim birlikleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Ulusal kurtuluş mücadelesinde tarihsel bir dönemle teşkil eden '88 yılı, halkımızın ve Partimizin lehine önemli gelişmeler ve kazanımlar doğururken, düşmanımız da kendi tarihinin en büyük darbelerinden birini bu dönemde yedi. Kaydedilen bu gelişmeler başta Parti Önderliğimiz olmak üzere yurtsever halkımızın ve Partimizin değerli militan ve savaşçıları ve şehitlerin yoğun emeği ve çabası temelinde kaydedildi. Kaydedilen bu gelişmelerin önemli bir halkası da Mehmet DEMİR yoldaşın devrimci yaşamı boyunca harcadığı emek, gösterdiği direniş ve bu direnişte ulaştığı kutsal şehitlik mertebesi olmaktadır.

Mehmet DEMİR yoldaş, 1963'de Urfa'nın Bozova kazasının Kilan (Dütlük) köyünde dünyaya gelir. Ortahallı, köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak, yaşamını üretimi uğraşarak sürdürür. İlkokulu bitirdikten sonra, belli bir dönem köyde çalışarak kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamaya çalışır. Daha sonra Türkiye'nin çeşitli metropollerinde (Adana, Mersin, Iskenderun) mevsimlik işçi olarak çalışır. 1980'de ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa alanına gider. İlk olarak gittiği Almanya alanına belli bir süre kaldıktan sonra Fransa'nın Paris alanına gider. Orada terzilik ve konfeksiyonculuk işlerinde işçi olarak çalışır.

1983 yılında Paris alanında ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duyar. Halkına, ülkesine karşı ve onun ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişimi karşısında onun bir parçası olma isteğini somut olarak görür. Bilgiliymiş gibi, bu dönemde ve daha sonraki süreçte onlarca, yüzlerce hatta binlerce varan düzeyde kendine devrimciyim, demokratım, politik hükümete sahibiyim diyen Türkiye ve Kürdistanlı birçok kişi Avrupa yaşamı içerisinde yozlaşırken, Mehmet yoldaş, bu olumsuz tablonun tersine, ülkeye, kaynağa ve millanlaşmaya dönüştürerek kendine görev edinenek ve ulusal kurtuluş saflarında yerini alarak, bu uğurda yurtsever-devrimci çalışmalarını yoğunlaştırdı. Sempatizanlık döneminde bir taraftan mücadeleye mal katkılarını sunarken, aynı zamanda siyasi çalışmalarında da yoğunlaştırdı. 1984'de mücadeleye profesyonel düzeyde katılmaya başladı. Mücadeleye katılmadıkça, kararlılık ve geleceğe yüreğinin azmi ve fedakarlığının güçlü bir düzeyde temeli eder. Profesyonel faaliyet döneminde bir yıllık zaman süre-

cinde Avrupa'nın çeşitli alanlarında kitle faaliyetlerini yürüttü. Yerel ve bölgesel düzeyde birim faaliyetleri içerisinde sorumluluk aldı. Aldığı görev ve sorumlulukların gerektirilmesi yerine getirmeye yoğun çaba sarf eder. Bu çabasıyla yoldaşları ve kitleler tarafından sevilir ve sayılır bir devrimci duruma gelir. Devrimci çalışmalarında sürekli bir gelişime grafiğini göstererek, pratik mücadele içinde kazandığı deney ve tecrübeleri kendisini önemli oranda yetkinleştirip ülke mücadelesine katılma istemini yoğun bir biçimde Partisi iletti. İstemli Parti tarafından uygun görüldü.

Mehmet yoldaş, 1985'de Ortadoğu alanına gider. Partimizin merkezî eğitim okulunda eğitim görür. Partinin yetkin bir millîni durumuna gelmeyi kendine hedef seçer. Bu hedefe ulaşma için çok yoğun bir çaba harcar. Onun bu çabası kendisinin beklenenden üzerinde bir gelişmeyi sağlar. Yaratıcı gelişmenin temelinde Partiyi ve devrim davasına yüksek bağlılığı, derin yurtsever özellikleri, sade

yapıdan taşıdığımız dengeszizliklerden kurtulma amacıyla ileride doğru yürümeye anı ve içti. Bu yürüyüşü gerçekleştirirken bazen dönüp geçmeye mendil salımlarını, Amene var ki, o tanımlıza eskisi gibi düşmek de hatta ona karşı kinli olmak da, henüz tam olarak şahımda mahkum etmediğimiz ve zaman zaman bazı yetersizlikleri yaşadığımız bir gerçektir.

Esilen insanlık adına, bağımsızlık ve özgürlüğe susamış Kürdistan halkı adına binlerce kez lanetlenen bu yetersizliklere objektif olarak ben de düşmekteyim. Ama bu konuda da Kongre sonrası dönemde önemli adımlar atarak tam olmasa da, kümsünsemeycek gelişmeler sağladığını da fark etmekteyim."

Mehmet yoldaş kendi eğitimine olduğu gibi, yoldaşlarının eğitimine de önemli katkılar yapar. Ve yine Partiyi yazdığı bir raporunda bu durumu şöyle ifade etmektedir: "Kişi olarak bu süreç içerisinde daha çok gruba ilgileniyor, diğer

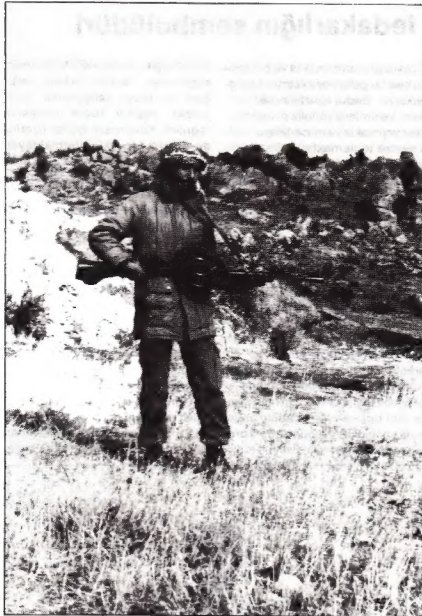
pratikte bütünleştirmede çok olamamış örnek teşkil edecek bir yoldaş duruma geliyor. Aynı zamanda Partimizin yöneticilik özelliklerini kendisinde önemli oranda geliştirerek, bir mangada komutanlık görevini büyük bir sorumluluk ve iletir bir gelişmeye ulaştır. Eğitimini başarılar bir düzeyde tamamlayarak, kazandı güçlü komutanlık özellikleriyle 1987 Baharında ülke pratiğine büyük bir coşku ve atılcı ruhla yürür. Partiyi yazdığı bir raporunda, ülkeye yönelim konusunda düşüncelerini şöyle dile getirmektedir: "Bazı eksikliklerimiz olsa da, pratiğimiz egemen olma kendime güveniyoruz. Tüm çabalarım bu yönüdü. "Kendim için şunu söyleyebilirim: Hazırım, ülke pratiğine yönelmek için emir bekliyorum. Son olarak belirtiriz: Partinin bana vereceği herhangi bir görevi hiçbir fırsatın tavra düşmeden yerine getireceğime söz veriyorum."

Ülke pratiğine yürüdüğü de kendisini çok yönlü devrimci görevlere hazırlamış olarak yapar. Ülke pratiğine ilk yönelimle birliğin ihlaller ve kaçıp düşmana teslim olan unsurlar çıkar. Bu durum

birliği deşire eder. Karşına önemli engeller çıkar. Mehmet yoldaş hiçbir olumsuzluğa kapılmadan, birçok engeli başarıyla Adıyaman alanına ulaşmayı başarır. Bu alanda devrimci faaliyetlerini örgütlenip toparlanmasında önemli cabalar sarf eder. Doğru çabası ve eylem tarzına ulaşmada belirgin gelişmelerde önemli çabası vardır. Düşmanın bu alanda geliştirmesi istediği oyunların önemli bir kesimini yoldaşlarıyla birlikte boşa çıkarır. Kitlelerde yeniden güven yaratır. Ulusal kurtuluş savaşımıza yeni savaşçı adaylarını alma ve bunların eğitilip geliştirilmesinde başarılar geliştirmeler yaratır. Bu değerli çalışmalar içerisindeyken sömürgeci ordu ve özel tim birliklerinin kurduğu bir pusuda iki yoldaşıyla birlikte büyük bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Mehmet DEMİR yoldaşın anısı önünde saygıyla eğilerken, anısına bağışlanan gereklerini en güçlü bir düzeyde devrimci pratiğimizle yerine getireceğimize bir kez daha söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları
10.12.1988



Mehmet DEMİR yoldaş, Maşum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördüğü dönemlerde...

ve dürüst kişiliği. Onda Partimizin militan devrimci kişiliğine ulaşmada önemli başarılar yaratır.

Mehmet yoldaş, partimizin tarihsel III. Kongre Platformunda da katılarak, platformun aydınlatıcı ve dönüştürücü gerçeği temelinde kendisinde önemli gelişmeler yaratır. Devrimci eğitiminde önemli ilerlemeler sağlar. Bu dönemde gelişmeyi Partiyi yazdığı bir raporunda şöyle dile getirmektedir: "Bilindiği gibi, kısa bir süre önce III. Kongre platformu gibi önemli bir süzgeçten geçtik. Amaç, kişilikte gerçek dönüşümü sağlamaya yönelik eğitim faaliyetlerimizi yoğunlaştırmaktır. Her türlü gelişme, III. Kongre çizgisine ulaşmak ve onu özümsemekte elde edilir. Partimiz, bu konuda bizlere en geniş alanları açmış bulunmaktadır. Çiraklık derisinden geçenler, yer yer eski çalışma tarzının kalıntıları halen sürmektedir. Kürdistan toplumu gibi özüne kadar zehirlenen bir

yandan da kendini ülke çalışmalarına hazır duruma getirmeye çalışıyoruz. Grupla ilgilenmede, çalışmalarla kavratmaya, gerek grubun kolektif çalışmalarında ve gerekse tek tek arkadaşlarla ilgilenmede olunsun, arkadaşların eksiklik ve yetersizliklerini eğitim temelinde gidermeye çalışıyoruz. Yine, arkadaşların kolektif çalışmaya, teorik, pratik alanda fedakarlık, geliştirme vb. konularda teşvik etmeye ve bu yönlü arkadaşlarımızı geliştirmeye çalışıyoruz. Bu çalışmaların sonuç alabiliryorum."

Mehmet yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde de sıcak ve sorumlu davranarak, her türlü proleter dış eğilim, yaklaşım ve tavra karşı Partinin örgütsel-pratik ve siyasi birliğini ve çizgisini faaliyetlerinin başında tutmaya büyük özen gösterir. Devrimci eğitimine özüyle yaklaşımını kendi geliştirdiği devrimci düşünceyle pratik pratik arasındakı uyumu sağlamada, öğrendiğini

Halkımızın yığt neleri

Selahattin KAYA yoldaş şehit verdik

Ulusal direniş mücadelemizin değerli millîni Selahattin KAYA (Remzi) yoldaş, Ekim 1988 tarihinde faşist Türk sömürgeciliğinin ordu ve polis birliklerinin kurduğu bir pususu sonucu çıkan çatışmada, kahramanca direnerek Hükümet OLUK yoldaşla birlikte şehit düştü. 1982 yılında Elazığ'ın Palu kazasının Xyilan (Büyük Çaltı) köyünde dünyaya gelen Remzi yoldaşın yaşamı, ailesinin maddi durumu ve işi olmasa nedeniyle nispeten refah içinde geçti. Yaşam standartları olan bir aile içinde yetişmiş olması, O'nun, kendi halk ve ülke gerçeğine sahip çıkması ve bu uğurda savaşarak şehitlik mertebesine ulaşmasını engel olmadı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişen bir gelişmeye yaşadığı 1978-79 dönemlerinde, Remzi yoldaş bu gelişmelerden etkilenerek Parti mücadelesine sempati duymaya başladı. Ve kavradığı ulusal kurtuluş düşüncesini çevresindekilere ve gençlere kimsi içersine taşıyarak, devrimci-yurtsever propaganda çalışmalarını yürüttü. Bu faaliyetlerde belli başarılar sağlayan Remzi yoldaş, 1980 yılında faşist cuntanın iktidara el koyulundan sonra, dört yıl boyunca ilişkizlik ortamında ülke pratiğinde kaldı. Parti hareketimizin geri çekildiği bu yıllarda; sömürgeci-faşist rejimin Kürdistan'da yoğunlaştığı, içkenek, katliam, terör ve pasiflaşma ortamına tanık olan Remzi yoldaş, Partiyi bağışlılığı ve devrimle olan inancını korudu. Parti ile ilişkilerinin kopuk olması nedeniyle 1984 yılında Almanya'ya gitti.

Almanya'nın Hamburg kentinde kalan Remzi yoldaş bir yıla yakın süre içerisinde meyya bahçelerinde kaldı. Daha sonra Partinin Avrupa'daki devrimci-yurtsever çalışmalarına katkı. Kitleler içerisinde yaygın dağıtım ve propaganda faaliyetlerinde aktif düzeyde yer aldı. Öteden beri büyük çaba ve fedakarlığı yerine getiren, bir süre sonra Kürdistanlı işçiler Derneği'nin yönetimine yer aldı. Dernek bünyesinde yürüttüğü yoğun devrimci çalışmaları kitlelerin saygı ve sevgisini kazanan bir devrimci



durumuna gelmeyi başardı. 1985 yılında, profesyonel devrimci olarak faaliyetlere başladı. Remzi yoldaş profesyonel devrimcilğe başladikten sonra Partinin siyasi örgütleri faaliyetlerini Aachen, Neus ve Köln alanlarında yürüttü. Bu alanlarda, yurtsever Kürdistan gençliği, Kürdistan Yurtsever Gençler Birliği, Kürdistan örgütüne çalışmaları yer alarak, bu alanda önemli başarılar elde eden bir yoldaş durumuna gelmeyi başardı.

1986 yılında gerçekleşen Partimizin tarihsel III. Kongre gerçeği temelinde eğitim gören Remzi yoldaş, faaliyetlerinde eksiklik ve yetersizliklerini daha iyi bilince çıkardı; Partinin proleter çizgisine uygun bir millanlaşma yaklaşımı, eksiği idi. Proleter devrimcilğin gerekli olduğu bir dönüşümü sağlama, ulusal ve toplumsal yapımdan kaynaklanan yetersizlikleri aşp, dönemin gerektirdiği militan düşüye ulaşma bilinciyli hareket eden Remzi yoldaş, Partinin militan öcülerine ulaşmanın enerjik çabasına girişti.

Ölme pratiğinde ulusal direniş savaşımına katılma arzusu ve isteğinde olan Remzi yoldaş, bu isteğini Partiyi iletti. Önerisi Parti tarafından olumlu karşılandı ve bunun üzerine 1987 yılının ortalarında Maşum Korkmaz Akademisi'nde, Partinin askeri ve siyasi eğitimi katıldı. Remzi yoldaş, Partinin temel eğitim okuluna gittikten sonra, Akademi'de verdiği önsozünde sunuları belediyyordu:

"Ben, buraya geldiğimde, ger-

çekten çok farklı bir ortamla karşılaşmış. Henüz bir sarıntıyı yaşıyorum. Aklımda benim ummadığım değerler burada yaratılmış. Burada ummadığım gelişmelerle karşılaşmış. Bu, bana çok cesaret verdi."

Katıldığı Partinin temel eğitim okulunda, kendini askeri, siyasi ve politik olarak geliştiren ve bunun için belirgin bir çabasının içinde olan Remzi yoldaş, Partiyeye sunduğu bir raporunda geleceğe yönelik düşüncelerini ise, şöyle belirtiyordu:

"Partimiz, Parti Önderliğimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımız yüzlerce şehidimizin kanı pahasına gücünerek çok önemli gelişmelerin yaratıcısı oldu. Partimiz, bu mücadelele, dünya sosyalizm güçlerine de büyük katkılar sunmuştur.

Partimiz 10. yıla girenken, biz Parti kadrolarına, diğer dönemlerden daha çok önemli görevler düşmektedir. Mücadelemizin geldiği bu aşamada içinde bulunduğumuz eksiklikler ve yetmezliklerden sıyrılacak, ilerleyiye yönelik adımlarımızı daha da sağlam etmek, halk ordusuna komuta etmek için kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bugün attığımız



adım, Partimizin 10. yılında zafere yaratan kadro tipine ulaşmak, esas amaçlarımız temel anlamda olmalıdır. Temel amaçlarımız şiar, militan devrimciliğe ulaşmayı gerektirmektedir."

Partinin militan kadro gerçekliği ulaşmayı rehber alan Remzi yoldaş, Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinde Ordu ve Cephe

silahını kendisine komut olarak 1988 yılında bir grup yoldaşıyla beraber ülke mücadelesine yöneldi. Diyarbakır-Hani Direniş Şehitleri grubu içerisinde yer alan Remzi yoldaş, aynı çatı altında kurtulunca, yeniden kısa bir süreli kapsayan bir ilişkisizlik sürecini yaşadı. Bir dönem sonra ise, gösterdiği yoğun çaba sonucunda Bingöl grubuyla ilişkisi geçen Remzi yoldaş, kısa bir pratik faaliyet sürecini yaşadı. Yanında şehit düşen yoldaşlarının anılarına ve şahadetlerine bağlı kaldı. Şehitlerimizin devrettiği bayrağı dalgalandırarak yere düşürmedi. Remzi yoldaş, 20 Ekim '88 tarihinde iki yoldaşıyla birlikte Bingöl alanında bir köyde konumlanırken, yapılan bir ihbar sonucu çıkan çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Remzi yoldaşın cenaze töreni görkemli oldu. Yaklaşık 5 bine yakın insan katıldı. Halkımız, gençce bedenini ülke bağımsızlığı uğrunda feda eden değerli evladına sahip çıktı. Elazığ'dan Xeylan köyüne götürülen cenazeye binlerce insanın katılması, halkımızın, şehitlerine ve ulusal bağımsızlık davalarına sahip çıkışının en somut örneğidir.

Sömürgeci-faşist düşman, diğer bir yoldaşıyla birlikte, alıçkça kurşun yağmuruna tuttuğu Selahattin yoldaşın tanınmaz hale getirilen genç bedenini televizyonda gösterdi. Kendi aklısına, yoldaşlarımızın cesetleri, halkımıza bir ibret belgesi ya da ona gözdeği niteliğinde olacak. Gerçekte ise, düşmanın bu şif mantığı, onun ne kadar çürümeye yüz tuttuğunu belirlemektedir. Ve düşmanın bu yöntemi, halkımıza gün uyandırarak, kurtuluş davasına sahip çıkma bilincini geliştirecektir. Nitekim Selahattin yoldaşın cenazesine katılan 5 bin insan, bu gerçeklikten ayırdedilemez. Evet, Selahattin yoldaş, Kürdistan toprağında ebedi uykusuna yattığı günde bile, binlerce insanın hafızasında bir bağımsızlık savaşçısı olarak yer edindi.

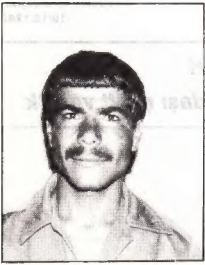
Partimizin değerli militanı, halkımızın yığıt kahramanı Selahattin KAYA yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyor, emanet ettiği bayrağı, bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratıcısına kadar dalgalandıracağız ve aramızdan ayrılmış da olsa, özgürlüğe yeniden buluşacağımıza söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

**Savaşarak İnsan oldum
İnsanlık buldum bu savaşta
Ölünce özgür olacağım
Özgürlük uğrunda öldüğüm için
Bana elveda yaşam
Bana elveda dünya
Siz hoşça kalın yoldaşlarım
Güzelliğime doyum olmaz
Seyrederken Bingöl dağlarını
Dile gelmez acılarım
Anlatılacak yanı olmaz
Ben bilirim ne çektim
Güne kavuşmaktak için
Her akşam
Kurşun yaralarıyla
Ağrısını can acılarının
Nasıl dindirdir bir denbire
Tabakadaki panzehir**

**Sana ahımız var First
Seviziğine dur diyecediğiz
Kürdümeliin sen de
Yününde şaka kalkınlar misal
Kanımız haram olur sonra
Geçit vermesen bu gece
Atı hediymi götür
Hudutlar ötesine
Selam söyle bizden yana
Biziz oralarda edemeyenlere**

Esref yoldaş fedakarlığın sembolüdür!



Bir ülke ki,
toprakta
gömlüydü umudu...
Gözler donuk
ve parıltısız...
Gözler derin
bir acıyı taşırdı.
Nerede gızılyıldız,
bulmazdın
arasan da.
Baştan başa
keder ve acıdan
örlümüştü vatan...
Vatan neydi ki,
satıldığı bile
çikartılamayacak kadar
utanc duylan.
Vatan neydi ki,
umudun gömlüldüğü
kapkara bir toprak.
Uzundur yaylaları
ve yüksekl,
Oysa güneşle
selamlaşır gibi.
Dağlar
nasıl da yücedir,
oysa davetkar.
Bir ülke ki,
bebeleri ölü doğardı,
onun için
ağıt yaktardı analar.
Nüfus kağıdı
mezar taşıydı
insanlarımızın,
doğmadan
öldü ditye yazılan.
Tanımadı
bu ülke insanları,
cepelerinde taşıyacak
bir kimlik kartı.
Ölütlere gerekmez çünkü.
Ölütlere
adı da olmaz...
Bir tebessüm de
arama o zaman
sararmış cesetlerin
yüz hatlarında...

Halkımızın parçalanmışlığı ve kendi gerçekliğine yabancılaştırılması, PKK'nın ortaya çıkışıyla son bulmuştur. Bu dönemden itibaren, insanlarımız kendi kendi yeteneklerini konuşturma imkanlarını açılmıştır. Yüzlerce yıldıran bir düşmanın dayatmış olduğu yaşama son verme dönemi de bu anlamda başlamıştır. Umudun doğuşu böyle bir seyr izlemiştir. Böylece gökyüzünü kuşatan kara bulutlar yokedilerek, berraklık hakim oldu. Bu direnişle bütün halk kesimleri, görkemli direnişler sergilediler. Eylemleri ve kabiliyetleri anlayışla lanetler yağdırarak, düşmana saldırdılar. Ve aynı zamanda "çağımızın kabiliyetli" olan, küçük-burjuva partilerine de yöneldi. Çünkü onun, yabancı egemen güçlerin uşağıydılar.

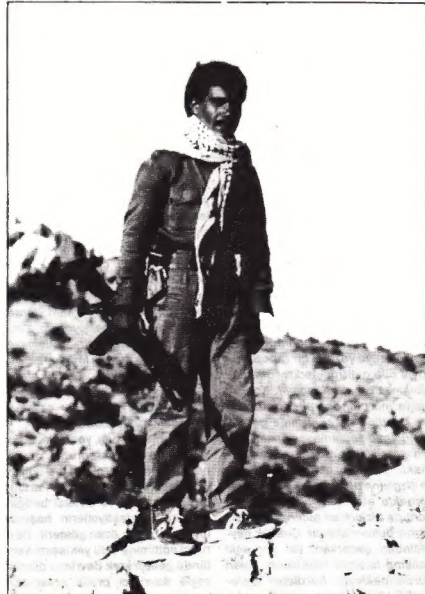
İşte, yaşam bulan bu tohumcuklardan birisi de Esref yoldaş. Esref yoldaş, bu davada vazgeçilmez bir kararlılığa sahipti. 1969 yılında aşiretsel ve kabilesel çatışmaların yoğun olduğu bir bölgede dünyaya gelmişti. Çiftçi bir ailenin çocuğuydu, tarım ve hayvancılıkla geçimlerini sağlamaktaydılar. Ailece yurtsaver özliliklere sahiptiler. Babası onu okutmakla idareliyordu. Çok çok yoksul olduklarından, ailenin geçimini sağlamak için okulu terketmek zorunda kalmıştı.

1976 yılından itibaren, Partimiz tüm alanlara açılmıştı. Esref yoldaşın yöresi de, bu alanlardan biridir. O alanda bulunan bütün feodal ve küçük-burjuva örgütleri PKK'nın o alana girmemesi için çok çaba sarfetmekteydiler. Bu yüzden Esref yoldaş, partimizin 1986'nın ortalarında bazı taraftarlar vasıtasıyla tanıdı. Fakat ne varki, ailesinin geçimini sağlamak için metropollerle göçmek ve işgücünü satmak zorundaydı. Bildiğimiz gibi partimiz, Ortadoğu sahasını, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen mücadeleyi bir geri cephe konumuna getirmişti. Bu alan, dışardaki işçiler için bir devrim okulu olmuştu. Esref yoldaş da, çok zor koşullar altında inşaat kurmayca can atıyordu. O sıralarda, şehit düşen Selim yoldaşla tanıştı. Bundan sonra O, çalıştığı işyerini bir eğitim alanına dönüştürdü. Burada Parti yayınlarını ve marksist klasikleri okumaya başlamıştı. Hem de bunları kavradığı oranda ken-

di çevresine anlatmakta ve böylece herkesi bu gelişmeye katmaya çalışmaktaydı. Başka işyerilerindeki yurtsaver kesimlere yönelik propagandalar yapmak ve mücadeleye maddi destek toplamaktaydı. Esref yoldaş bu temelde çağdaş yaşama adım atmış ve eylemleri olan beğleni koparmıştı. Artık eski yaşamı tanıtmıyor ve ona karşı savaşıyordu. Burjuvazinin sömürü sistemini çok iyi kavramaktaydı. Esref yoldaş, Kürdistan gerçekliğine ulaşmasını şöyle dile getirmekteydi: "Bizler işçiler ve ailesel kurtuluş üzerine konuşamayız. Çünkü bizler çağdaş insanlığa ulaşmak için ayak dirmeliyiz. Biz halkımıza özgür ve mutlu olacağız bir yaran yaratmalıyız." Bu temelde hareket ederek, Partiden, profesyonel faaliyetlere katılma isteminde bulundu. 1987'nin mart ayında işini bırakarak mücadele safına çıktı. Bir yandan güçlü propaganda-ajitasyon faaliyetleri yürü-

türken diğer yandan kişilikte dönüşüm sağlayarak, Partinin militan kişiliğine ulaşmaya çalışıyordu. Esref yoldaş, yaşının küçük olmasına rağmen, Kürdistanlı işçiler üzerinde önemli bir etki yaratmaktaydı. Hatta diyarşya göç etmiş olan aileler üzerinde de aynı etkiyi bırakmaktaydı ve onların Ulusal Kurtuluş Mücadelemize destek sunmalarını sağlamaktaydı.

Bütün bu gelişmelerin ardından, yeni döneme ilişkin gelişmeyi sağlamak için Mahsum KORKMAZ Akademisi'ni açtı. Orada güçlü bir siyasi ve askeri eğitimin geçti. O, her zaman için liberalizme karşı mücadeleye üstün bir kişiliğe sahipti. Akademide kendisine sudan olanaklardan sonra kademeler yaralanmasını bildi ve kendisini geliştirdi. Bu eğitim sürecinde sosyalist eğitimi daha da derinleştirmişti. Böylece PKK'nın kahraman kişiliğine layık olduğunu ispatlamış-



tı. Devrimci faaliyetlerine Ortadoğu'da bir ülkede devam ettirmişti. Orada temel eğitim komitesinin içinde yer aldı; okuma çevreleri içinde, bazı taraftarları geliştirmeye görevi vardı. Mültici aileler ve işçiler arasında Parti çizgisini hakim kılma ve onları özgür düşünceler etrafında birleştirmeye azmi ve çabası içerisindeydi. Böylesine sonuz fedakarlık ruhu ve konuşma sonucunu, onların arasından bağımsızlık ve özgürlük ruhuna geliştirdi. Bu aileler arasında kendi ailesi de bulunmaktaydı. Ailesini de her türlü göreve hazır yurtsaver bir aileye dönüştürmüştü. Bazen kısa süreler çalışma alanından ayrıldığında, her arıyor ve Ondan bahsediyordu. Parti Önderliğine gönderdiği raporlarında, ülkeye gitme ve sıcak savaş alanına faşist Türk ordusuna karşı savasista talebinde bulunmaktaydı.

Bir raporunda, eğitim görevlerini şöyle dile getiriyordu: "Ben kendimi, planlamak yapmak, Parti kettliğini zafere ulaştırarak, bağımsız ve özgür bir vatan için çalışmıyorum." İsrarlı istekleri sonucu yeni bir eğitimden geçmek üzere, 1988'de tekrar Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitti. Bu görevle layık olduğunu ve bunun için gerekli kudrete sahip bulunduğunu ispat etmişti. Bu eğitimin ardından, gönderdiği bir raporunda, "Ben şimdi PKK'nın profesyonel devrimcisi olduğumu kavradım... Artık dönemim istediği kişiliğe ulaştım. Partimizin, hangi şahada olursa olsun, vereceği bütün görevleri yürütmeye güveniyorum. Ben, Kürdistan'da askeri faaliyetlere katılmak istiyorum" diyerek, kararlılığını dile getirmiyordu. Partiden ülkeye gitme talebini alınca çok sevinmişti ve konuşku gidercek artmıştı. Böylece ülke pratiğine yöneldi ve ülkenizin kalbi, Botan'da bir hareketi ana birliğimizde yer aldı. Şehitlere verdiği sözde, kanının son damlasına kadar durdu. Büyük bir coşku ve yığıltık temeline, Ekim 1988'de Gabbar dağında şehit düşene kadar, mücadelesini sürdürdü.

Bizler, mücadele arkadaşları olarak, büyük şehidimize söz veriyoruz ki, kahramanlık destanları yaratan PKK'nın yolunda ölene kadar yürüyeceğiz.

—Yaşamın yüce Önderimiz APOİ!
—Parti şehitlerimiz ölmüştür!

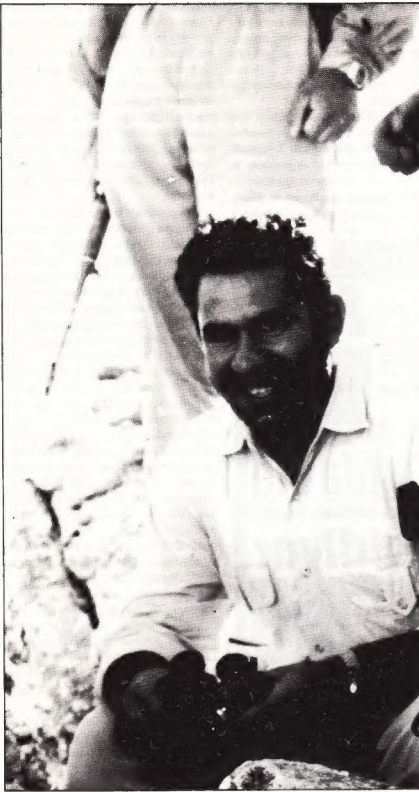
Silah arkadaşları

3.75 hfl.
0.90 £
7.50 skr.

ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞA UZANAN ELLER KIRILACAK VE ZAFER KÜRDİSTAN HALKININ OLACAKTIR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geldiği aşamada, Kürdistan halkı tarihinde atılmış olduğu adımların en ileri zirvesini yaşamaktadır. Ulusal ve toplumsal açıdan yürütülen mücadele sonucunda halkımız tarihinin hiçbir evresinde görülmemiş bir coşku ve azimle kendi öz çıkarları uğruna tüm varlığını ortaya koyarak savaşı her düzeyde sürdürebilecek konuma ulaşmıştır. Kürdistan halkı, yıllardır tutulduğu karanlık ortamı PKK önderliğindeki mücadele ile birlikte aşmış, ulusal ve toplumsal benliğine kavuşarak, çağdaşlaşma mücadelesinde PKK etrafındaki kaniyetlenmesini alabilirdiği hızlandırmıştır. Sorunun bütünselliği açısından ele alındığında bu son derece önemli bir gelişmedir. Kürdistan'da böyle bir durum yaratılmıştı ki, bir halk kendi öz benliğinden uzaklaştırılmış; en az düşmanları kadar dostları tarafından da görülmeyen, tanınmayan, varlık olarak kabul edilmeyen bir konuma itilmişti. Dirilmemek üzere tarihe gömüldüğüne inanılan bu halk, bilhassa çağdaş bir sömürgecilik ortamında nasıl oluyor da bugün kalkıp konuşabiliyor, ulusal kimliğini sahip çıkarak "ben de varım" diyebiliyor? Bununla da yetinmeyerek olağanüstü koşullarda, tarihin en büyük yükünü omuzlayarak, en vahşi düşmanlara karşı savaşabiliyor? Bugün bu soruların cevabı dünyaya kabul ettirilmiş en yalın gerçekliğimiz durumundadır. Yine, halkımız adına bu soruları kısa ve net bir biçimde yanıtlamak gerekeceks, cevap açıktır: Kaldırılan bu tarihi gelişmelerin tek itici gücü PKK ve onun Önderliğidir. En çetin bir savaşım sonucunda tüm engelleri aşarak, halkımızı bu konuma ulaştırmadığı yol göstericiliği pratikte ispatlayan ve yine bugün halkımıza kazandıran Önderimiz ve Parti Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşıdır.

Bugün Kürdistan genelinde bir durum yaşanmaktadır ki, PKK ve onun Önderliğinin konuşulmadığı tek bir gün ve tek bir saat yok gibidir. Şehirde, köyde, evlerde, yolda ilk insanın bir araya geldiği her yerde konuşulan konular, Kürdistan sorunu, PKK'nin tek çözümleyici güç olduğu, Parti Önderliğinin büyüklüğü ve yol göstericiliği. Düşmanın özellikle de bu konudaki pervasızca saldırılarına rağmen Parti Önderliğinin yüceltiği, saygınlığı geniş çevreler tarafından açıkça dile getirilmekte ve en anlamlı tarzda sahip çıkış olayı yaşanmaktadır. Parti Önderliğimizin geniş halk yığınları ve dost güçler üzerinde yarattığı saygınlık kadar düşman üzerinde de yarattığı bir saygınlık ve otoriteden bahsetmek mümkündür. Düşman bunu resmi düzeye almazsa da gerçek kalem ve ağızlar vasıtasıyla aslında itiraf etmek zorunda kalmaktadır. Bu konuda "Özel Hizmet Mahsus" gizli belgeleri, yine sivil ve askeri birçok yöneticinin konuya ilişkin yorum ve açıklamaları gibi tespitli kanıtlara delodur. Parti Önderliğimize karşı düşmanın bastan beri yürüttüğü pervasızca saldırı, yürüttüğü çok yönlü karalama kampanyası ve onu tek hedef olarak seçmiş bile bu gerçekliği kanıtlamaya yetmektedir. Bunun nedeni ise açıktır: Kürdistan tarihinde ilk defa vücut bulmuş bir önderlik, sömürgeci düzenden temelden sarılsam ve her gün darbelenerek düme sürülenmesi anlamına gelir.



Halkların tarihlerinde değişik önderlik tarzlarına rastlamak mümkündür. Gerçek önderler, yürüttükleri mücadele, harcadıkları emek, sağladıkları doğru, haklı ve ılerici gelişmelerle halklar tarafından kabul görülür ve yüceltilirler. Eğer PKK Önderliği de bugün halkımız tarafından bu derece yüceltiliyorsa bundan şüphe yoktur. Parti ve Parti Önderliğimiz, halkımızın ulusal ve toplumsal çıkarlarını savunarak, onların birliğini en üst düzeyde somutlaşmış ifadesidir. Hiçbir günün halk gerçekliğimize sahip çıkacak güç ve yeteneğe sahip bir anda böyle söylenir o çış, halkın yücelti ve beyniyle kazanılmasını sağlamış. Kürdistan halkının artık gerçek öncü gücüne kavuştuğuna inadedi olmuştur. Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliğinde şekillenen PKK, ulusal ve toplumsal varlığımızın çağı açılmıştır. Ve eğer bugün PKK yaratıcılığı, cesareti, gelişme ve çığ gibi büyümenin adı olmuştusa, doğru devrimci bir çizgiye sahip olmasının ve bu çizginin yaratıcısı yüce önder Abdullah ÖCALAN'dan ilham alıyor olmasının kaynakları. Keza, PKK ve önderlik ettiği Kürdistan halkının mücadelesinin bugün dünyaca tartışılan konuların başında geliyor, ılerici ve gerici tüm güçler Kürdistan'a yönelik politika belirlemeye zorlanıyorsa, bunu yüce Önderimizin açmış olduğu çizir ve Kürdistan'da tutuşturduğu çağdaş gelişmenin ürünleri olarak görmek ve yorumlamak gerekir. Yoksa tarihin çokça şahit olduğu gibi, Kürdistan halkı

sayısız kez ayağa kalkmıştır; savaşarak kan dökmüş, çok sayıda şehit vererek tam olunmamış direniş örneklere sergilemiştir. Dersim, Zilan, Kogir ve Ağrı direnişleri tarihimizin en belirgin direniş örneklidir. Benzeri diğer isyanlarda da sonuç ya yenilgi, ya da katliam olmuştur. Yani, halkımız bir direniş genelinde sahip olmasına rağmen önderlikten yoksun olması nedeniyle yeniliden kurtulmamıştır. Bu karşılık onbeş yıla yakındır süregelen ulusal kurtuluş mücadelemiz yenilgi almadan sürdürülmüş, kesintisiz bir gelişme katediyor ve her geçen gün zafere daha da yaklaşıyor. Bunun temel ve biricik nedeni doğu bir önderliğe sahip oluşudur. Parti Önderliğimiz yaşamadık hiçbir verirken, "PKK gerçekliği sürüklü çarpan bir yürek, dinmek bilmeyen bir beyin bir engeli daha aşmadın, yeni bir engelin aşılması için hazırlanmaktadır" der. Bundan da anlaşılacağı gibi, PKK Kürdistan gibi bir zeminde böyle kolay vücut bulamaz ve mücadelesi de böyle rahat gelişip bugüne ulaşamaz. PKK, halkımızın en değerli evlatlarıdır. Partimizin en mahnası ve önder kadrolarının kanı pahasına bugüne gelmiştir. Bundan dolayı halkımız gerçek öncü gücünü kolay kolay yaratamazsa, yaratıtılan sonra da kolay kolay bırakmayacaktır. Birçok güç, büyük bir istiaha her çeşit insanlık dışı yöntemlerle saldırıya geçti ve birçokları da bu amaç doğrultusunda direkt emperyalardan tarafından finanse edil-diye de sonuçta halkımız gereken

cevabı verdi ve her zaman da vermeye devam edecektir.

Tarih birçok önderlik biçimleriyle doludur demektir. Aynı şekilde aynı tarihimizde de değişik önderlik biçimlerini görmekteyiz. Gerçek önderlerin yanında sahte önderler de boy verebilmektedir. Ancak sahte önderler yüzlerini ne kadar gizleseler de karakterlerini erkeğe açığa vururlar. Kürdistan'da da Parti Önderliğimizin şekillenmesinden önce ve sonrasında birçok önder taşıyıcısının türemesine tanık olundu. Bunlar gerçek önderliği göğüslemek ve gelişmesini engellemek amacıyla hummalı bir faaliyet yürüttüler. Avazları çıkıncaya kadar bağırıp çağıldılar. Fakat hiçbir sonuç elde edemediler, edemediler de. Yüzyılların deneyim ve tecrübesine sahip olan Kürdistan halkı, gerçek önder ile sahte önderleri kolaylıkla birbirinden ayırt edebilecek durumdadır. Bu daha ziyade Partimizin doğru devrimci mücadelesine şahit olan bir olgudur. Halkımız PKK ve onun Önderliğine sahip çıkarken, diğer tüm sahte örgüt ve önderlere itibar bile göstermedi. Çünkü, "ben önderim" demekle önder olunmadığı gibi, "ben büyüym" demekle de büyük olunmaz. Bu konuda olanlar pratik gerçeklikten uzak ve sadece sözde önderler olduklarından PKK ve onun Önderliğine saldıracak önder olabileceklerini sandılar ve işte bu noktada büyük yanlışları içlerine düştüler. Bugün ortada olan sonları ise yorumu gerektirmeyecek derecede açıktır.

Bugün PKK ve Önderliği halk tarafından onayılmıştır. Durum böyle olunca doğaldır ki, PKK ve Önderliği düşmanın çok yönlü saldırılarına maruz kalacaktır. Düşman en başta, tarihsel deneyimlerden de yararlanarak çeşitli komplo, yalan, demagoji vb. yöntemlerle Parti ve Parti Önderliğimizi tasfiye etmeyi amaçlamaktadır. Düşmanın bu amacıncı seçili bir halin itirafından bile görmek mümkündür. Örneğin TC'ye ulaşığıyla tanınan ihanetçi Şahin Dönmez, düşmana şu akıl hocalığına bulunuyor:

"Abdullah Öcalan yaşadığı mücadeleye PKK bitirir. On PKK çıkarır. Eğer PKK tasfiye edilmez isteniyorsa onun vurulması gerekir."

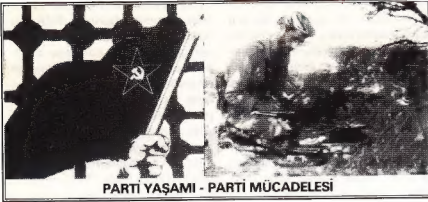
Burada gerçek açıkça itiraf edilmektedir. Bu aşkın niyet ve amacı farklı da olsa, aslında ortaya konulan Parti Önderliğimizin büyüklüğü ve PKK'de somutlaşan güç, otoritesidir. Bu konuda düşman, birakalım PKK önderliğini, sıradan bir PKK'liye etkisiz hale getirmek için komplo düzenlemekten kelle avcılarını saldırtırmaya, ailesine el atmaya ve yalan-yaniş vadilerle tuzağa düşürmek istemeye kadar denememiş yöntem bırakmamaktadır. Buna kitlelerin kendisi tanır. PKK'nin tek bir nefesine karşı bu kapsamdaki bir faaliyet içerisinde olan düşmanın, Parti Önderliğimize karşı yüz kat daha fazla saldırı yönelteceği ve imhaya, tasfiye etmeyi amaçlayacağı açıktır. Sentez, yalan, demagoji, karalama kampanyası bir taraftan bırakarak bile, değişik güçlerle gerçekleştirilmek istenen komplocu girişimler hatırladık. Bunun için TC basını, "Apo vuruldu", "Apo Ermeni asıldır", "Apo'nun özel yaşamı şöyle lüks", "Apo'nun bölümlü" vb. konulara az mî manet atıyor? Belirtilmiş gibi bu yönlü yalan ve demagojiler Partimizin birçok kadro ve savaşçılarına

yönelik de sürdürüldü. Bu karalamaların asilsizliği ortada olmasına rağmen, daha iyi anlaşılması açısından pratikte yaşanan bazı örnekleri yazımıza aktaralım.

1984-85 tarihlerinde Serhed eyaletinde faaliyet yürüten bir birliğimiz için düşman, "Ermeniler alayın sızdılar" propagandasını yayınladı. Bu amaçla Kars valiliği tarafından kaymakamlık düzeyinde toplantılar gerçekleştirildi. Aynı şekilde her kazada kaymakamlar denetiminde yapılan muhtarlar toplantılarına PKK'ilerin Ermeni olarak tanıtılması ve alan kitlelerinin bu temelde kışkırtılması bilinci ve koordineli bir faaliyet düzeyinde sürdürüldü. Düşman bu amaç doğrultusunda köy köy dolaşarak propaganda ve ikna yoluyla halkı uyardı. Ancak halk PKK'yi tanıdıktan ve bu propagandanın amaçlı olduğunu bildiğinden düşmanın oyununa gelmedi. Fakat hiçbir etkisi de olmadı denilemez. Sınırlı da olsa yaratılan etkiyi kırmak amacıyla birliğimiz B... köyünde bir toplantı düzenledi. Köy halkı birliğimizi görür görünce, "Devletinize söylediklerinin tümü yalanmış. Biz bunları aileleriyle birlikte tanıyoruz. Bunlar bizim gerillamız ve öz çocuklarımızdır" dedi. Aynı durumlar başka birçok yerde de tekrarlandı. Ve kısa süre içerisinde çocuğundan yaşısına kadar tüm halk, düşmanın neden bu tür propagandalara ihtiyaç duyduğuna anladı. Eyaletimiz genelinde yaşanan benzeri birçok örnek sıralanabilir.

Yalan, demagoji ve karalama kampanyasıyla hiçbir şey elde edemeyen düşman, bir de sık sık su yöntemine başvurdu. Birde Partilerinde olan çeşitli zayıf unsurları kazınarak, Parti aleyhinde gerçek dışı ve asılsız açıklamalar yaptırdı. Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bazı provokatörler ortaya çıktı. Bunlar direkt Avrupa emperyalizmi ile TC tarafından finanse edilirdi. Çeşitli maksatlar altında Parti üzerine saldırılarla sonuç almaya çalışıyor. Fakat bu konudaki çabaları da sonuçsuz kaldı. Örneğin, 1983 yılında Semir provokatörünün çıkışı bu temeldir. Bunun yanı sıra, sosyal-sosyal ve Kürt köç-burjuva reformistlerinin bastan beri ülke içinde ve dışında Parti Önderliğimize yönelik saldırıları sözkonuluyor. 1980 yılı öncesinden başlayan komplo, demagoji, karalama faaliyetleri bu tarihten sonra daha da hız kazandı. Ancak tüm bu saldırılar, sabırlı, ıtlalı ve tavizsiz bir direnişle boşa çıkarıldı. Düşmanın saflarındaki zayıf unsurlardan toplamı dızmızdaki tüm karşı-devrimci öğelere varana kadar tüm imkanı kullanarak, bunları bastan beri ve habire Parti Önderliğimize karşı kullandı. Tek hedef ise, Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın şahsında Partimizin ve genelde ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etmektir. Önderliğimizin yol göstericiliğini halkımız gereken hamleleri yaparak tüm bu oyunları boşa çıkardı.

Düşmanın medet umduğu ve ısrarla üzerinde durduğu bir yöntem de daha defnemekte yarar vardır. Parti saflarına gelip de çeşitli toplumsal zayıflıklar üzerinden atamayan, dolayısıyla bazı konularda dümana sık kapı bırakan tipler vardır. Düşman bunları sürece karşılık değişik yol ve yöntemlerle tespit ediyor. Bu unsurları ilyice etkisiz hale getirmek ve mücadeleye



PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Tarih önce kardeşçe paylaşılmış oluşageldi. İnsanlar birlikte üretip birlikte tükettiler ve birbirlerine baskı yapmadan, birbirlerinin emeklerine saygı göstererek ilerlemeye koyuldular. Sonra üretim yoğunlaştı ve emeğe sahiplenme olgusuyla birlikte, insanların insanlar üzerinde baskı kurmaları da gündeme geldi ve o günden sonra tarih, baskı yapanlarla bu baskıya karşı direnenlerin kanlarıyla yazılmaya başlandı. İnsanlar varolmak için, yaşamak için, özgürlük için ve insanlık onuru için nice destanlar oluşturmaya koyuldular. Nice kahramanlar yarattı ve nice insanları düşmanları lanetledi. Sömürgecilik insanlığı baskıladı ancak güdüme geldi. Katliam, soykırım, baskılaşırma, baskıların uzatılması, kışkırtılma işleri bunlarla başladı.

Köleci dönemde KAWA Asur'un, SPARTAKÜS Roma'nın beyinli parçaları; yürekli paramparça etti.

Fedal dönemde engizisyonlar kuruldu ama, karşılarında yiğit di-

manlarının ve 14 Ocak 1984'te ölüme halay tutanların HÜRMÜZ alevleri mesele yazılmıyordu.

Biz 5 Eylül 1983 zaferinden sonra onların bizi rahat bırakmayacaklarını biliyorduk. Çünkü halkımızın şanlı Partisi PKK, önderliğinde geliştirdiği VAROLMA MÜCADELESİ, bir halk savaşına hazırlık günlerindekiydi; bize vurulacak bir darbe, halkımızın moral kaynağını tıkayacak, bizim ayakta kalacağımız her zaferse, halkımızı yükledi-recekti.

Aralık 83'ün ilk günlerinde bizleri yeniden teslim alma sevastıklarının ilk adımı atmıştı. Ama biz, 10 Aralık gününden itibaren bedenlerimizi havaya, güneş ve gökyüzü görmeksiniz bırakmayı teroh ederek, onların bu adımı boşa çıkarttık.

O günden sonra bizde durum, düğün-dernekti. Yeni bir direniş olacağı gün gün açıktı. 5 EYLÜL'de yarattığımız değerleri sahiplenme sinavına girecektik. Bu, biz o denli gururlandırıyordu ki, 3 Ocak'ta

bu oyuna gelmeyiz, amaçları 81-82'yi hortlatmaktır, bedenlerimizi çignemeden bunu beceremeyiz, tek fert kalsak bile önce canımızı alacaklar, sonra bizi" diyordu...

Bizim bu kararlılığımızın onların inadiyla çakışınca, eğreti barikatlarımız yıkılıp yerine 1845 direnişçilerini kışkındıracak yiğitlikte bir barikat kurduk. Tuvaletin iki demir kapısını söküp koşuş kapısının ardına yanlamasına uzattık. Ardına bir tahta masa, onun üstüne çelik yemek dolabı ve gerisigeriyi ise yüzdört adet döşek ve onların üzerine doksanı aşkın direniş meselesi dizdik. Ranzalarımızın desteklerini, pencerelerinin çerçevelerini kırıp sopalar oluşturduk. Artık ölümlü pahalıya satılacaktı. Düşmanın olduğu her yer bir cepheydi ve cephe, savaşın en keskin yeriydi. Öyle bir yerde teslimiyete, yığılma yer yoktu. Zaman, destan yaratmanın zamanıydı.

Ocak ayının öndöründe bir grup arkadaşın ölümüne gururuna girdikleri haber geldi. O güne dek

Şanlı Ocak Direnişinde Barikatlar kurduk, insanlık onuru için...

birer top güllesi gibi nizamiye kapısını dövdüklerinde her sıcaklığına, coşkularına, yürekliklerine gördük ve bundan aldığımız cesaretle daha bir direndik, daha bir haykırдық.

Çocuklar oyun bağışlarına bizim sloganlarımızı katmış, "İnsan- ca yaşamak! Kahrolsun işkence!" diyen o incedek haykırışlarıyla gülüşüp oynuyorlardı. Sloganlarımızın, çocuklarımızın oyun çığlıklarını omlarından daha güzel ne olabilirdi? Çok, çok sevinçliydik.

Ve günler 18 Ocak'ı 19'a bağlayan geceye erdinde, o gece, gençliğin baharında bir yiğit,

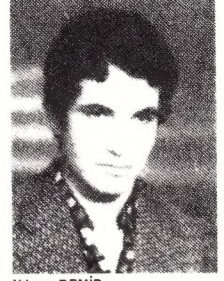
Baharın çiçeklerinden bir taç örüverdi boynuna,

İnceden inceden bir türkü haykırıyor beraberinde, derinden derine "....özürlük için savaşmayana, özürlük savaşsın demez...." diye sarmaladı çiçekten tacı boynuna.

O mazlum gülümseyiyle, düşman ne bilirdi içinden su akıtılsak burularda hem de DEMİR'DEN YILMAZ bedenler...

Biz, BBC'den aldık haber, hep olduğu gibi. O günlerde en güçlü haber kaynağımızdı BBC. Yılmaz, özürlük savaşında şehit olmuştu. Özürlük değil, hüznüydük; yası değil, gururuyduk; ağlamak değil, coşuyduk. Mese arkadaşın "Ne mutlu O'na" diyen iç geçirmeleri hala kulaklarımızda yankılanıyordu. O gün kendimiz olduğundan daha güçlü hissettik. Sesimiz daha bir gurur yankılandı köhnemişiğin duvarlarında.

O akşam üzeri yoldan geçen bir ana, askerlerin tüm cabalarını karşın sesini bize ulaştırmanın mutlu oluyorduk. İnce bir tebessümle gözden yitti. "Lawo em li piştawene. Me ji bo we dîlekçe daye. Em bi we ne ne" demek işi o anın en gösterdiği caba ve unanıklık başlaştı. Bir övünç kaynağı, bir gurur deryasıydı. O gurur deryasının coşkun sularında coşma seslerini, sabaha dek hep o anıyı konuştuk, o, tüm halkımız ve bizimle beraberdi. Daha yanılmak var mıydı? Kırk-kırk nöbet tutuyorduk; gıyalarımızı hiç çıkarmadan, yataklarımızı dümdüzen, silahlarımızı indirmeden... Tahtaların üzerine ya-



Yılmaz DEMİR

ha bir dirençe adım atmalıydık.

Sanırım Ocak'ın yirmi ya da yirmibiriydi. Yüzbaşısı Abdullah Kahraman kapı mazgalının önüne koymuştu Yüzbaşısı Cengiz ile birlikte geline bir kalımlı erel feneriyle kontrole getirmeye başladı. Ancak tüm cabasına rağmen nasıl oluyordu çözülmeydi. Karşısında duran, çekilken bir duvardı ve o, bunun gerisini görmeyi istiyordu. "Siz teslim alıncağım," dedi. Barikattaki herkes buna güldü. Kimisi, "Bekliyoruz," dedi Özalp. Kimisi, "Bize neşe sardı ki, bey Kahraman, yaptığınız 'kahraman'lıktan pısmar bir halde çekip gitti...." Biz, kendimizi tam teçhizat savaş mangelına böldük ve beklemeye başladık. Öyle ki, tuvaletin arka penceresinden bakıp da Belediyeye Arazdüzünü faaliyete geçtin diye görünce, yüzümüzdeki sevinç ifadesi şaşırıcı bir coşkunlukla yitirdi. Çoğumuz pencerelerle tırmadık. O an patladılar erel kayınıyordu. Diş tarafa kayırlar dizi mis gürlütlü çıkıyor hoparlörlerden.... "Buna er meydani derler (Hasan Mutlucan)!" naraları yükseliyor, mahallelin anıya kavuştuğu yerde de ailelerimiz birikiş, yüreklerini yüreklerine bağlıyorlardı. Belediyeye Arazdüzü bizi geçtin diye, karşımızda 26. koğuşa haber verdik, "Hevalten cem we" dedik. Onlar da "Em hazirin, Heqê xwe helal bikin. Em xwe bi erzan nafiroşin" dedik. Onlar da "Em hazirin, Heqê xwe helal bikin. Em xwe erzan nafiroşin," dediler. Ve o an 26. koğuşun çatısına merdiven dayatıldı. Koğuş-



Soldan sağa (ayaktakiler): Mehmet Yıldırım, Ahmet Bayık, Ferhat Gülmüşboğa, Süleyman Aslan, ..., Hidir Kirmizigül, Zeki Koyun, ..., Mehdi Aslan, Emine Turgut, Reşat Kayra, ..., Neşim Kılıç, Yusuf Onat, Sakine Polat, Ali Zorluğ, Hüseyin Barış, Bekir, ..., Reşat Uğur. Otta sıra: Abdullah Aslan, Hacı Çayır, Mahmut Aslan, Melville Aras, Ali Temel, Cahide Şener, ..., Salih Kubat. Oturular: Ali Demir, Mehmet Aydoğdu, M. Emin Aslan, S. Şahin, Adnan Yüksel, Temiz, Kamil Türkkan, Gani Aylan, Hakan Çarpıcı,

renişi BRÜNO'yu buldular. O, "zaferin elde edilebilir olduğunu düşünerek mertçe savaşmış..." diyen yüce bir insandı... Kapitalizme karşı Paris sokaklarında barikatlar kuran yiğit insanların atasıydı.

Biz de barikatlar kurduk onurumuz için, ancak yalnız bizim onurumuz değil; bu tüm insanlığın onuruydu. Ve barikatlarımız sokaklarda değil, düşmanın beyinindeydi. Ve düşman bize her saldırı-ğında, kendi beynini tırmalıyordu. Beyni tırmalananca da çıldırıyordu, azınlıqları, daha bir saldırganlaşıyordu.

Ancak biz, karar vermiştik, beyinlerinden çıkmayacaktık, bir cinar ağacı heybetliliğimizle orada hep korku salacaklardı dokularına, takti zafere meyvalarını olgunlaştırmak ne demek...

3 Ocak 84'ün hemen öncesinde ve birkaç gün sonrasında dek E-blok 32. koğuştaydı. Yalnız başımıza bir 32. koğuş olarak hiçbir şeydik. Kavgedeşliğimizin insanlık onuruna sahiplenme haykırışları hep cesaretle ve gurur kaynağı olmuştu. Oluyordumkur barikatları gerisinde di-zilen yüreklerimizde, direnerek yaş-samıların yitiren Mazlumlardan, Dört-ler'in ve 14 Temmuz Destanı Kahra-

manlarının saldırısına beraber, bizdeki heyecan doğru çıktı. Boğazlarımızdan yükselen haykırışlar faşist-gövenati marşları değil, kendi öz değerlerimizi haykırıyordu; bundan daha onur verici ne olabilirdi ki?

Hiçbirimiz "oturalım, gari-leyelim, istediklerini yapalım bize dokunmazlar..." türünden zıvalı-mıyorduk. Herkes, "varın gelinler, verecek bir canımız var, varın alın-sınlar ama, pahalıya alınlar; dire-ne direne öleceğiz, zira **Direnmek Yaşamaktır**" diye sokuluyorlardı.

O günlük dayanışma, gözyaşar-ıyordu. Yoğun bir işbölümü vardı. Ve herkes bir düşüncin bir iş yap-masına fırsat tanımadan her işe koşuyordu. Öyle bir birliktekti, öyle bir şevk tarhihe ancak destan yara-tan insanların safalarında görülebi-lirdi. Birkaç baskıyımda kardeşçe paylaştık, soğanlarımız da öyle. Açık ama kimsesiz "ağzı" demiyorduk. Kimsesiz "onlardan yemek isteyelim" de demiyorduk. Tüm yürekler, tüm dudaklar bir olmuş, "Direniş, Dire-niş!" diye haykırıyordu.

Abdullah Kahraman (Yüzbaşısı-Cezaiye) iç Emniyet Amir) kapının mazgalına gelip tek tit elbiseleri dayatınca, en az bilimiz bile, "biz

baskılar lıyca artmış, B ve C blok-ları basılmış, yakılan alevler bize doğru ilerliyordu ağır ağır. Bu ar-da yoğun haberler geliyor, ölü sa-yısı günbegün artıyordu. Her ölüm haberinde direncimiz daha bir kemale erişiyor ve en üşenge-nimiz bile o yükecek pencerelerle tırmıyor, ölmekle tükenmeyece-ğimizi, yaşillere bürünmüş cana-rlara tükenmez azminle kanıt-lıyorduk. Öyle ki, kayırların gürlük-leri bile sesimizi halkımıza ulaştır-mayı engelleyemedi. Yine de her olasılığı karşı bir pankart hazırla-dık. Bu, elbirliğiyle hazırlandı; kimi bezi düzeltti, kimi harfleri kesti, ki-mi yapıtırdı. Bazı dedimiz, o bit tor-bası MONT'ları. Harflerimiz ise kağıttandı. "Bize işkence yapıyor-lar... kişi ölüm orucuna girdi" diye yazmıştık.

Koğuşumuzdan mahallelin gö-zükmesi bizim için ayrı bir direnç kaynağı idi. Analarımızın, bacılarımız peşpeş dizilmiş yürekleri ohe lerimizdeki mitralyalarından daha etkileyici oluyordu bizim için. Onlar, bizim azminiz, yiğitlik kayna-ğımızdı. Elele tutuşup o narın bedenleriyle düşmanın üzerine yü-rüdüklerinde, kendilerini kaldırıp nizamiye duvarına vurduklarında,

tiyor, her slogan atılışında uyanıp sloganlarımızı haykırıyor, sonra ye-niden yatıyor, sabah olduğunda ise nöbet devralıyor. Öbür kırk kişi yatmaya çekiliyordu. Bunu yap-mamızın nedeni, kavgamızı uzun süreli görmemizdi. Bu, bir-iki gün-lük iş de değildi. Bunun bilincini-deydik. Öyleyse her yeni güne da-



şun yüksek taraftaki pencerelerin-den içeriyi hortum sarkıtlıktan, bir yandan da koğuşun kapıları zor-la-ndı. (26. koğuş, iki kapılı-yani hem önden, hem arkadan girilirdi, upuzun hangar türünden bir oda-dı.) Her iki kapıyı türünden savunmak güçlü ve göğze yükselen kıvılcım yüklü dumanlar arasında, "yarasa-

şun yüksek taraftaki pencerelerin-den içeriyi hortum sarkıtlıktan, bir yandan da koğuşun kapıları zor-la-ndı. (26. koğuş, iki kapılı-yani hem önden, hem arkadan girilirdi, upuzun hangar türünden bir oda-dı.) Her iki kapıyı türünden savunmak güçlü ve göğze yükselen kıvılcım yüklü dumanlar arasında, "yarasa-



şun yüksek taraftaki pencerelerin-den içeriyi hortum sarkıtlıktan, bir yandan da koğuşun kapıları zor-la-ndı. (26. koğuş, iki kapılı-yani hem önden, hem arkadan girilirdi, upuzun hangar türünden bir oda-dı.) Her iki kapıyı türünden savunmak güçlü ve göğze yükselen kıvılcım yüklü dumanlar arasında, "yarasa-

lar" kapidan içeriye akin ettiler. Savaş, gözleminin öndü oldu. Seeslerimz bir anda kariyer güldürsünü aşıp ziyaretçilerimizin kulak zarlarını paraledi...

O, ne mühteşem atıldı! Analar, bacılar en ağır gülleriz oldu havan toprakların, Bizimkiler, en yiğit mermiler oldu, upuzun namulı sevdaların, Bizimkiler, el çekilmişi pimi oldu,

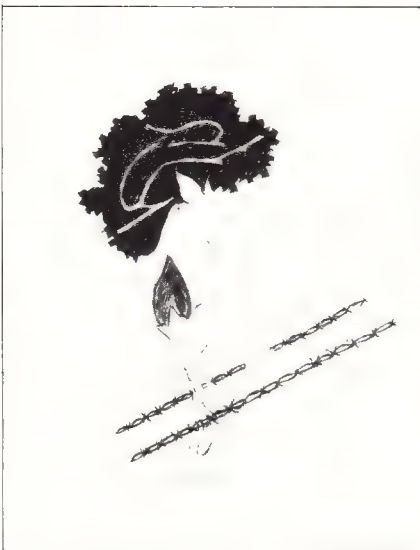
yeniden ve yeniden bağkaldırın, pençesi keşildir bizimkiler baştan başa, o, vücelerde yuvallanan kartalın ve başladılar bedenleriyle dövmeye nizamıye kapılarını ve o dikenli telleri ve aungülerini o elleri kırılascılar O ipekal tenlerini itelediler anarlarımızın, bacılarımızın; üstüste yiğitler ama yılmadılar; yerdin kalıp yeniden ve yeniden akin ettiler, hem de onurlarını haykırarak, "Kahrolsun işkence!" diye destanlar yaratarak...

Sömürgecilerin "Allah Allah!" naları hoparlörden en gür ses tonuyla yükselirken, 28. koğuşta kavgaçlarımız direne direne sürüklediler CANPAZARına doğru. O an biz, düşmana haykırık: "Bize saldırın!" dedik. Ve o anda Ali Osman Aydın'ı çatıdan alnıca yaklaştırdık gördük. Ve yılların kını, nefir bir anda selâseverdi. Ali Osman, Ali Osman olduğuna binişman oldu. Üzerine yağın kiremit perçaları, traş fırçaları ve soğanlar arasında çatıdan yuvarlanmaktan, o Co'ya düğü şansıya kurtulacak, canın, havalandırması ayrıran duvarın üzerine zor atı. Ardından Arazöz bizim koğuşun duvarına yansıverdi. Hortumu pencerele tutular ve camlarımız şangır-şungur dökülörmeye başladı. Pencereye çıkan arkadaşın giysilerinin üzerine bir naylon torba geçirilmişti. Arkadaş, pencerenin demir pubuklarına sıkı sıkıya yapıştı. Gözlerinin eriminde dışardan alkalelerinin canfede atılmaları ve kulelerinde bizim kararı ve gür sloganlarımız ona öylesine bir güç verdi ki, üzerine o tazyikle yarım tanker su sıklıdık halde, onu oradan düşüremedik. Savaşta cephanesi bitmiş asker içimliğiyle düşman suyu tüketip piri partisini topavınca geri çekildi. Bizdeki zafer sevinci görülmek mühteşemlikteydi.

Savaşın bir muharebesini kazanmanın gururuyla dopdoluyduk. Ancak savaş sürüyordu ve yeni yeni muharebelere hazırlanmalyıydı. Yine savaş düzeni aldık ve beklemeye koyulduk. Çok geçmeden Yüzbaşı A. Kahraman çıkageldi. Gülmüşüydü ama, bu çürümüş bir gülümsemediydi: "Siz bomba yağdırın, öyle girerim" dedi. Biz "e-linden geleni ardına koyma" dedik. O, yine bombacılarından dem vurdu ve çekip gitti.

Biz, hemen bir "bomba imha ekibi" organize ettik. Ne kadar kova, keğen varsa boydan boya dizdik, içeriyi su ile doldurduk. Herkesin eline silah bir havlu verip tetikte bek ettik. Atılacak bombalar ranza altlarına yuvarlanmadın diye önlendik. Ancak şundan emindik ki, içeriye bomba atarsa bile, kapidan içeriye giremezlerdi. Pencere demirlerini kesip aşağı atılmaları halindeyse, sayımız oranınca kayıp verecekleri kesindi! Hele 26. koğuş başkını görüldükten sonra daha bir bilensem, savaş, kanımızda gezil-nir olmuştü.

Nihayet 23 Ocak akşamı 24. koğuş basıldı. Yine pencerelerdiydik. O an 28. koğuşun pencerelerinden alevler fışkırmaya başladı. Her yandın sloganlar yükseliyor, pencerelere vuruluyordu 25 koğuşun pen-



Ocak karlarının bembeyaz dıngınlığının ardından, gün Mayıs'la beraber... Kızıl kanlar içinden kızıl kanillerle gelir Mayıs'lar...

ceresinden fışkıran alevler birer Newroz yalımından farkıydı. Ancak...

Oduñ yerine tutuşan, Amed'te bir Ahmet, bir bir alevlere tuttu dokularını kıpıkız kıvılcımları birer ateş busesi oldu gerisin koyulduğunda ve o kani çekilmiş gününde bir zindan ısındı, bedenden...

Daha sabah olmadan Necmettin BÜYÜKKAYA'nın öldürüldüğü haberi geldi; yine BBC'den... Zaten Abdullah Kahraman O'nu çoktan gözüne kestirmişti. Necmettin öldürüleceğinin bilindiğinde...

O, ölüm treninden korkmadan yürüğüni durak kılanlardandı, o her airen sesinde yeniden ve yeniden dolup taşandı, O, kimselezişlerde bile bağında bir coşku taşıyanlardandı, O, her an ölüm hazır yaşamaya aşık bir ÇİÇEK'ti... 24. koğuşa geri getirdiklerinin sabahı onurlu bir haberde daha dirlidik:

Bir yaşam aşığı insanoglu daha ölümü yeğliyordu İnsanlık onurunu yaşatma uğrunda

beden'i henüz soğumamışken, yanışında; "... ben yaşamdan bıktığım için kendimi öldürüyorum aksine, yaşamı çok seviyorum, sömürgeci işkenciyi durdurmak, direnen ve ölüm arucunda olan arkadaşlara destek olmak için yaşamımı feda ediyorum. Kahrolsun sömürgecilik!" diye yazılı direngen bir ferman buluyordu.

Bu ferman, sömürgeciğin fermanıydı ve bize öyle bir güç kattı ki, artık barikatların ardından çıkıp canlarımızı pazara sürmeyi öndek birbirlimize. "Savaş hattı tüm zindandan, kapılarımızı açalım, direndir her yerde direnir kararıyla barikatı yıktık ve savaşı daha da sıcaklaştırdık. Düşman, bu atılımımız karşısında şaşakaldı.

Gelip bize koğuştan aldıklarından haley tavan yağızlar mialla kol kolaletenerek en düşünsel giysilerimiz içinde koridora taşık. Koridor, boylu boyunca asker diziliydi. Etten kılı duvar arasında başımız

dık, alnımız açık, gözbebeklerimiz daha zafer partilileriyle ilerledik.

Kaç kez yaşamımızı sahneliğimiz sinema salonunda anadık, sorgulandık...

Ağzımızdan çıkan sözük: "Bu kefenleri dirimle asla güldiremeyecekalnız," yığlitemeseydi. Bu karahilimizden yeniden koğuşa ge-



Ve Dörtör'in kendilerini alevlere atması mialla, bedenlerini dertop edip areneya daldık, uğurumdan aşağı Besleyeseler. Ve bedenlerimizin her bir dokusuna verilen ağırır içinde "tabut"larda kavgaçlarımızı kucakladık.

Düşman bilsiydi o tabutlarda yeniden ve yeniden dirileceğimizi, asla tıkar mıydı bu yığıl aslanları demir kafelerle?

Onlar bizi kilitlemekle, kilitlenmekten korkacağımızı sandılar. İnsanların "hücre" denilen yerden uzaklaşmak isteyeceklerini sandılar. Ama biz ne korktuk, ne de u-

rinin daha da bileneğini beklemeyi uygun gördük. Zira düşmanın bize yeni bir saldırıda bulunmasını bekliyorduk ve beklediğimiz erteş gün gerçekleşiverdi.

Bizi yeniden sinema salonuna götürdüler. Yeniden sorgulandık, sinadık... Yanıtımız, eskisinin aynıydı: "Bu kefenleri dirimle asla güldiremeyecekalnız" ve o kalıfş tipli sinsi üstöğem "Öyleyse biz de sizi öldürür, öyle yığdırırız," dedi. Biz, "bunu yapabilirsiniz," dedik. Ve yaptılar...

Bizleri tek tek alt-ana koridora indirdiler. Her birimizin başına yedi-dik sekiz er cullarıp yere yatırdılar. Sonra "sarılarına yararcasına" öldürdüler. Ve giysilerimizi paramparça edip bedenlerimizi kefenlediler. Sonra tabuta koymak üzere musella taşına yatırdılar. Traş etmeyi ihmal etmeden... ne de olsa idin bütün musulmandılar.

Ardından 36. koğuşun (hücreler koğuşunun) kapısının önüne getirildik. Kapi aralığında sanki demirciler çarşısına adım attık ki... Ufak salondan hücreler tarafına baktık. Erat, hücrelerin önüne dizilmiş; içeriye ayak atarı tekme, tokat, yumruk evirip çeviriyor, komaki bir halde tabutlara yığıyordu. İşte Sanlı Ocak Direnişimizin kararı anı andı: Ya gelirsin geri kaçacak, ya da vahşi hayvanların aç aç beklediği arenaya dalivercektik... Ya iftemizli onlara teslim edecek, ya da Besey Hatun gibi bedenlerimizi uğurumdan aşarak atacaktık. Ya o minnet dolu cenetli sepecek, ya da minnetse cehennem alevlerine koşar adım atılacaktık...

Ve biz o an düşündük; belki bir saniye bile değildi düşünme süremiz ama üçün yıl kadar uzundu, bu süre...

zaklaşmak istedik Hücreleri evlerimize haline getirdik. Gerisinde en değerli varlığımız olan irademizi, onurlarımızı, gururlarımızı, karahilgimizi ve direngiliğimizi öyle onların anahtarlarına terkede-medik. Kilitleri üzerimize tıkdık, kendi yüreklerimizle. Düşman çıldırdı. Ve bizi ıslatmak hatalarına hata eklemeye devam etti. Onlar su sıkıtkça biz zafer sloganları ve coşku kahkahaları attık. Daha bir çıldırdılar ve saları bitip sunupece yitip gittiler.

Kavgaçlarımız ölüm orucunun basamaklarını bir bir aşılıyorlardı. Onlara posta posta katılmaları oluyordu. Herkes bu onurlu kavga-yı yüklenmek için can atıyordu yoldaşlarımızın bedenlerinde arıyan her bir doku, tükürüklerimiz bir direniş tohumu oldu parmaklıklardan göğse sıziyor, ölümünün o gelinli esantisinin kucagında dağılıyor, yoldaşlarımızı selam götürüyor, yoldaşlarımızı daha bir şevklendiriyordu. Düşmanın bitemek tükenmek bilmeyen çançığılı saldırılarını bertaraf etmek gayesiyle bir taktik olarak başvuru olan tip el-biseyi giyme eylemi⁽¹⁾ birkaç gün yasattıysa da bu, bilince erişle birlikte, kitişnin azını daha bir bilirdi. Herkes ölümüne coşkuyla, arzuluyla. Ancak "sadece ölmek" değildi. "Büncilince ölmek" yararıdır bir Kürdistan Devrimcisi. Ve bir 3 MART gününde, yeniden dirlidi bir CEMAL tek tek pözülen dokuları tohum tohum saçılı yüreklerle yeniden ve yeniden dirilen yüreklerle. Ve ardından 5 MART'ta: bir KESKİN haykırış yığıldında dudaklarda

tamamlanmıştı artık BEŞ N'olunun beşinci halkası. Ve demir cubuklu parmaklıklarının gerisinde Başını Direnişle erişerek Baş Nolu Şehitleri mertebesine

3 Ocak 1984 / 3 Ocak 1987

Taktik olarak başvuru olan tip el-biseyi giyme eylemi, Subat 1984 Ocak Direnişinin neden o an düşman saldırısına düşmanın lıme yaka 1981-82 yıllarında ve 83 Eylülüne kadar Cezayirde uygulandı; baskı, işkence ve tirat politikasını yeniden uygulamak. Tek tip el-biseyi giymek gününde gelirken sadece ve sadece kamuoyuna karşı kamufla işlev gören için düşünümüştü. Yeni düşmanın amacı: bize tek tip el-biseyi giydirmek değildi. Tek tip el-biseyi giydirmenin kavası etimes mihlletli-bövenli-bölenli işkence, baskı ve her türlü insanlık dışı uygulamaları 1981-1983 arası döneminde olduğu gibi yeniden ınsa ettimiz. Bizler düşmanın bu niyetini ilk günden ortaya çıkarttık ve anı uygun bir zamanda tek tip el-biseyi giymeyi kabul edecek onları bir daha Cezayirde işkence uygulama çabalarını böylece kördük. Nitekim 3 Mart 1984'te arkadaşlarımız Cezayir idaresi ve 7 koridoru komutanlığı yetkilileri arasında yapılan anlaşma uyarınca bir daha işkence uygulamaması kararı alındı. Tek tip el-biseyi ise 87 yıla kadar giydi. Ancak 1987 yılında tek tip el-biseyi kabulü önce tek tip el-biseyi giymek, bu kez de baskı, bir taktiksel olarak giymekle Cezayir idaresi bittirdi. Ve o günden sonra Diyarbakır Özer Akşeri, Cezayir Tuluksu deni sayı tutukluysa tek tip el-biseyi giymedi. Nitekim en son olarak Şehit 3 Subat 1988 Özgürle tek tip el-biseyi tüm Cezayir'den kaldırılması (sarı part konulu) ve bu talep bizzat TC yetkili ağızlarına kabul edildi.

3 Ocak 1984 Direniş bir bakıma Eylül 1983'te eylemleştiren kardeşimize, ölmüş için şehitlenmiş düşman içinde geri alma savaşımıydı. 3 Ocak Direnişinde 5 arkadaşımız şehit oldu, onlarca sakat kaldı, ancak "Direnişmek zafere, teslimiyet ihanetle götürür" yurdu; yeniden ve yeniden kurtulayarak düşmanı yurduğın ve beyimide daha ona en ağır darbeleri verene ezim kardeşlik örneğinin getirdiği, sergiledi. Cezayirde yaktan bir direniş meşalesi yarıttık. Bir deni sonrasında örneğimize olsun Direnişmek Teşekküllü.

Dipnotun yazılı tarihi: 27 Nisan 1987

Anı yazısında adı geçen şehitler Yılmaz Demir, Necmettin Büyükkaya, Ali Çiçek, Cemal Arat, Öhan Keskin, ... Ahmet Bayık (yaralı kurtuldu)

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

giris

"Drang nach Osten", Alman emperyalizminin günümüzdeki yayılmacı politikasının da mihing taşıını oluşturmuyor. "Doğu'ya açılış" ya da "Drang nach Osten" politikası Alman emperyalist burjuvazisinin daha ilk yıllarında dayandığı temel politikaydı. Bu politikanın bir gereği olarak, Alman genç emperyalist burjuvazial kapitalist masadan pay kapabilmek için önce Doğu'ya ele geçirmek istiyordu. Doğu'da güçlenince Batı Avrupa'ya ve diğer kitalara uzanacaktı.

Bu nedenle, 19. yüzyılın son çeyreğinde Almanya'da "Doğu'ya açılış" politikası ağırlıklı olarak geliştirilmeye başlandı. Pangermen Birliği'nin geliştirildiği bu politika kısa sürede emperyalist burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve imparatorluğu da etkisi altına aldı. Alman dış politikası, böylece "Drang nach Osten" sloganında ifade edilmeye başlandı.

Doğu'ya açılış politikasının ilk ayağı ise Osmanlı imparatorluğuydu. İmparatorluk toprakları üzerinde Alman nüfuzunun arttırılması ile birlikte, Doğu'nun diğer ülkelerine de Alman etkiniği yayılabilecekti. Her şeyden önce, Anadolu ve Mezopotamya'nın Alman egemenliği altına alınması gerekiyordu. İmparatorluk toprakları içinde ilk elden egemenlik altına alınacak alanlar böylece ortaya çıkıyordu.

Bu temelde Alman-Osmanlı ilişkileri gelişmiş ve Haydarpaşa-Bağdat demiryolunun yapımını Almanya'nın üstlenmesi ile doruğa çıkmıştır. Peşinden I. Dünya Savaşı, Alman birliktelikleridir I. Dünya Savaşından yenik çıkan Alman ve Osmanlı imparatorluklarının ilişkileri bir süre kesilmişse de, TC'nin kuruluşu ve Almanya'da Hitler'in başa geçmesiyle birlikte yeniden canlanmıştır. TC, II. Dünya Savaşına katılmıştır; ama Almanya'nın en yakın destekçisi olmuştur. Kısaca, günümüzde kadar Türk-Alman ilişkileri kesilmeden sürmüştür.

Alman-Türk ilişkileri daha öncelikle dayanmakla birlikte, ilişkilerin esas başlangıcı olarak II. Wilhelm'in tahta çıktığı 1888 yılı alınabilir. Aynı dönemler, Alman emperyalizminin yeni gelişmeye başladığı ve diğer emperyalist devletlerle boy ölçüşecek bir güç olduğu yıllardır da. Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikasını da geliştirmeye başladığı bir dönemdir bu yıllar.

İlişkilerin kuruluş geliştiğimeşinin üzerinden 100 yıl gibi bir zaman geçti. Bu zaman sürecinde bir hayli değişiklikler de meydana geldi. Fakat, Alman-Türk ilişkilerinin temelinde yatan nedenler pek az değişti. Bugün de Türk ve Alman yakınlaşması yeni boyutlar kazanıyor. Her iki devlet birbirine daha da yaklaşıyor.

B. Alman devleti ile faşist Türk devletinin bugün ortaklaşa birçok komplo ve saldırı girişimlerinde de açık olan bir durumdur. Alman burjuvazisi 100 yıllık politikasını hiç olmasa bugün başarıya götürmek ve sonuçlandırılmak istiyor. Bunun için de yine temel bir dayanağı olan faşist Türk devletinin omuzunda yükselmeye çalışıyor.

Özellikle de 12 Eylül 1980'den bu yana Alman emperyalist burjuvazisinin faşist Türk devletine olan desteği daha da artmış görüldü. Gerek NATO içerisinde, gerekse de ilkliliklerde cuntanın baş destekçisi olarak, Almanya ortaya çıktı. Almanya'nın faşist Türk devleti-

ne artan bu desteğinin altında yatan en önemli nedenlerin başında, Alman emperyalist burjuvazisinin "Doğu'ya açılış" politikası gelmektedir. Almanya 100 yıl önce Berlin-Bağdat demiryolu hattı ile bölge üzerinde istediği hakimiyetini ulaştırmadı. Ama bugün son derece gelişmiş olan teknolojinin nimetlerinden yararlanarak, bu hedefine varmak istiyor.

Almanya'nın ısrarla Doğu'ya açılmayı istemesinin çeşitli nedenleri var. Bunun en önemli nedeni, daha doğusunda saldırgan bir öz taşıyan Alman emperyalist burjuvazisinin yeni sömürge ve sömür alanları ele geçirme isteğidir.

I. ve II. Dünya Savaşlarında emperyalist yayılma amacını gerçekleştiremeyen Alman burjuvazisi, günümüzde bu amacına ulaşmak istiyor. Ancak yeni bir savaş çıkıncılığı ile bu ulaşmaya-çalışıyor. I. ve II. Dünya Savaşları'nın koşulları bugün mevcut değil. Bu nedenle yine sıral bir politika izleyerek, bu amacına ulaşmaya çalışıyor.

II. Dünya Savaşından da ağır bir yıkıma çıkan Alman emperyalist burjuvazisi, bu yaralarını kısa sürede tedavi ederek, toparlandı. Günümüzde ise pazar sıkıntısını iyiden iyile duyur bir duruma geldi. İşte, bu tıkanıklığı aşabilmek için, yine TC'yi önemli bir kılavuz olarak görüyor. Bunun için de TC'ye ilişkileri oldukça ağırlık veriyor.

Günümüzdeki koşullarla, 100 yıl öncesinde Alman-Türk yakınlaşmasına yol açan koşullar arasında büyük bir benzerlik mevcuttur. O dönemde, Osmanlı imparatorluğu önemli bir kriz ve çöküş içerisindeydi. İmparatorluk sınırları içerisinde haklarındaki uyanış hızla yükseliyor. İmparatorluk ağır bir ekonomik kriz içerisinde kımaz yapıyor. Sultan'ın yönetim gücü az ve zayıf döneminde bulunuyor. Kısaca, Osmanlı imparatorluğu, o dönemde kullanılan yaygın terimle "haste adam." Bu haste adamın ayağı kalkması için güçlü bir dayanağına ağırlık var.

Tam da bu noktada, Alman emperyalist burjuvazisi bir kurtarıcı olarak devreye giriyor. Haste adamı iyileştirmek için olağanüstü çaba harcıyor. Diğer emperyalist ülkelerin tersine, Alman burjuvazisi imparatorluktan hiçbir toprak talebinde bulunmuyordu. Böylece imparatorluğun yayılmasını temelinde bölgeye egemen olmak istiyordu. Osmanlı kalkını aradına gizlenen Alman emperyalist burjuvazisi, Berlin'den Bağdat'a uzanan bir sömürge hakimiyeti kurmayı amaçlıyordu.

Bugünkü koşullarla baktığımızda benzer koşulların az olmadığını görüyoruz. Alman emperyalizmi ilk gelişmesini önemli oranda ilerletmeye ve dış pazar ihtiyacını daha fazla duyur hale geliştirdi. TC ise, yine haste adam yatığındadır. Ekonomik, ayağı kırzı derinleşmekle kımazmış, Kürdistan'da yükselen ciddi bir ulusal kurtuluş mücadelesi ile de karşı karşıya. Böylece Türk egemenliği altında kalan Kürdistan'ın da elden çıkması koşulları gelişmiş ve olanaqları artmıştır.

TC'ye Osmanlı imparatorluğunun geniş topraklarından geriye kalan Mısır-İl Milli sınırlarından da parçalanmasının koşulları ortaya çıkmıştır. Mısır-İl Milli sınırlarını koruyamayan TC'nin uzun süre yaşayamayacağı da açık olan bir durumdur. Bu nedenle, faşist Türk devleti ne pahasına olursa olsun Mısır-İl Milli sınırlarını korumak ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Müca-

delesini bastırmak istiyor.

Bu noktada Alman emperyalizminin rolü yeniden ortaya çıkıyor. Osmanlı imparatorluğunu yavaşlamak için verdiği desteğin bir benzerini Alman emperyalizmi, bugün TC'ye de sunuyor. Bu kez verdiği desteğin boyutu daha pervasız. Çünkü, başımız bir Kürdistan sadece TC'nin yıkılış sürecini hızlandırmayacak, emperyalizmin hızlandırarak egemenliğini ve sarsarak bu sürecin hızlandırıcısı. Bu nedenle, tüm emperyalist devletler TC'nin yaşatılmasına büyük bir önem vermektedirler.

Almanya, yine birinci elden TC'ye aktif bir destek sunmaktadır. Bu desteği, ekonomik, askeri, eğitici yön ile sınırlı kalmamakta, direkt saldırı ile de sürmektedir. Genelde emperyalist yönetimlerin, özellikle emperyalist Alman yönetiminin saldırıları PKK'nın 15 Ağustos 1984 Atılımından sonra artarak yoğunluk kazandı. Bunun böyle olması bir bakıma doğal bir gelişmedir. PKK'nın Kürdistan'da yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece TC'nin değil, tüm emperyalist yönetimlerin çıkarlarını sarsmaktadır. Bundan dolayıdır ki, tüm emperyalist yönetimler, TC ile elbirliği içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırılmaktadırlar.

Batı Alman yönetiminin 1987 yılı ortalarında başlattığı ve 1988 yılı başları ile birlikte hızlandırdığı saldırıların, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek için TC'ye aktif bir destek olduğu açık olan bir durumdur. Alman emperyalistleri, bu saldırıları ile PKK'nın direniş ve bağımsızlığı önünde hedefleyerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi Avrupa'dan darbelemek istiyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin, buradan beslenildiği kaynakları boşaltmaya çalışıyor.

Bu amacına yönelik olarak 1988 Şubat'ından başlayarak, tutuklamalara giren Alman devleti, yakın bir zamanda da 16 Kürt politikacısı hakkında dava açtı. Böylece, faşist Türk devletinden sonra PKK da vasaı açan ikinci devlet olarak B. Almanya ortaya çıktı. TC'den daha önce PKK'yı yargılamak isteyen ikinci devletin Batı Almanya olması bir tesadüf değildir. Yukarıda kısaca da değindiğimiz gibi, Almanya her devletin daha çok Türk egemenliği ile ilgili içerisinde olmuştur. Alman emperyalist burjuvazisi Türk egemen sınıfların yıkımını yaklaştığı dönemlerde ise, bu desteğini de aktifleştirmektedir.

Günümüzde de olan durumun kendisi budur. Türk egemen sınıfları sadece Kürdistan üzerindeki egemenliklerini yitirmekle kalmıyor; aynı zamanda bütünüyle egemenlikleri tehlike altında. Bu nedenle de Batı Alman emperyalist burjuvazisi hemen Türk egemenlerinin yardımına koşuyor. Bu aktif desteği göstermede adeta kendisini mecbur hissediyor.

Batı Alman emperyalist yönetimini, faşist TC'ye bu derece yakınlaştıran başka nedenler de elbette vardır. Bu nedenler, tarihi ve güncel olarak ilkiye ayrılabilir. Batı Alman emperyalist burjuvazisinin, faşist TC'ye desteğinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu kadar saldırmasının tarihi ve güncel yönlerini bu yazımızda ortaya koymaya çalışacağız. Ayrıca Batı Alman emperyalistlerinin açtığı PKK Davasının anlamını ve önemini de ortaya koyacağız.

I. BÖLÜM

ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİNİN BAŞLANGICI

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, Alman emperyalist burjuvazisinin yönelttiği saldırıların nedenlerini daha iyi anlayabilmek için, Türk-Alman ilişkilerinin tarihine bakmakta yarar vardır. Bu, hem güncel durumu ve hem de Alman egemen sınıflarının tarihten gelen Kürdistan düşmanlığını kavramamızı sağlayacaktır.

Alman-Türk ilişkilerinin tarihi, 100 yıl öncesine dayandırılabilir. A-

dünyanın paylaşımını tamamlamış durumdaydılar. Almanya'nın yeni topraklar ele geçirmesi, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki toprakların alınmasıyla bağlıdır. Diğer emperyalist ülkelerin de bu isteğe evet demeyecekleri açıktır. İşte bu durum emperyalist ülkelerin kendi aralarında çatışma sürecinin hızlanmasını da beraberinde getirdi.

Almanya'nın bu paylaşım sürecinde katılmıyın esas olarak 19.



Kaiser Wilhelm I.



Başbakan Otto von Bismarck

salıma bundan önce de ilişkilerine tanık oluyoruz. Tabii bu ilişkiler, kısmi bir yakınlaşmadan öteye geçmemiştir. Daha sonra bu yakınlaşma aktif ilişki ve desteğe dayanaçtır.

Bu gelişim sürecini ortaya koymak; özellikle de Almanya'nın emperyalist paylaşma katılma sürecinde Osmanlı imparatorluğu ile içerisinde girdiği ilişkileri açığa kavuşturmak gerektirir. 1900'lü yıllara doğru dünyamızın sürüklenildiği bir dönemde yoğunlaşan ilişkilerin açığa kavuşturulması önemlidir.

Bugün de, dünyamızın 2000'lü yıllara doğru sürüklenildiği bir süreçte yaşıyoruz. Bu süreçte B. Almanya emperyalist burjuvazisinin Türk egemen sınıflarına desteği giderek artıyor. Birçok bakımdan yüzölçümün başı ve sonunda yoğun olarak geliştirilen ilişkiler arasında benzerlikler vardır. İlişkiler, yeni bir yüzölçümüne dayanarak yoğunluk kazanmaya başladı. Bütün bu nedenlerden dolayı ilişkilerin tarihi gelişim sürecini ayrıntılarıyla açmak istiyoruz.

Almanya'nın emperyalist paylaşma katılması

Almanya kapitalist gelişme sürecine, İngiltere ve Fransa'dan sonra girdi. Bu kara karın Almanya'da kapitalist gelişme hızı oldu. Almanya kısa sürede büyük gelişmeler kaydetti. Sanayide gösterdiği devatılma, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletlerle boy ölçüşebilecek bir seviyeye de hızla yükselmeye başladı. Almanya'nın bu derece hızla gelişmesi, İngiltere ve Fransa'ya da tehdit eden bir durumdur. Böylece bir gelişmenin emperyalistler arasında çatışmaya kızıştırması kaçınılmazdı.

Almanya kapitalist gelişme yoluna girmenin yanı sıra, adım adım diğer emperyalist güçlerle çatışmaları da körükliyordu. Bunun nedeni de, Almanya'nın paylaşma katılması için diğer devletlerin durumunu zayıflatması gereğiyleydi. İngiltere, Çarlık Rusya'sı ve Fransa

yüzölçüm 3. çeyreğinde hızlandığını görüyoruz. Öncesinde ise, Almanya daha ağırlıklı olarak kendi sorunları ile uğraşır bir durumdaydı. 1870 yılında Prusya-Fransa savaşına kadar, Almanya kendi içinde 40 küçük devlete bölünmüş durumdaydı. Almanya'nın Fransa ve İngiltere gibi emperyalist devletlerle bir savaşta tutunabilmesi için Almanya'nın birleştilmesi öncelikle gerekiyordu.

1861 yılında tahta geçen Kral I. Wilhelm zamanında bu cabalar da yoğunlaşır. Esas olarak bu girişimleri yürüten de Prusya Başbakanı Bismarck'tır. Prusya imparatoru I. Wilhelm ile Başbakan Bismarck'ın yürüttüğü cabaları, konumuzla ilgili olan yönleri ile kısaca da olsa izah etmek istiyoruz.

Bölünmüş Almanya'nın birleştilmesi önünde çeşitli engeller vardı. Bu engellerin en başında ise Avusturya ve Fransa'nın tutumu ile Danimarka ile Almanya arasında çatışma konusu olan Schleswig-Holstein'in kime kalacağı sorunu gelmekteydi. Almanya'nın bu sorunları çözemesi için de tek yol vardı: Savaş.

Tarihte diplomatik manevraları ile meşhur olan Bismarck'ın bu dönemdeki manevralarının özünü de, bu savaş isteği oluşturmuyordu. Bu bakımdan Alman emperyalist burjuvazisinin daha doğu yıllarında saldırgan ve yayılmacı bir amaç taşıdığı söylenebilir. Çünkü, bunun dışında başka bir yolla Alman emperyalistlerinin diğer emperyalist ülkelerle rekabete girmelerinin koşulları mevcut değildi.

Bismarck'ın diplomatik manevralarının yönü de hep Almanya'yı rekabete edebilecek bir düzeye yükseltmeye yöneliktir. Almanya, diğer emperyalist ülkelerin ellerindeki topraklardan kendi payını kapabilmek için, onlarla savaşabilecek bir güç ulaşmaya da zorunu görüyordu. Bu parçalanmış bir Almanya ile ulaşmak mümkün değildi. Kaldı ki, birleşmiş bir Almanya daha güçlü bir Almanya da

demekti.

Bu dönemde Alman feodal devletleri içerisinde en güçlü olanı Prusya'yı, Bismarck, bütün Alman devletlerini kendi önderliğinde birleştirmeyi amaçlıyordu. Fakat Avrupa'ya Fransa bu birleşmeye engel oluyor ve karşı çıkıyordu. Yine, Danimarka kendine bağlı bir parça olan ve Almanya ile de anır oluşturan Schleswig-Holstein'i Almanya tarafından istenilene karşı çıkıyordu. Bu durumda, Almanya'nın birlik yaratması ve yeni topraklardan pay kapma savaşına girmesi, bu engellerin ortadan kaldırılmasına bağlıydı.

Bismarck önce Schleswig-Holstein'e yönelik olarak geliştirdiği politikasını uygulamaya koydu. Schleswig-Holstein meselesini A-vusturya İmparatorluğunu da yanına alarak çözümlenmek isteyen Prusya Başbakanı Bismarck, İngiltere, Fransa ve Rusya'yı bu sorunda taraflar kalecek bir konuma sürüklemeye çalıştı. Danimarka, Avusturya ve Prusya gibi devletlere karşı koymayacağını anladığına sevsen 4. ayında teslim olacaktı. 12 Mayıs 1864'de imzalanan ateşkes ile aynı yılın Ekim ayında imzalanan barış antlaşması ile Schleswig-Holstein Prusya ve Avusturya'ya bırakıldı.

Schleswig-Holstein sorunu bu şekilde çözümleney Prusya, ikinci engel olarak Avusturya'ya yöneldi. Avusturya kendi önderliğinde bir Cermen federasyonunun kurulmasına çalışıyordu. Prusya ise, Avusturya'yı dışarıda bırakarak bir Cermen birliğinden yanındı. Bu ikinci engel de Bismarck öteden beri diplomatik yetenekleri ile aşmayı başarmıştı.

İlk önce Fransa Kralı Napolyon III'ü tarafsızlaştırarak Bismarck, Avusturya'ya karşı italya'ya da savaşta sürek sonuç almaya çalıştı. İtalya'yı Venedik meselesi dolayısı ile kıskırtarak, güneyden Avusturya'yı saldırdı. Kuzeyden ise Prusya ordularını bir saldırı ile Avusturya ordularını yenilgiye uğrattı. Bu ani başarı karşısında Alman İmparatoru ile diğer devlet yöneticileri ordunun Viyana'ya kadar ilerlemesini istedikleri, Bismarck ilk baskı tutumunun tersine savaşta bir barış antlaşması ile son verilmesini istiyordu. Antlaşma için ise üç koşul öne sürüldü. 1- Avusturya'nın Cermen konfederasyonundan çıkması, 2- Holstein'den vazgeçmesi, 3- Prusya önderliğinde yeni bir Kuzey Almanya konfederasyonunun kurulmasına razı olması.

Avusturya İmparatorluğu öne sürülen bu üç koşulu kabul etti. Böylece, Avusturya engeli de Prusya'nın önünden kalktı. Geriye Fransa engeli kalıyordu. Bu engelin ortadan kaldırılması ile birlikte, Almanya'nın birleşmesi önderliğinde engeller ortadan kaldırılmış olacaktı.

Kuşkusuz, Bismarck, Fransa önderliğinde planlarını da uygulamaya geçirecekti. Bismarck Fransa'ya karşı politikasını yürütdükten, yine usta diplomatik manevra kabiliyetine başvurdu. Önce, Fransa'yı diğer emperyalist devletlerden dışlayarak yalnız başına bıraktı. Bu durum Prusya'nın Fransa'ya karşı bir savaş açması için de elverişli koşulları oluştuyordu.

Fransa'nın İspanya konusundaki isteklerini kabul etmeyen Prusya Başbakanı Bismarck, kendi imparatoru Wilhelm II'nin gönderdiği bir telgrafta düzenleme yaparak, savaşın fitilini ateşletti. Fransa ile Prusya arasında başgösteren savaş, Fransa'nın yenilgi ile sonuçlandı. Fransa, Alsace Lorraine' Prusya'ya bırakmanın yanısıra, 5 milyar frank tutarında bir tazminat ödemek zorunda da kaldı.

Böylece, Almanya'nın birleşmesi önderinde varolan son engel de ortadan kaldırılmış oldu. 1871 yılında bölünmüş Almanya'nın birleşmesi gerçekleşti.

Günc emperyalist bir devlet olarak ortaya çıkan yeni Alman devleti, birleşmenin ve Fransa ile Avusturya gibi güçlü İmparatorluklara karşı zafer kazanmanın da verdiği güçle kazandı. Bu büyük bir istiaha katliamı başladı. Prusya ne kadar güçlü bir devlet olarak ortaya çıkmışsa, Almanya da daha fazla güçlü bir devlet olarak yükselmisti.

Bu işe, su anlamına geliyor: Prusya'nın güçlü bir devlet olarak yükselişi rolün daha fazlasını Almanya oymaya başlıyacaktır. Nitekim Almanya, kazandığı zaferlerin bir de sonucu olarak diğer emperyalist devletlerden daha fazla isteklerle bulunmaya başladı.

Bismarck'ın Prusya önderliğinde diğer Alman devletlerini birleştirme başarısı, Alman burjuvazisinin emperyalist isteklerini karşalamaya yetmiyordu. Geleneksel bir ürettiği daha fazla pazar alanına ihtiyaç duyuyordu. Bu da Almanya'nın elinde mevcut değildi.

Fakat, Bismarck bütün cabasını Avrupa üzerinde yoğunlaştırmıştı. Avrupa dışında pazar arayışlarına yönelmiyordu. Hatta, Bismarck'ın bu dönemde, "Tüm Balkan toprakları bir Pomeranya askerini kemiklerine değmez" sözlerini yansara, "İstanbul'dan gelen mektupları okumaya değmez" bulduğuna söylediği de yazılmaktadır.

Ayrıca Bismarck'ın böylesi bir tutumun bir başka nedeni vardır. Bu dönemde Almanya ağırlıklı olarak kendi iç sorunları ile uğraşmak zorunda kalmıştı. Birleşmiş bir Almanya'nın pazar kapma mücadelesinde diğer emperyalist ülkelerle öyle rekabet edemeyeceği de açık olan bir durumdur. İşte bütün bu nedenlerden dolayı Bismarck hem Almanya'nın birleştirilmesi sorunu ile uğraşması ve hem de bu amaçla tehlike olarak gördüğü Avusturya, Fransa ve İngiltere gibi rakiplerine karşı savışıdır. Bu başarıyı sağlamanın dışarıya açılmayacağına da Bismarck bilmektedir.

En son olarak Alman burjuvazisinin Fransa'ya karşı da savaşma arzusu, yeni bir döneme doğru yol almasını da başlatmış olmuştur. Ama Bismarck uzun yıllar, Fransa'nın mutlaka itikam alacağı korkusu ile yaşamış ve sınırlarını korumaya çalışmıştır. Nitekim, Almanya ile Fransa arasında ki çatışma durumuna giderek, her iki devletin temelinde yer aldığı ilişkilerin I. Dünya Savaşı'na yol açabilecek bir düzeyde genişlemesi de birlikte getirmiştir.

Bismarck, bu dönemde Doğu'ya fazla açılmamışsa temelinde bu durumun yaratmış nedenleri vardır. Yoksa, buradan Bismarck'ın Doğu'ya açılması istemediği anlamı çıkamaz. Almanya yeni yükele bir kapitalist ülke olarak ilk elde kendi sınırlarını ve komşu devletlerle ilişkilerini güçvence bir duruma getirmek istemiştir. Kuşkusuz, bu durum belli bir süre devam edecektir. Avrupa'da bir yere kadar gelinebilir ve daha fazla açılma olanağına sahip olmayan emperyalist burjuvazinin çok geçmeden Doğu'ya yönelceği açık olan bir durumdur.

Almanya, Fransa zaferinden sonra gelişmesini hızla bir şekilde devam ettirdi. Almanya'nın bu hızla gelişmesini sürdüren kısa süre de egemenlik pekiştirme ile de sonuçlanabilir. Bu durum, diğer emperyalist ülkeleri tedirgin etmekteydi. 1871'den sonra Almanya ticaret alanında diğer emperyalist ülkeleri tehdit eder bir düzeyde

geldi. Almanya ilk sömürgelerini 1883-1885 yılları arasında ele geçirdi. Bu durumda Almanya sadece ticari bir rakip olarak değil, henüz paylaşımı tamamlanmamış sömürge topraklarını ele geçirmeye de bir rakip olarak ortaya çıkmaya başladı.

Alman emperyalistlerinin yeni politikası: Weltpolitik

Alman emperyalist burjuvazisinin yeni bir "dünya politikası" (Weltpolitik) geliştirmesi, Pangermen İttifakının (Alman İrki Birliği) 1891'de kurulması ardından faaliyetlerini yoğunlaştırmasına denk düşmektedir. Pangermen İttifakı, aynı zamanda yeni yeten Alman emperyalist burjuvazisinin sömürge ele geçirme, dünyanın paylaşımına katılma isteğine de denk düşüyordu.

Aslında Alman İrki Birliği içerisinde yer alanlar da genç emperyalist burjuvazisinin temsilcilerinden başkası değildi. "Bu örgüt birçok parlamenta üyesini, birçok tutucuyu, ama onlardan da çok olarak milliyetçi-liberal parti üyelerini içine almış bulunduktaydı. Kısa zamanda, Ayrıca sayısız bilim adamı, hukukçu, sanayici, general ve subay örgütün üyesiydi. Örgüt maddesel kaynaklarını büyük mendencilik firmalarından çıkardı; öyle ki, ağır sanayi tröstü, birliğin gerçek efendisi durumundaydı.

Birlik, çok geçmeden, Alman diplomasisinin şekillendirilmesine, yönlendirilmesine ve yürütümünde büyük çapta söz sahibi olmuştur.

Sınırsız bir emperyalist yayılma amaçlayan bir propaganda yapıyorlardı. Almanların bütün öteki halklardan üstün olduğunu öne sürüyor; ve Alman kültürünü, dünyanın en yüksek uygarlığı ilan ediyorlardı. Hitlerizmin o saçmasapan öğretilerinden çoğu Alman İrki Birliği'nin, sözcüme "fikir" sermayesinden alınıp türetilmiştir."

Alman İrki Birliği, kuruluşunun ardından yoğun bir propaganda yürütmeğe başladı. Bu propagandasının temelini ise, Almanya'nın sömürge savaşlarına daha büyük bir istiaha katliamı amacı oluştuyordu. Birlik, propagandayı o derece ileri götürmüştü ki, Almanya'nın hiç vakit kaybetmeden sömürgeleştirme politikasını katılması istiyordu. İlk elde Belçika ve Portekiz gibi zayıf ülkelerin sömürgelelerinden işe başlanmasa ve ardından Fransa ve İngiltere sömürgelelerine de saldırma çağrısı yapıyordu.

Bütün bu sömürge kapma savaşında Alman İrki Birliği, Osmanlı İmparatorluğuna aynen bir yer veriyordu. Bu imparatorluğa yönelik politikaları da, sömürge statüsü altına almaktı. Herde bu konuya daha geniş olarak değineceğiz.

Alman İrki Birliği'nin sömürge elde etme istemi, sadece bunlarla bitmiyordu. Avrupa'nın birçok parçasının Alman İmparatorluğu sınırları içerisinde almak istiyordı. Danimarka, Hollanda, İskandinavya ve İsviçre'nin bir kısmı bu imparatorluğun ayrılmaz bir parçası haline getirilmeydi. Belçika ve Fransa'nın doğu keşimleri ile Rusya'nın Baltık kıyıları, Ukrayna, Kafkasya da bu imparatorluğun sınırları içinde dahi edilmeydi. Balkanlar da bu sınırlara dahi edilmeli gereken toprak parçaları arasındaydı. Avusturya-Macaristan ise, Osmanlı İmparatorluğundan başlatılacak **Drang nach Osten** (Doğu'ya açılış) politikasını gerçekleştirmede bir köprü vazifesi görmeliydi. İşte, kısaca Alman İrki Birliği'nin sömürge fetih savaşına bu sınırları kapsıyordu. Böylelikle bir fetih ruhu ile dolu, olan

ve giderek istiaha kabağan bir emperyalist burjuvazinin paylaşımı yeniden gündeme getirmeye de o lağan bir gelişmeydi.

Hızlı gelişen ve elinde pazarı olmayan bir emperyalist burjuvazinin bundan başka bir taleple ortaya çıkması da beklenemezdi. Bu, kapitalizmin de bir gelişme yasaıdır. Çi pazarda kaç olanağı bulamayan bir emperyalist ülke, dışa açılmak, yeni pazar alanları bulmaya arayışı içerisinde yönelcekti. İşte, Alman kapitalizminin geldiği yeni noktadan geçmişti de buydu.

Bu yeni arayış, bir dünya politikası, "Weltpolitik" in geliştirilmesi sonucunu versetti. Alman emperyalist burjuvazisinin dünya politikasının temelini de sömürge toprakları ele geçirmek oluştuyordu. Dünya politikası ile kastedilen, Alman emperyalizminin dünyanın paylaşımına artan bir hızla katılmasıydı. Bu işe, sömürgelelerinden yeniden paylaşımını gündemleştirmek demektir. "1895 yılında sonra ise, Alman dış politikası yapen bir görevi yüklenmiş bulunduktaydı artık: Geniş bir sömürge imparatorluğu kurmak ve geri kalmış bölgelere nüfus alanları edinmek. Bu iş hedefe ulaşarak Alman kapitalizminin belli başlı ölümlü haline gelmiş bulunduktaydı.

Ne var ki, o dönemde dünyanın bölüşümü, sona ermek üzereydi. Bu durumda Almanya, henüz 'boş' toprakların fethinden ve henüz bölüşümün gerisinde kalmıştı. "Nüfus alanları" edinmek çok, öbür kapitalist devletlerin ellerindeki sömürgele ve nüfus alanlarını koparıp Almanların yollarını düşünün bulmak zorunda görüyorlardı kendini.

Yani, artık burada sözkonusu olan, sadece fetih ve bölüşüm değil, aynı zamanda önceden fethedilmiş toprakların yeni bir bölüşümüne uğratılmasıdır."

Almanya bu amacına ulaşmak için sömürge savaşlarına katılmaya başlıyacaktır. Bir yandan Rusya'ya, bir yandan Amerika'ya, diğer yandan ise Fransa ve İngiltere gibi büyük sömürge devletlere karşı çıkıyama başlıyacaktır. Örneğin: Afrika'da İngiltere'nin yeni girişimlerini boşa çıkarmak için Fransa'nın yanında yer alacaktır. Yine, aynı dönemlerde Alman İrki Birliği **Zukunft**'ün gazetesinde Fransa'nın doğu kısmının ele geçirilmesi savunulacaktır.

Alman İrki Birliği'nin bu yoğun saldırı, sömürge elde etme propagandası kısa sürede imparatorluğun dış politikası haline de gelecekti. Hatta bu dönemde Bismarck'ın yürüttüğü politika ciddi eleştirilere uğradı. Bismarck'ın politikası fazla ise Avrupa'da önkü bir politika olarak nitelenen Alman emperyalizminin yeni temsilcileri, Almanya'nın bunun yerine bir "dünya politikası" (Weltpolitik) geliştirmesini isterler.

Almanya'nın dünya politikasının özünü de yukarıda örneklerdirdiğimiz gibi, sömürge savaşları oluşturmaktaydı. Almanya'nın sadece Avrupa'da paylaşımı ve pazar kapmayı gündemleştirmeye değil aynı zamanda dünyanın capında bir paylaşım katılmasına da istemekteydi. "Dünya politikası" geliştirilmesini anlamı da en somut ifadesini burada bulmaktaydı.

Alman irkiğin geliştirdiği geniş toprakları ele geçirme ve yayılma istemi, bu yıllarda imparator olan Wilhelm II'ye en başta etkiledi. İmparatorun yanısıra, Buşta gibi sanayileşen, amiral van Tirpitz ya da Kiderlen-Wechter ve Jagow gibi hükümet üyeleri tarafından da bir ırkçı çağırılar destek buluyordu.

Almanya'nın dış işleri ile görevli Devlet Bakanı Bülow, mecliste yaptığı bir konuşmada, "Alman-

ların ötekiler tarafından pastanın bölüşülmesini seyretmekten bıktığını" söyledikten sonra, "güneşte bir yer" edinecek işin mücadeleye katılmak gerektiğini açıklıyordu.

Bu çağırılar ve önderle duruşmaların bir sonucu olarak da Alman emperyalistleri aktif geçirmeye başladılar. Afrika'dan Avrupa'ya, Asya'dan Amerika'ya kadar birçok alanda sömürge elde etmek için mücadele edecekti.

İşte, Almanya'nın Wilhelm II döneminde oluşturdugu ve geliştirdiği Weltpolitik'in özü budur. Bu, Almanya'nın dünya capında bir sömürge savaşını yürütmeğe bir düzeyde girmesine de denk düşen bir politikaydı.

Alman emperyalistlerinin kapitalist gelişmeye diğer ülkelerden sonra girmiş olmalarına rağmen, gelişmeleri onlardan hızlı olmuştur. Bu hızlı gelişim Bülow'un da konuşmasında belirtildiği gibi, pasta paylaşılardan sonra olmuştur. Bu durumda, Almanya'nın önderle, pastanın yeniden paylaşımını istemekten başka bir yol kalmıyordu. Ama pastayı paylaşanlar, kendi paylarını azaltarak bir başkasını soyakı kabul etmeye pek niyetli de görünmüyordular.

Bu durum Alman emperyalistlerinin önderle duruşmalar istiaha arttırmaktan başka bir sonuç da vermedi. Önderle, paylaşıl pastaya uzanamayan Alman emperyalist burjuvazisi hem öfke ile hem de ağzından akan salyalarla masaya yanaşmaya başladı. Kâh kıskırtmalarla, kâh tehditlerle, kâh ittifaklara yönelerek, masada kendisine de bir yer açmaya çalıştı. Müthiş bir saldırganlıkta yendiği bu paylaşım savaşında Alman emperyalistleri elde ettikleri ilk sömürgelelerin zevki ile yenilerini ele geçirmeye yöneldi. Pespeşe gelen sömürge savaşları ve bunun I. Dünya Savaşı gibi bir çatışmaya yol açmasını temelinde Almanya'nın bu bitmez istiaha yattırmaktadır.

Alman emperyalistlerinin sömürgelelerin paylaşım savaşına katılmasında önemli bir dayanak, Osmanlı İmparatorluğu'ndaydı. Osmanlı İmparatorluğu Almanya'nın yeniden paylaşımına payına düşen pastanın en iri dilimidir. Almanya bu dilime sahip olmak için emperyalist kurnazlığı ve politik oyunlarını sonuna kadar kullanmıştır.

Bütün bunların yanısıra, Osmanlı İmparatorluğunun topraklarının elde edilmesi Almanya için özel bir öneme sahiptir. İşte, bu önem, Almanya'nın Osmanlı İmparatorluğu ile ilişkilerinin temelinde de oluşturmaktadır.

Aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğu da Almanya'nın yanına iten nedenlerdir. Bu nedenleri de ortaya koyduğumuzda görülecektir ki, Alman ve Türk egemen sınıflarının sadece çıkar birliği değil, ruh birliği de onları birbirine yakınlıklaştırmıştır. İrkiçlik, her iki egemen sınıflın temel özelliğidir. Yine, kapitalizmin gelişim tarzı da aşağıdan olmayıp, yukarıdan Juncker tipidir. Bu ve daha birçok benzerlik ve yakınlık noktaları Alman ve Türk egemenlerini birbirine yakınlıklaştırmış ve giderek bütünleştirmiştir.

Alman emperyalist burjuvazisinin 19. yüzyıl öncesinde ve hemen başındaki durumunu ortaya koyduk Simdi, aynı süreçte Osmanlı İmparatorluğunun durumuna da değinmek istiyoruz.

DEVAM EDECEK

1) Helfferich Karl, Georg Von Siemens, Ein Lebensbild aus Deutschlands Großer Zeit, sayfa 16

2) Kochwassner, sayfa 4

3) Jülicherse İhtilal Tarihi, Cilt 2, sayfa 228

4) Age sayfa 227

5) Age sayfa 229

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı:

“1989, her yıldan daha fazla Partimizin önderliğindeki halkımızın olacaktır”

Baştaratı 1. sayfada

lan Osmanlı imparatorluğu kalıntıları çönde, eğer halık o zamanki egemenler, güncel siyaseti temelindeki bir öngörüyle olan geliştirebilirler, çok elverişli olan objektif koşulların sınırlı bir bilinciyle daha varsalar- ve bunu bir politika haline getirip bu dönemde yeni bir sürümdeki sınıf olarak itidarı yürütmek isteyen Türk burjuvazisi temsilcilerine alet olma ve cıkarları onlarda görece yerine, nırlı, da olsa bağımsızlık doğrultusunda girebilirler, ulusal ve toplumsal gelişmelerin yönü çok değişik- çek; böylece tarihi bir dönemde gelişmelerin kaderi farklı olacaktı. Butun ulusal ve sınıfsal gelişmelerin yönü değişik olacak- tarih zana-za zamandan olumlu bir yükselme sürecine girecekti! Ancak, bunun yapılmadığını ve sonuçları, nın çok olumsuz gelişmelere yol açtığını biliyoruz

Aynı şekilde, Güney Kurdistani'da da 1960'larda doğan bir devrimci dönemde, **eğer** tutulur bir önderlik olsa ve o zaman için halk-şeytanıyalı ulusal kurtuluşu düşünürse, **belki** de, dar aşiret-içi o dal çıkarak yerine ulusal çıkarları esas alsaydı; bu temeldeki bir politikayı ilkel olarak savunup uyuşturabilseydi, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi çağdas içerik ve biçime kavuşarak -**giderek**- güçlenecek ve hiç de 70'lerin ortasındaki o çok kötü yenilgi ile sonuçlanmayacak. Ama o zaman da hanedana nası ve hatta **şu** özel çıkarları aşmayan, **güncelleği** batan önderlik ve arkalarındaki sosyal yapılar, dünya halklarının en geniş janyuna, aydınlanma ve kurtuluş dönemlerine tesadüf eden bu yıllar, bizim en kötü bir biçimde karşılamamıza yol açıyordu. Ayrılanlar, halkın ulusal kurtuluşu yönünde isteklerini daha da büyümesine ve derin bir umutsuzluğa düşmelerine neden oluyor ve böylece alacakaranlık içinde yaşama olumsuzluğuna bir kez daha derinden düşülmüştü.

Bun yıllarda Türkiye de devrimci gençlik hareketi gelişiyor ve sosyal uyanma dönemi yaşanıyor. Türk devletinin tuzağına baskı ve saldırganına karşın, bu dönemde iyi değerlendirilecek, ulusal kurtuluşun teorik ve pratik yönleri ortaya çıkarılıyor; vatan ve halkına olan borcunun gereklerini yerine getirme sorumluluğu ile karşı karşıya geliyordu. Ve biz, yeni yeni yılları bu sorumluluk anlayışıyla karşıladık. Eger adına yeni yıllar yeni dönemler diyecek; bunun kış ve ulus için taşıyacak anlamı iyi bilince çıkarmak, bu temelde tarihin emrettiği kaçınılmaz görevlere sorumluluk ruhıyla sahip çıkmak gerekecekti! İşte bu yılları bu bilinçle yaklaşıldı. Bİlindiği gibi, Hareketimiz, inanılmaz koşullarda; ulusal kurtuluşun inkarı, sınıfsal çarpıklık ve sosyal gerilimlerin had safhada olduğu bir dönemde ve yine, kırsalın kendilerini koruyamayacak bir durumda; o kadar zor ve uzak bir toplumsal ve ulusal kurtuluş gereğini hissetmedikleri; bu görevden vebadan kaçarak gici kaçtıkları; soruna köklü ve derin yaklaşıma, giderek bunu bir yaşam biçimi olarak ele alıp halka mal etme ve bunsuz bir yaşamı kabul etme gici soyul çabaları pek az girip oldukları; bu yönlü çabalara karşılıklı ise hemen

mazsak çok şeyin yitireceği bilin-
ciyle hareket ettik. Sadece kendim-
izin değil, tüm duruş Partî gâ-
lanların bu yıllara tüm güçlerini
yüklenmelerini ve bunun için bütün
yeteneklerini koşturmalarını iste-
dik; çağrı üstüne çağrı yaptık.
Böyle yıllar boş geçirilemezdi.
Böyle yıllara anlamlı yaklaşıp,
haklarını vermek, emrettiği cabayı
gerilemek, emeğin en yücesi olan
siyasal faaliyeti ustaca yapmak;
enerjimizi durduran, yanlış yollara
kanalize eden olumsuzluklardan
kaçınmak ve doğru yolda sağlam
adımın sahilleri olmak için ne
geriye varsa onu söyledik ve ger-
çekten de başka türlü ne kendimizi
kurtarmız, ne tarihe alınıp çizil-
girmemiz ve ne de yitilmiyi karış-
mamız mümkün olabirdi.

Yine bu yıllarda belli bir sosyal
gelişmeyi yaşayan Türkiye emekçi
halkı bile doğru dürüst kendî öz
çıkartılma yönüne cesareti bul-
lamamaktadır. Kürdistan'da işbir-
likçilik kraldan daha kralcı bir
ihnet içinde derinliğine kulaç
atmaktadır. Kürdistan'ın diğer tüm
alanlarında ulusal kurtuluşçuluk
adına arzı endam edenler en son
düşmanla Partimiz aleyhtarını sinsi

le geçirdik. 1987-88, direnişî bir
adım daha boyutlandırmak için
büyük çabaların sergilendiği, aynı
zamanda da bu çabaların büyük
sehtlerinin olduğu yıllardır.

10 yıla yakın bir süredir askeri
bir skiyedimî sürdürün düşman,
tarhinde ilk defa tanık olduğı
böyle bir direnme karşısında bir
taktik değışikliğe yönelmez zorunlu-
lugu duydı. Bu yıllarda karşı
boyunca ordusunun içine düştüğü
en ağır durumlardan birisi olduğı-
nu gördü. İçine düştüğü başarısız-
lığı ustaca bertaraf etmek için,
Kürdistan'daki savaşın ordunun
klasik savaşî ile geriletemeyece-
ğini göremek taktik değışikliklere
yöneli. Bu tarihi geri adım at-
tık, devrimci savaşımı karşılayacak
bir özel savaşîma telafi etmek
istedi. Üzerimize daha köklü gel-
me, ulusal kurtuluşçumuz ve Parti-
mizin kendini yenileme bilgüme
nöce, özel savaşîmi yenilemek karşı
koyma gibi bir tutum içine girdi.

Bilyoruz ki 1965 yılı, Partimizin
tarhinde kapsamlı çözümlemele-
rin yapıldığı ve Parti içi ortamın net-
leştiği, sınıfları analizler ile özel-
likle feodal-aristokratik ve küçük-

sından yeterli olmadıkları, savaşımı
kazanmak için biraz daha zamana
ihtiyaç duyduğı, ama en çok da bu
bakımdan çok anlamlı ve sonuç
almak için her şeyini ortaya koy-
ması gereken bir yıl olarak 1988'e
yüklenmesi gerektiği düşüncesine
götrüdü. 88'e dayatılan savaş bu
bakımdan tayin edici bir öneme
sahipti. Düşman bu yılda, Parti-
mizin ulusal direnişî ve kendi içi
yapısında hızlanan gelişmesini dur-
durmak için çok yönlü planlara
başvurdu. Ancak her şey karşı,
ulusal direnişî, Partimizin tek
başına da kalısa, onun önderliğinde
gelişebileceği kanıtlandı. Yine, Parti
içine dayatıldığı provokasyonun
teşhis, teşhir ve tectirinin —ki
sahiplerinin çoğı yıllarca umut
bağladığı anlayış, tutum ve kişilik-
lerin sahıplarıdır— yine bunların
tasfiyesinin mümkün olduğunu
gördü.

Burada hemen belirtelim ki, daha
1920'de Türkiye'de dayatılan
imha ve provokasyon, o gün bu-
gündür soldan kaynaklanan çarpı-
lılıkların önemli oranda çözülmü-
şü, özünde boşaltılması ve bir
polis müdahalesiyle bastırılma-
sını mümkün kıldı. Türk burjuvazisi

**"Kazançlar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrasını
etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejiyi işlemez
duruma getirdiği, ulusal kurtuluşçu sâflarımızda diğer
sınıfların olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ilerici sınıflar
önderliğini pekiştirdiği için stratejiktir. Taktiksel önderlikte
sağlam adımlar atılmıştır. Partinin kadro gücü savaş
zemинlerinde, zindanda ve yurtdışında devrim için
yaşayabileceğini, devrimi pratikte gerçekleştirebileceğini
kanıtlamıştır. Sınırı da olsa her türlü imhaya, provokasyona
dayanabileceğini, boş karşılabileceğini göstermiştir.
Stratejik-taktik önderlik içiçe bir gelişmeyi en anlamlı bir
biçimde bu yıl da yaşamıştır. İşte bunları gözönüne
getirdiğimizde, '88 yılı devrim açısından; ulusal direniş,
halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından
kazanılmıştır diyorsak, doğru ve yerinde bir
değerlendirmeyi yapmış oluyoruz..."**

yılları daha güçlü kılmamın büyük
çabası içindeydi. Ama bu konuda
daha güçlü olan, içte ve dışta çok
sayıda dayanağı bulunan düşman
idi. Faşist Türk sömürgeçliği ger-
çekten bu yılı karşılamaya hazırla-
nırken, bizi tamamen imha etmeyi,
Partinin kalın gücünü de provoke
edip özünden boşaltarak —TKP'yi
CHP içinde erittiği gibi—, bizi de SHP
içinde eriterek sonuç almaya kesin
kafasına koymuş bulunuyordu.

Bu yılı kesinlikle böyle değeri-
lendirmemiz gerekiyor; çünkü, da-
ha sonraki uygulamalar bunu ta-
mamına kanıtladı. Peki,
neler yapıldı, özellikle 88'lerin
başlarında? Her şeyden önce, ki-
şiyevimsi birlikte aşkeri yönden
yaygın bir hazırlık yaptı düşman,
tatbikatlar geliştirdi, donanım aç-
tılar kendini yetkinleştirdi, ileri
bir donanım sahıplı oldu. En önem-
lisi de NATO'lu mütefiklerinin
sadece askeri donanım sağla-
makla kalmadı; onların parlamen-
tolarından, hükümetlerinden de
yardarlandı; PKK'nın terörist oldu-
ğuna dair kendilerini ikna etmeye
çalışarak, özellikle Avrupa'da ustu-
me saldırıma sonucuna ulaştı.
Daha önce CIA, MIT, SAPO vasi-
taşıla Palma cinayeti etrafında ge-
lişirmekte istedikleri provokasyon-
un yeterli olmadığı ve işvec
gericilerinin buna güçlerini yetir-
mediği ortaya çıkınca bu sefer de
Alman emperyalizminin baş aktör-
lerinden Federal Başsavcı —ki bu
en gerici kısımdan biri olarak
devrimcileri her türlü yöntemle
tasfiye etmenin de uzmanıdır— terö-
rizm adı altında bu iş soyundı.
Bu yıllarda direkt emperyalizmin
bir saldırısı geliştirdi. Bu saldırı tek ba-
şına ele alınmaz; TC'nin yürüt-
tüğü özel savaş yurtdışındaki
emperyalist mütefiklerinden aldığı
bir destek olarak değerlendirilmeli-
dir. Böyle bir kararlılığı oluşturu-
lduğunu görmek gerekiyor. Yine,
TC, Yunanistan PASOK hükümeti ile
"Davos ruhu" adı altında taktik bir
uzlaşmaya yöneli. İran, Irak ve
hatta Suriye ile benzer (iki) anlaş-
malarla yönelerek, Partimizin dışı
dış nefes borularını kesmeye ça-
lıştı. Sovyetler'i işkilerinde ba-
har döneminden bahsetmeye baş-
ladı.

İçerde iş referandumları ve
diğer seçim olaylarıyla bir yan-
dan halkın ilgisinin devrimle kana-
leze olması engellerken, diğer
yandan da burjuva sâflarda bir uzlaş-
ma yaratmaya çalıştı. Hatta bu
uzlaşma sınırları içinde yürütür-
düden birçok aydını çekme, "gellin işi
cezalandırılmalıyacaktır" kabilinden
yeni ışık yakma ve böylelikle uzlaş-
ma zemini daha da büyütme
çabalarına girişti. Düzen içi muha-
felele sokulm adımıyla yoluya 12 Ey-
lül faşist rejimin kendisini biraz
daha gizli ve biraz da sivillerle
maskelenmiş olarak sürdürmesi,
özünde Kürdistan'a dayattığı özel
savaşı daha tehlikeli ve daha sinsi
biçimlerde yürütmeye için yollar
açtı. Büyük bir özel savaşî yay-

tıaktı! 88'de, bunun için de dışta
diplomatik-siyasi bütün tedbirler
aldı; iç politikada da aynı yönde
tedbirler geliştirdi. Karşısına kendine
geri sözümlere tesir etmiş olduğu
PKK'nın direnişini aldı ve bahar
birlikte büyük bir hücumla üzerimize
atıldı.

Partimizin birçok kadrosu bu
konudaki özel savaş gelişimin
kavramaktan ve kapsamlı bir değeri-
lendirmeye tabi tutmaktan yok-
sun oldukları gibi, Partinin hâlihazır
taktikinde de doğru hayata geçir-
mekten çok uzak diler. Hatta bazı
bölgelerde ya işsizmiş gibi duyur-
sızıla kadar götürülen oldu, ama
buna rağmen Parti, özel savaşına
karşı duyarlıdır. Kendini özellikle
kışal alanda ayakta tutmak için
tüm gücünü seferber etmiş durum-
daydı. Eğer yetkişen taktik, yu-
gulamada da benzeri yüksek bir
duyarlılıkla ve önderlikle sürdü-
rülmesi olsaydı şüphesiz 88'de
güçlü karşılık verilecekti. Düşman
bu alandaki zaflılığı da iyi hesaba
katarak, sert darbelerle, imha ve
"kopardığını koparma" taktik gü-
duydu. Her kalamının muhtemelen
direnemeyeceklerini, dağılabile-
ceğini hesaplıyor. İşte bu dağı-
lan öğeleri, bir iç provokasyonla,
—sahte TKP'yi yaratıldığı gibi— sahte
bir PKK adı altında örgütlemeyi
planlamıştı. Daha 87'nin ortan-
larında gizli çabalara girişildiği
bugün daha iyi anlamam za kar-
şılık, köklü şüphesiz ki daha da
geride olan, kendin tüm yönleriyle
ortaya çıkarmamış, her türlü sınıf
dici, feodal, küçük-burjuva öğeler
bu yılda TC'nin bu özel savaşına
denk gelen bir biçimde kendilerini
yoğunlaştırıyor ve 88'e gelirken
faşistlerinin daha da planları ha-
ye getiriyorlardı. Partinin 88'de büyük
ölçüde imha olacağına kendileri ni
namdışlardı. Bunu mümkün
kılmak için, bir yandan Parti içi
nde çok bağıli (!) ama özünde hain bir
suratla kendilerini yaşatmaya ça-
lıyor; diğer yandan da özellikle
SHP içinde, —grecimste CHP'nin
TKP'li kadroları kendi içinde çalış-
tırması gibi— PKK'nın kullanıla-
bilecek kadrolarını kullanma veya
PKK kitesini SHP içinde erit-
meyi; böylelikle içgüdü edilmiş,
güçten düşürülmüş, provoke edilmiş,
kendilerine göre sözümlere sosyal-
demokrat yapılmış bir PKK ile
amplarına ulaşmayı planlıyor-
lardı. Bunun Avrupa'da da anlatıl-
ması, SHP de bütün onaylamış-
tı. Ki bunlar devlet düzeyinde kararlar
ve anlaşmalarla. Senaryo planla-
ma tamamen böyle ve uygu-
lamada da adım adım böyle geliş-
tilirdi.

Bildirginiz gibi, Avrupa'da Parti-
nin önmü içinde kadrosu, birçok
zaflılıkları ve hataları da bahane
edilerek içeryile alındı; Kalam bir-
çok sahtekara meydan boş bıraktı.
Bunlar hüzla Avrupa örgutu içinde
kendî kişiliklerine bağı. kişilikler
devrim ve Partinin özellikle
bahar-yaş ayları boyunca yipeceği
darbeleri fırsat bilip kalam Partiyi



ve hanane çabalar içinde bulun-
maktadır. Partinin en çok sahıplı
çıkıma zorladığı, kazanmak için
her şeyin yapılmasını emrettiği bir
dönemde, gerekçeleri çok iyi bilen
ve nelerin yapılması gerektiği ko-
nusunda bilinci olanlar da dahil
olmak üzere çoğı kişinin adeta o
Roma çağındaki aslanların önüne
atılan gladyatörlerin dövüşünde
görüldüğü gibi, stadyumda olup
biteni seyretme ve hatta kendile-
rinin bile em olmasını beklemeye
gafletini yaşamaya benzer durum-
lar içinde olduklarını gördük. Ama
y ne deymem olamaz gerekiyor.
Köleler aslanların ağızlarına tarhın
birçok yüzümleriyle yem olarak
atıldıklarını bilirler. Bizim halkı-
mızın da yüzümlerinde beri bu tip
vahşilerin ağızlarında bir lokma ha-
line getirildiğini biliyoruz. Ama biz
ıdıyalıydık; kendimizi kolay bir
lokma haline getirmeyecektik. Biz
ağızlarına asalar bile ağızlarındaki
dişleri parçalayacak; midelerine
dışireler bile midelerini parça-
layacaklar; ancak yine de yaşama
gücünü gösterecektik. Bu vashete
işte böyle yaklaşıyorduk. Kolay
lokma olmamak, büyük yürek ister,
büyük çaba ister. İşte bu işleri
gerilemek için elimizden geldi-
ğince yüklenidik, gösterimise
geriken her türlü çabayı gösterdik
ve düşmanın özel savaşına karşı ken-
di halk savaşımını özgül biçim-
lerini, ilkel tarzda bile olsa, ortaya
koyduk. Bütün bu yılları biz direniş-

burjuva inançsızlıklarının, yozlaş-
mışlığının, bundan kaynaklanan
her türlü dağılıcılığın, boğuncu-
lunun önünün alındığı; doğru Parti
çizgisi temelinde doğru çalışma
tarzının gücüne dayatıldığı; doğru
yolda yürüyenlerin gitmekte Parti
yolunda mesafe kaydettikleri; Parti
yolunda gelişmelerinde de bir bir tasfiye
edildikleri bir yıl oldu. 1987-88 bu
konularda daha da ileri atılmaları,
netleşmelerini, sonuç almanın hızlan-
dığı yıllar oldu.

Kısacası, bu yeni dönemde,
ulusal direniş eylemlerimizin hem
sayısında, hem niteliğinde ve hem
de çapında bir gelişme olurken,
bunun Parti içinde sağlanan geliş-
melerle sıkı sıkıya bağlantılı olduğu
gerçeği de ortaya çıktı. Bu, düş-
man özel savaşına yeni bir aşamaya
getiren, Kürdistan gerçeğini ve
düşmanın yürüttüğü savaşın bir karşı-
devrimci savaş; buna karşı geliş-
tirdiğimiz savaş Kürdistan Ulusal Kur-
tuluş Savaşı olduğunu kanıtlayan
bir gelişmeydi. Bu gelişme, şüphesiz
ki, öncünün kendini yenileme-
bilmesi, en ilerici sınıfın devrimci
öncü gücü olması, giderek kendî
eylem çizgisi ve taktiklerini yetkinleş-
tirmesi, yetkinleşen taktikle da-
ha iyi sonuçların alınabileceğini
ortaya koyması bakımından önem-
li bir gelişmeydi. Kendini daha iyi
açığa çıkaran bu durum, düşmanı,
1987'deki sonuçların kendisi aç-

bu konuda büyük bir deneyime
sahiptir. Aynı deneyimi bize de
dayattı ve aynı sonucu almak istedi.
Imha ve ardından da provokas-
yonu dayattı; bunun için çeşitli
sahtekara yöntemleri içine girdi;
"İlmli PKK", "Demokratik PKK"
sahtekarlıklarını geliştirerek, tasfi-
yeyle bizi de uygulamak istedi. Ama
TC tarihinde ilk defa, PKK şahsı-
sında, Türk solunun içine düştüğü
durumun yaşatılmaması. Türk bur-
juvazisinin dayattığı olduğu o köh-
nemis, ancak çok yeni ve modern
kılıflar altında sunulan politikaların
boş çıkarması sözkonusudur.
Biz bu politikaları, zamanında teş-
his ve teşhir ettik, alınması gere-
ken tavırları gecikmeden almayı ve
böylece boş çıkarmayı amaçla-
dık; özellikle zindandalar Mazlum,
Kemal ve Hayrilerin büyük çabaları
ve her alandaki büyük sehtilerini, diri-
ken can pahasına, arkadaşan hançer-
lemelere rağmen karaları direnişle-
ri ve yine bitmez-tükenez bir
örgüt içi durum değeriendirmesi,
doğru örgüt anlayışı ve bunun için
sonsuz sabır gösterip çabaları
dayatmakla sonuç almaya çalıştık
işte tam da bu noktada düşman,
son bir çabayla 88'i kendî lehine
cevirmek için yeni bir planlamaya
yöneli. Şüphesiz bizim de bu yılı
sağlam yakalamak için bir planımız
vardı. Biz de yetkinleşiyorduk; hem
de yakın tarihimizden ders alarak;
sadece Partimizin değil, ulusumu-
zun yakın tarihinden ders alarak bu

kendi alçağa ve hainane emelleri doğrultusunda kullanma hesaplarına girdiler. 15 Ağustos'un 4. yıldönümünü bizim için şanlı bir yıldönümü değil, kendileri için PKK'yı ele geçirdikleri bir yıldönümü olarak kutlamak istedik. Bu konuda her ne kadar bazı sahtekarlar açığı isimlerini ortaya koyarsalar da; yıllardır Partimiz'i içinden kemiren, görülmeye boğunculuğu, her türlü feodal entrikaçılığı ve kukuk-burjuva hain-şiriklikçiliğiyle yürüten birçok tavın sahibi olmuş ama kendilerini sonunda tamamen ele veren bazı hainlerin de cabalarıyla tahribatlarını doruk noktasına vardırarak istedikleri Kürt meselesine başlangıçta sahip çıkmaya çalışan SHP, meseleyi daha hızlı gündeme getirmiş, hatta PKK'ya yanasmak sahtekarlığını da yine bu dönemde hızdırdı. 15 Ağustos'a doğru geldiğimizde onların hesapları na göre, Partinin ilkökdeki direnen gücü tasfiye olacak, Avrupa örgütü ele geçirecek, Parti önderliği de mümkünse Avrupa'ya çekilerek etkisiz hale getirilecek; etkisiz duruma getirilemeyecek, büyük bir fırtınaya, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganı altında son hamle yapılacak. 15 Ağustos'a geldiğimizde gerçekten Avrupa emperyalizmi TC'nin direktiflerini aynen uyguladı. Yine birkaç hain tam o aya denk gelecek bir biçimde sözümüne isyan bayrağını çekti ve önceden planlanmış bir oyunun gereklerini yerine getirdi. SHP içinde sözümüne miltetçilikler peşpeşe Avrupa'ya taşıdılar. Bu rada sözümüne Kürdistanlı kitleye sahip çıkıyorlardı. Onlara da bu rol böyle oynatılmak istendi. Baktları ki Part önderliği mevzisinde koparılmıyor; o zaman büyük bir saldırıya iftira kampanyası açtılar, hem de basın yayını geniş desteğini alarak bunu yaptılar. Bu kampanyaya önderlik etkilizleştirilmek istendi.

Ükede de zaten özel savaşın sahaya varılmasıyla Güney Kürdistan'da daha önceden planlı bir ihanet ayanlamıştı. TC, ilkel milliyetçilik yıllardır sürdürdüğü ve ABD emperyalizmiyle birlikte yürüttükleri ilişki temelinde onların şirikçiliğini iyice açığa çıkardı. Bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi içindeki tukenişini engellemek için kendilerine apaçık sahip çıkmak zorunda kaldılar. Türkiye içinde onların zorla yaşatmanın çarelerini geliştirdiler. Bizzat rejim başları PKK'ye karşı en iyi cevabın o ilkel milliyetçi önderliğe nefes aldırarak olduğunu söylüyor ve bir de bu cepheden Hareketimizi tecrite almaya amacıyorlardı. Zaten TKP'yi uzlaştırmaya çekmişlerdi; bir de ilkel milliyetçi KDP'yi aldılar yedeklerine ve solda TKP, "Sol Birlik" ve benzerlerini, sağda ise ilkel milliyetçi KDP'v.b'ni dayatarak Partimizi ağustosun sonuna geldigini de tamamen teğir ve tecrit etmeyi planladılar. Onlara göre, Partimizin ilma edilecek gücü imha edilmiş; Önderlik zaten büyük bir çember içine sıkıştırılmış, sözümüne nefes alamaz duruma getirmişti. Böylce, kalan PKK artıkları da daha demokratik bir PKK biçiminde örgütleneciklerdi. Biz, buna resmen ad verdiklerini de biliyoruz.

"PKK-Devrimci Birlik" adı altında sahip çıkıldıkları bizzat kendi mektuplarında ortaya koydular. Onlara göre, 88 yılı Partimizin aleyhine sonuçlanacak ve PKK de böylece tarihe karışacaktır.

İşte büyük plan ve bu planın gereklerine göre yürütülen uygulamalar buydu. Ama tarih neyi gösterdi? Doğru devrimci temellerde gi-



"Her gün Demoklesin kılıcı gibi, başta Partimizin kahraman direnişçileri olmak üzere, bütün zindan direnişçilerine dayatılan bu hunhar politikayı; sert bir biçimde cezalandıracağız. İdamları ister gündeme soksun, isterse sokmasın bu alçağa tehdit politikası karşılığına bilecektir...

Biz ölümün korkmayız; ölümüne gereken yerde ölmesini de biliriz. Ama idamdan daha beter olan bu durumun ortadan kaldırılması için özel savaşın bu tehlikeli yönlerine acımasız darbeler indireceğiz. Kendi hukukuna bile bu kadar saygısız olan bu rejim ya en azından burjuva hukuku dışları içinde kalmasını bilecek, ya da eğer ısrarla bu tutumunu sürdürürse hakettiği ve hiç beklemediği darbeleri peşlara yiyecektir."

tıkça yetkinleşmiş; ulusal kurtuluşta giderek ilkel milliyetçiliğin iflasıyla birlikte Kürdistan capında önder bir güç durumuna gelmiş; yalnız ideolojik-politik olarak değil, pratikte de önderliğe hakim olmuş; sol içinde her türlü sosyal-sövenizm ve oportünizmin boş çıkartılması, dayatılan TKP tasfiyeciliğinin boş çıkartılma devrimci sosyalizmin gereklerini sağlam bir biçimde temsil edilmeli... İşte bütün bunları PKK kendi somut mücadelesinde kandı. Sadece ideolojik, siyasi düzeyde de sınırlı kalmadığı, aynı zamanda görülmüş bir eylemlik altında bu yürütüldü. Daha 1988 yılı sona ermeden, güz aylarında günlerce süren askerî çatışmalarda düşman onlarca, hatta yüzlerce kayı verdiklerini, Hareketimizin çok az bir kayıpla çok büyük başarılar sağladığını sözkonusuydu. Gerçekten adına evle de diyemeyecğimiz, sayısız defa adlandırılabilircek boyutlara ulaşan çatışmalar tanık oldu. Düşmanın bizzat verdiği rakamlara göre, onlarca kontrgerillan, özel savaşçının imhası sözkonusu. Buna rağmen Partinin sürekli gelişip güçlenen partizanları sözkonusu.

Bu yıl sona ererken işte bu gelişmelerle karşılaştık. Düşmanın dayattığı özel savaş karşı Partimizin dayattığı halk savaşı temelinde, gerilla'yı gelecekte politikamız önemli oranda hayata geçme gücünü buluyor. Ve ısrarla uygulanmak istendiğinde nasıl nemli başarılar sağlanabileceğini ortaya koyuyor.

Demek ki, 88 bu anlamda tarihi bir yıl anlamını taşıyor. Düşman açısından hayati bir yıl olduğu kadar, mücadelemiz açısından da böyle bir yıl niteliğindedir. Şimdi bu yıl sona erdiğinde daha da açık

görünüştür ki kazanan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi ve buna önderlik eden Partimiz oldu. Kaybeden ise tüm bódürlemelerine rağmen, kendisi de yenilgisini itiraf etmeyen geri kalmayan düşman, onun özel savaş ve her türlü devlete-direkt yandaşları oldu.

O halde, diyebiliriz ki, 88 Partimizin, halkımızın ve ulusal kurtuluş savaşımızın oldu. Bu yılı geride bırakırken, yeni bir yıla giriyoruz. Bu yeni yıl, düşman için, halkımız için ve Partimiz için yeni ifade edecektir? Yakin geçmişin tarihi dersleri ışığında bunu görmek, değerlendirmek büyük önem taşıyor. Geçmişte işlenmiş yanlışları, yanlışları atmak için bu zorunluluktur.

Bu yeni yıl karşılarken, yakın tarihimizin, özellikle de 88'nin derslerini sıkı sıkıya derlemek, kayıplarımız açısından gerçekten kabul edilmemesi gereken yaşamamak ve daha da büyük başarılarla ulaşmayı mümkün kılacak uygulamaları salıflı olmak için, durumu iyi değerlendirmek hem mümkündür ve hem de büyük gelişmelerin esası olacaktır.

1988'in özel savaşta düşman açısından stratejik bir anlamla sahip olduğu açıktır. Stratejik bir anlamla sahip olmasının diğer bir ifadesi de şudur ki, düşman bütün ekonomisini boylesı bir özel savaşın emrine verdi. Bunu hem de yüksek etisyanıyona göre alarak; muazzam iş ve dış borçlanmayı göre alarak; kitleleri patlama noktasına getirebilecek tehlikeleri göre alarak yaptı. Bunu yaparken tek nedeli, özel savaşı kazanmak. Birçok çevre hain Türkiye'nin ekonomik yapısından ürüyor; mutlaka sosyal patlamalara ol açacağına beliriyor. Ama sunu gözönüne getiriyorlar veya özel savaşı kendisi sansürle yürüttüğü için görmek istemiyorlar. Bütün bunlar özel savaş için yapıyor; özel savaşın stratejik bir yön olduğu için ona bu kadar ağırlık veriliyor. Türkiye bir çok yazar-çizer tarafından tahlike tabi tutulmasına rağmen, bir türlü bu gerçek kabul edilmek istenmiyor veya çok sınırlı olarak doku-nuluyor. Ama herkes Türkiye'nin yaygın bir kriz yaşadığını ve o krizin temelinde de "Doğu problemi", yani Kürt sorununun olduğunu söylüyor. Artık asadamların tutalim, çeşitli aydınların kadar bunu söylüyor, lakin zorlukta ısrar ediyorlar. Ama daha da üstü desilirse, gerçeklerin krizin kendisi de çok açığa çıkardığı ve derinleştiği sorunun bu olduğu ve bu sorunun Partimiz tarafından hem ortaya çıkarılıp hem de çözüm yoluna gidildiği gerçeği iyi görülüyor.

Devrimci savaşımızın bu açıdan da stratejik bir önemi yaşadığını kabul etmek gerekiyor. Partimize

biçilen imha etme ve kalandarı da reformize ederek devrimci özünü birtme planının boş çıkartılması anlamında stratejik bir önemi söz konusudur. Eğer düşmanın stratejisi bu yönde başarıya gitsede, biz stratejik bir yenilgi almış olurduk. Yenilgisiz sonuçları açık olur; yıllar sonrası olumsuz yön den etkilirdi. Ama bu yıl da stratejik anlamda bir yenilgi almamızı; bilakis üstün bir stratejik başarıya yaşamamız, önmüzdeki önemli, birçok olumlu gelişmenin yasanacağı, büyük bir potansiyel güce kavuşurması sözkonusudur. 88'in stratejik anlamı budur. Geniş bir soluk alma, gerilla'da hem yerleşme ve hem de yetkinleşme, Parti içinde kesin netleşme, doğru bir örgüt anlayışının her düzeyde kendini hakim kılması, dayatılan her türlü pasifikasyon ve provokasyonun boş çıkartılması, ulusal kurtuluş saflarında ilkel milliyetçiliğin iflasının yaşanması, kukuk-burjuva reformizminin ulusal direnişle daha bir adım bile alınması, yaygın bir örgütlü Güney Kürdistan'da aralar aralar karşılanılması, buna mukabıl Partimizin kitleleri bir patlamaya dönüştürmesi, kadrosal yönden yerlerinin doldurulmaması, katketecek daha fazla kadronun çekilmesi, hem eğitim ve hem de savaş tecrübesiyle yetkinleştirilmesi... İşte tüm bunlar bu yıllarda ileri bir boyuta ulaştırdı. Bütün bunlar birleştiğinde görülebilecek ki, düşmanın özel savaş orduları Kürdistan dağlarında başına belâ olduğu gibi, Partimizin de gerilla deneyimi bazı istisnalar dışında esas itibarıyla uygulamaya güç buldu. Demek ki Partinin iç örgütsel yönünün netleşmesi, bunun kesinleşmesi; özellikle dayatılan provokasyonun on sonucunun da iflas ettirilecek buna ulaşılması, dayatılan imhannın boş çıkartılması, gerillanın yetkinleştirilmesi, ilkel milliyetçiliğin ulusal kurtuluş saflarına dayattığı teslimiyeti ve ihanetin boş çıkartılması, tüm bunlar stratejik anlamda başarı olmaları ifadesi ediyor. Yaşanılan olaylar taktik kayıplardır; hatta önelebilecek kayıplardır. Ama, parti taktikine hakim olamama, daha taktik için içte içte duyulan tepki, onu uygulamamak için her türlü ortayolculuğun dayatılması; bir türlü kendini ve örgütü koruyamamaları alışkanlık haline getirilmesi; daha bazılarının adeta örgüt düşmana yenilgisini bekler gibi beklemesi bu kayıplarımızı daha da fazlaştırdı. Ama bunlar bir kalam stratejik kayıplar olma, Partiyi sundukları dersler açısından ve bu derslerden anında sonuç alma sonucu düşünülürdüler. Ve bütün bunlar 88 yılına sığdırıldı.

Şimdi bu yıl sona ererken görüyoruz ki, Partimiz ulusal kurtuluş saflarında, yalnız Küzey-Bat Kürdistan'da değil Kürdistan'da ideolojik, politik ve pratik önderdir. Partimizin sadece Kürdistan ulusal kurtuluş saflarında değil, Türkiye'nin devrimci-demokratik ve hatta Ortadoğu'daki halk hareketleri saflarında da saygın, örnek alınan, birçok deneyiminden ders çıkarılan, sağlam bir pratik sahibi olması gerçeği vardır. Partimiz şimdi yalnızca öğreniyor, artık öğretiyor da. Yine iç bölünlülüğü açısından, eskiden varolan ideolojik-politik birlik şimdi en güçlü bir pratik-örgütsel birliğe tamamlanmış bulunuyor. Örgütsel çözümlerle stratejik ve taktik önderlik düzeyinde en sağlam bir tanıma ve giderek uygulamaya kavuşmuştur. Doğru parti inşa edildi, örgütlenir ve yönetilir sorusuna en iyi cevaplar bu yıllarda verilmiştir. Sağlam militan kişilik nasıl yaratılır, özellikle ve uygulamaya esasları nedir, adim

adım nasıl hazırlanır, işte bütün bunlar pratikte gerçekleştirilmiştir. Bütün bu gelişmelere biz stratejik düzeyde kazanımlardır derken, bir doğruyu dile getirmiş oluyoruz. Kazanclar stratejik düzeydedir, çünkü yıllar sonrası etkileyecektir. Düşmanın dayattığı bütün stratejiyi işleme duruma getirdiği, ulusal kurtuluş saflarımızda diğer sınıfların olumsuzluklarını bertaraf ettiği ve en ilerici sınıfların önderliğini pekiştirdiği için stratejiktir. Taktiksel önderliğe sağlam adımlar atılmıştır. Partinin kadro gücü savaş zemlinde, zindanda ve yurt dışında devrim için yaşayabileceğini, devrimi pratikte gerçekleştirebileceğini kanıtlamıştır. Sınırlı da olsa her türlü imhaya, provokasyona dayanabileceğini, boş çıkarılabileceğini gösterebiliştir. Stratejik-taktik önderlik içiçe bir gelişmeyi en anlamli bir biçimde bu yıl da yaşamaştır. İşte bütün bunları gözönüne getirdiğimizde, 88 yılı devrim açısından; ulusal direniş, halkımız ve buna önderlik eden Partimiz açısından kazanılmıştır diyorek, doğru ve yerinde bir değerlendirmeyi yapmış oluyoruz.

Önmüzdeki yıl ve yıllar şüphesiz ki, bu temelde kazanımların kendin, daha çok açığa vurduğu yıl ve yıllar olacaktır. Düşmanın şüphesiz kendi özel savaşına 89 ve daha sonrasında devam edecektir. Ama asıl stratejik başarısızlığı geçmişte, özellikle de 88'e yada 89'da 89 ve sonrasında ancak bazı taktik başarıları deneyleyebilmek, ki bu da ancak mümkün olabilir! Yeni kendi özel savaşında geliştirilecek yeni sistemleri yoktur. Her türlü silahı denedi, sonuçta istediğini alamıyorsa, daha kalın; tarihinin her bakımdan kayıpları en çok olan, en çok yıprandığı, ekonomik çöküntüye en derinliğine yaşadığı, siyasi kesmeleştiği, insanlığızlığı iktidar ve muhalefet düzeyinde had safhada yasadığı Cumhuriyet başkanından tutulur parlamento ve hükümetle kadar, her türlü insancaşızlığı, çürümüşlüğü, rüşvete battığı, tüm bu gerçeklerin bizzat burjuva başınında bile artık ayızla çıktığı bir dönem yapıyor. Disarda emperyalist müteflekken o kör inkar politikasını kabul etmekte zorlandığı, en azından sınırlı da olsa burjuva ölçülerine uyma gereğini daha da fazla duyduğu, ABD'den bile artı TKP meselesine daha da gerçekçi yaklaşması gerektiği konusunda azalar iltisatlı bir sürçte bulunuyor. Kısacası 88 için di emperyalist çevrelerden almış oludığı desteği önmüzdeki dönem fazla bulamayacaktır. NATO, ABD, Almanya, her zamankinden daha fazla, TKP meselesine siyasi çözüm bul diye ona dayatmalarda bulunacaklardır. Yine, bu konuda yeni çözümleri dayatacaklardır; bu TC'nin sağladığı destenin ziyafatılması anlamına gelir. Aralarındaki çelşkinin gelişmesi anlamına gelir. Bunu yaşayacaktır. Burjuva muhalefeti ulusal sorunda sağlağızlığı birlik de bozulacaktır. Daha şimdiden çatırmada bulunuyor. Kızışan sınıf savaşımı ulusal sorunda olduğu gibi, demokrasinin birçok sorunda da karşı karşıya gelmelerine ol açacak ve kendi kık savaşımında kızışmayı getirecektir. Zaten özel savaş aygıtı aşılmıştır; özel tim, korucular işleme durumdadır. Teritoryal veya mahalli savunma birlikleri alt altında yeni bir sistem geliştirmek istiyor. Bu sistem de ne olduğunu iyi biliyor. Daha önce MHP ile örgütlediği sivil-faşist terör örgütlerini geliştirmek istiyor. Özellikle Kürdistan'da gelişen direnişin Türkiye'ye sıçramasını engellemek için ve Türkiye'deki sınıf mücade-

Devamı 20. sayfada



M. Can Yüce:

"Güzel ve özgür bir yaşam için ölümle kucaklaşıyoruz"

Sevgili Partime, Yoldaşlar!

Bu sözcüğe çok şey: aslında her şey gibi. Ortak kavgaya, irade ve eylem birliği, düşün birliği de belirtir. Yani ortak bir yaşam biçimi, düşünce ve eylem birliği diye getiren bir sözcük. Daha arkasında, mistik bir bağlılık ve sevgi vardır. Bu bağlık, mayasını ortak düşünceden alır; ortak amaçlar, ortak yaşamla, ortak kavgayla birleşir. Ve aynı örgüt çatısı altında birleşirler. Yeryüzünde yoldaşlık bağından, yoldaşlık duygusundan, yoldaşlık sevgisinden daha değerli bir şey düşünmüyorum. Böyle soylu, güzel ve kutsal bir bağla size bağlandım. Bu yüce ilişkiye sizle aynı dava denizinde kucaklaşıyoruz için, bilirsiniz ne kadar mutlu ve kıvançlıyım! Bu duyguyu ancak yaşayabiliriz bilecek, anlayacak, etinde kemikleşen hissederek yaşayabilir, sevincine ve coşkısına varabiliriz. Size, yoldaş diye seslendiğimde, tüm hallerimi bir sevinç, coşku dalgası kaplar; tüm benliğimi etkisi altına alır. Bu sevinç sonrasında ne mutlu ki PKK'lıym diyeyi geliyor insanın. Yaşatan, yaratan, kilişil veran, çağı yakalamasını öğreten, sorumluluklarını bilincine vartıran, kavgaya adımı eden, onurlu ve kilişil bir yaşam için ÖLMEYİ öğreten O'dur. Çünkü, varoluşu nendenir O. Kölelik ve eşgale nendenir O. Kültürün bir toplumdaki insanı değerler kazandırarak, onları yeniden yücelterek layık olduğuna yere koyan da O. "PKK"lı olma, "yoldaş" sözcüklerinde gizli; her şey var odur. Ne mutlu ki, bizim için çok yüksek ve derin anlamları yükli bu sözcüklerle tam anlamıyla bütünleşebiliriz. "Doğal olarak bana varmak için kavgaya etmek yine kavgaya etmek, her düşüğün nedenleri ve sonuçlarını düşünmeyecek ayağa kalkmak ve yaşamı bütün boyutlarıyla devrimleştirmek gerekir. Yüzyılların glori ve alışkanlıklarının hüküm sürdüğü, insanı değerler için eğitildiği, sömürgeci ve çağdışı değerlerin egemen olduğu bir toplumda filizlenen devrimci değerlerin kilişil sürede yeni bir kilişil yaratması elbetteki zor, uzun sürede olabilecek bir iş. Ama olanaklı değildir. Bizim kilişil tarihimize, bunun yüzlerce örneğiyle dolu.

Yoldaşlar, mücadele yaşamının büyük bir bölümünü faşist sömürgeci zindanlarda geçiren, bugün ise aynı güçlerce ölüme mahkum edilmiş bir yoldaşınız olarak, son kez size seslenmek, baş duygu ve düşüncelerimi ana çizgileriyle size iletmek istiyorum. Bunu, sizden aldığım şevk ve moral gücüyle ölüme giden bir yoldaşınızdan, sevgi, selem ve kavgaya mesaj olarak algılayınız. Bir yoldaşın mesajı metni değildir, yani. Öyle de olsa, vıdnamı rahatsız eden geçmiş yaşamımdaki bir-kiki noktayı belirtmeden geçmeyeceğim.

Evet, mücadele yolu, bizim ölümlerimizde daha bir çetin, daha bir

zorlu, daha bir inış çıkışlı, daha bir özerilirdir. Bunun nedenleri belirdir. Ortadoğu çapında depremin yaratacak kadar büyük bir dava olması; Büyük dave, büyük insanların, güçlü insanların omuzları üzerinde yükselir ancak. Büyük bir davayı omuzlamış PKK, bizi bu devanın gereklerine göre eğitti. Yeniden biçim verdi, yeni bir kavgaya ve yaşam biçimi vermesi çalıştı. Bu PKK kilişilidi kısaca, PKK kilişilidi edindim, tüm eski eğitim, düşünce, davranış ve alışkanlıklarını alt edip devrimci öğeleri kilişilidi tüm alanına egemen kılmak süreci iliydi elbette. Tüm hayat hikayemi anlatmaya çalıştım. Bu gerekçe görüyorum. Bunun yarısını size bırakıyorum. Şu kadarnı biliyorum. Partiyi varlık nendenim bildim. Onunla yaşadım, onunla çıktım, onunla sevindim, onunla öldümdüm, onunla duyulduğum, onunla düşündüm. Onsuz bir yaşam çizgisiz düşümler ne kelime... Düşünüyorum.

Böyle olmakla birlikte, PKK ideolojisi ve değerleriyle tanışmam, onları benimsemem, özümlemem, kavgaya ve yaşam biçimi olarak seçmeye çalışmam, hem PKK kilişilidi ete-kemige bürünmek anlamına gelmiyordu. Daha inş başındaydım. Yılların köklesmiş alışkanlıklarını, yer etmiş eğilimleri ve zayıflıklarını bir grıpta latense de atılmıyordum. Köklü bir devrim geliyordu. Ve kilişil düzeyindeki çelişki ve çatışma varlığını sürdürmekte. Bu kıyasa bir devrim kavgasıydı. Diye koşullar devrimci olmasın öğeler, tehlike idiydi dönemlerde bu öğeler yeterince etkilendirilmemişse öne fırlıyordu. Bende kilişil düzeyindeki bu kavgaya etki, olumsuz öğelerin öne fırlıdığını, davranışlarını (önemli davranışlarını) belirdiydi anlar olmuştur. Örneğin polsı sorgusu.

Diyebilirim ki, mücadele yaşamının en olumsuz anını oluşturanı yaşamıma geçirememiştim. Oysa PKK'lılık, PKK kilişilidi sözcüğü tam anlamıyla direnişli, kavgaydı; yüce değerler uğrunda, dava uğrunda ölmesini bilmektir. Engin bir fedakarlıktır. İşkencenin, cehaiddin, soykırıstan üstüne üstüne yürtmektir. Tek sözcük kararı, inatçı, sabırlı kavgaydı. Evet, ben bunlara yüce devranınamıştım. Partiyi yeterince tamami edememişim işkence tezgahlarında. Bunun birli ve esas sorumlusu bendim. Oysa sorumlulukları vardı. Bu durumu daha da açıklıyordum. Kilişilidi devrimci olanla devrimci olmayan arasında çatışma, bir an için de olsa, olumsuz olanın lehine sonuçlanmıyordu. Ama yaşam ve kavgaya tüm hızı ve gücüyle sürüyordum. Bana suyk uyduymak, olumsuz kaynak ve nedenleri üstüne cesaret ve kararlılıkla yürümek gerekiyordu. Polisteki tavırımı nendenin şöyle deriyordum: Demek ki PKK'nın başlı bir ideolojisi dönüştürme-işkence, zorlukları atından kalkabilecek, davranışlarını dimesini bilecek

kadar güçlü bir kilişil... Zayıflıklarım inanc eksikliğinden, ideolojimizin eksikliğinden kaynaklanıyordu kesinlikle. Binlerce, inanca vardı. Ama eksik olan, bunlarla henüz tam olarak kaynaşmamış-bütünleşmemiş bir kilişil, irade öcüyüdü. Zayıf yanımdı. Pratik bunu göstermişti. Benim için göre ve kendimi yeniden deyim yerinde ise yaratmaktı. Diğer bir deyişle PKK ideolojisi ve değer yargılarımla kilişilimi yeniden biçimlendirmek, zayıf eski yanları giderip güçlendirmek, benim için göre buydu. Geçmişteki bir olumsuzluk, bir eksiklik, bir vıdan azabı, hep acı vericidir. Bu doğru ve kelinir. Ama bu bir yaşam biçimine, bir duygu ve ruh haline dönüştürülemez. Böyle bir şey olumsuzluk taşıyıcı olamaz ki, kavgaya seyrir, kayıtsız kalmayı getirmekten başka bir sonuç vermez. Geçmişteki o olumsuz anı, o kahredici zaatı kavga, içteki ve dıştaki düğmana karşı, kılcamıyıcı olmalıdır. Özellikle bu, içteki düğmana karşı gözönünde tutulması gereken bir deney olmalıdır. Yoksa ben adam olmam gibi yanlış bir kanyıla kendine bir yakağım, tükenişin öcüdür. Burada sorun, yine bileyşel ün, şan vb. sorunu değildir. Devrimin bir neferi olanı kararında olan bir bileyşil, sözcüğüdür gerçek anlamında PKK'lılık. Yaşamın tüm alanlarını, uzun çizgisiz yonlendirilme sorunudur.

Bu da kavgaya içinde olur. "Bir devrimin en büyük eseri, onun yarattığı devrimcilere" sözü boşuna söylenmemelidir. Bizi de Kürdistan devrimi yoluyla doğru yaratacağı. Birey, topluluk, üye, parti etkileşimi içinde birbirlerini bir şeyler vererek, bir şeyler katarak ikinci ögenin başatlığında yaratılır devrimci.

PKK düşüncesi doğana kadar toplumumuzda egemen kilişil tiplerini biliyoruz. Ortak noktaları yabancısızlık, soysuzlaşma, siliklik, uydulaşma, ve kısırlı olan bu kilişil tipilerin Kürdistan ulusal gerçekliğine olduğu kadar, çağdaş insan kilişilğine de yabancı ve karıştırdı. PKK, bütün bu kilişil ve kültürel değerlerin ürünü olan kilişil tiplerine karşı savadı: Özgür, çağdaş, onurlu ulusal ve toplumsal değerleride tanımlı bir kilişil kopyu ödüne. Yeni tip bir Kürdistanı yaratmayıdı. "Her gün kölece bir yaşam altında barış içinde yitip yok olmaksızın, savaş içinde özgür ve demokratik bir ulus yaratma"larının birey düzeyindeki kavgasıydı bu. Onun için bizi, beni PKK yarattı. Kürdistan özgür kavgasını yarattı. Çok şey verdi. Bunu her dokumda hissediyordum.

Devrimci öğeleri, birey yaşamının bir alanına egemen kılmak süreci iliydi dedim. Bugünden yarına olacak bir şey değildi dedim. Polis sorgusundan sonra karşılaştığım ikinci büyük anım 1980'in sonlarında Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet programıydı. İşkencenin vahşeti bu; tüm devrimci ve insanı değerlerin ayaklar altında çiğnenmesi. Onlar bizi bize yabancılaştırıyor. İhanet ettirmek karardındaydılar. Düşünce, zorlukları atından kalkabilecek, davranışlarını dimesini bilecek

ci ve insanca olan her şeyi karşı suyk işlettirmek istiyorlardı. Bu zindanlar özgürlük tutsakları şahsında PKK ve önderliğindeki bağımsızlık davasını boğma ve zindanın kaavetli labirentlerinde gömme ezme komposuylu, planıydı. Tehlike düşünülmecek kadar büyüktü. Görevimiz de açık-sepikti. Direnmektir, bizi öyle yaptık. Parti bayrağını zindan burunlarında dalgalandıracak, komplo ve oyunlara boşa çıkaracak, yaşam, kavgaya ve özgür yaşam umudunu haykıracaktı. Bu haykırı, işkencenin yüi aldığını çıkıllarla birbirine kavuşacak ve halkımızın, Partimizin yüreğinde, beyinde yankımlı bulacaktı.

Evet, dayatılan imha planları ve kompolar karşısında, "Direnmek yaşamaktır." Başka bir yolu yoktu. Düşman tüm olanaklarını, saldırı silahlarını, Türkiye ve Kürdistan'da ele geçirdiği siyasi üstünlüğü, tüm siddetli saldırılarına geçmişti. Tutsakların ise, inancınlan, düşüncelerini, halk sevgilerini, güzel ve özgür yaşamı olan umutlarını başka alanlara yaktı. Ama silahların gücü korkuttu. Öyle korkuttu ki, bu kilişil bir iradeyle dövüyordu. O, tepeden tırnağa kadar silahlı olan ve tek gücü olduğuna inanılan cüstyü diye getirecekti.

'80 sonlarında başlayan, 1981 Mayıs'ının sonlarına kadar süren suyk direniş içinde bir neferi olarak yerimi aldım. Sorgu, benim için unutulmaz bir deneydi. Aynı hata tekrarlınmamalıydı artık. Burada esas kaygı, kilişil kanyıtıma değildi. Kesinlikle temel kavgam ortak davaya yeteneklerim ve gücüm öcüsünde katkida bulunmaktı. Bununla huzura kavuşabiliriz, bununla yaşayabiliriz. PKK'lı kilişilün bu sürece gelişip gelişmediğine inanıyorum. Her gün, her saat etimede-kemilemiş hissettiğim sorumluluğu böylece yerine getirebilirdim. Bu süredir, tüm devrimciler, her devrimci için geçerlidir. Aslında sorumluluk bilincine, parti bayrağını zulumun burunlarına dikmek anlayışıyla direnişli sürdürdüm. Mayıs 1981'in sonlarında doğru artık teslimiyetin geneleştirdiği ortamda ben de teslim oldum. Evet hepimiz teslim olmuştuk. Ama tek tek bireylerin direnişli sürdürmelerini için bir gerekçe olamaz. Biliyoruz ki direniş, son çözümlemeye bileyşeldir. Örgütün dağıtıldığı noktada bireysel inatçılık, bireysel direniş bileyşil olur oynar. Partiyi temali eden, bunu ölümlü pahasına yapabildi. Bu anlamda hiçbir engel yoktu. O halde, kendime ilgili olan teslimiyetin sorumluluğu bana attı. Zorlukları karşılamaya boyun eğmişim. Ama, inanc ve ideolojik düzeyde bir boyun eğme değildi bu. Teslimiyeti siddetle inatlıydım.

Teslimiyet ortamında, vahşet ve zulüm altında mahkemeler açıldı. Benimsik daha sonra ek ana davaya ekendi. İki mahkemedeki tavırımı, siyasi savunma temininde olmakla beraber, biraz tutuk, biraz edildim. Ama konumum, siyasi sorumluluklarım daha etkin bir tavır sergilememi gerektiriyordu. Ama kıs sürede bu tutuk ve edildim tavrını ağıdığını gönül rahatlığıyla söyleyebilirim.

Bu yazımda, çağdaş KAWA Mazlum yoldaş anımdan geçmeyeceğim. Mazlum yoldaş, zifiri karanlıkta yüzen, üzerinde kava bulutların dolaştığı cezaevi labirentinde, bir güneş gibi doğdu. Yolumu aydınlattı. Teslimiyetten kurtuluş yolunu gösteren bir mesajıydı. Devrimci Kawanın süzülerek gelen 1970'lerde PKK kimliğini kazanan, 1980'de yükselen ama yenilen, tarihsel direniş çizgimizin yeni koşullarda (hem de çok koyu ve umutsuz koşullarda) kılavıcımıydı. Nevroz isyanının yüreklerde, bilincilerde toplumsal ateşe dönüştüren bir kıvılcım. İhanete, teslimiyete ve zulme en üst düzeyde bir başkaldırıydı O. Mazlum bir isyandı; bilinci, umudu devrimci Kawa'nın öcüsünde öven, proletar bir biçim verendirdi O! Hayri yoldaş; "Bizde inanc var, ideoloji var, ama azimde eksiklik var, ölmeyi bilmekte tereddüt var" diyordu. Soylu bir dava uğrunda nasil öleceğimizi biliyorduk. Bana Mazlum yoldaş öğretti bile. Teslimiyeti labirentinde elimizden tutup kurtuluş kapısına götüren Mazlum yoldaş. Mazlum'un bana öğrettiği derin, bende bir kilometre taşı değeriinde olduğunu artık çizecek vargılamalıyım. Sonraki mücadelede, dirençlerimizde Mazlum'un derin çizgisi vardır. Sonraki yıllar bilincim.

Yedi yılı yakın bir süre birlikte işkence gördüğüm, birlikte neşelendik, birlikte acı duyduğum, birlikte coştuğum, birlikte duyduğum, birlikte direndiğim ve yaşadığım zindan yoldaşlarını Si özgürlük tutsakları!

Yakında, fiziki olarak ayrıla-cıkımız sizden. Ama bu fiziki bir ayrılıktır. Gönüllerimiz yine birlikte Kürdistan için parçacak, yine birlikte seveceğiz, coşacağız, üzüleceğiz. O güzel sözcüğe dile gelen ortak kavgaya kucaklaşıcağız. Önemli olan da bu değil mi? Geçmiş mücadelede deneyimimiz kızıl yolu değeri kanlıları, canları, yaşamımları çizmişlerdir. Onları direnişle, özgürlük mücadelesine özdeşleştirdik, bayraklaştırdık. Diye bakır zindan şehitleri, Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Akifler, Ferhatlar ve diğerleri... Biz özgürlük tutsaklarının omuzuna parti bayrağını, onurlu dalgalandırma görevini yüklediler. Bu göre, her saat yüreğimizde, bilincimizde titremeleri yaratıyor. Bizim onlara karşı namus borcumuz var. Onların şerefine dalgalandırdıkları parti bayrağını, gözbebekleri gibi korudukları ve zinde özenle titredikleri parti birliğini zindanlarda bir tutsaklara emanet ettiler. Uzun süreli devrim kavgası bir bakıma bir "bayrak yarılır." Mazlumlar, Kemaliler, Hayriler ve diğerleri yüzlerce yoldaşın bu bayrağı devraldık. Onurluca taşımaya, onlara layık olmaya çalıştık. Yarin, bizi de başkasına bırakacağız. Düşen her gerilla, bayrağı saftaki başka birine teslim edecek. Ve bu sürüp gidecektir.

Özgürlük tutsakları!

Mazlum, Hayri ve Kemal yoldaşlar şehit düştiklerinde bize güvleniyorlar. Parti bayrağını emlin ellerinde dalgalandırmak, o yüce dava uğrunda ölmesini ilyice belledigimiz

bilyorlardı. Onların yaktığı direniş ateşinin sönmeyeceğini, daha da güçleşerek tüm ülkeyi, tüm bölge ve dünyaya yayılacağını, bozların yangını örneği her zaman tutuşturacağını biliyorlardı. Öyleyse onların gününe, inancına iyala olmalıydı. Direniş zincirine daha büyük ve soylu halkları eklemeliydiniz.

Onlar, kavgaı safiap ve görülen dümana karşı olarak anlamıyorlardı. Parti birliğini ve disiplinini sabote edici eğilim, anlayış ve tutumlarla karşı da tektite olmaları gerektilerdi anlayışları. Onlar laik olmak, kavgaı yaşamın her alanına yayıp engellemek demekti.

Zindanlar içinde Diyarbakır'ın özel bir önemi ve anlamı var. Onun devrim tarihimiz içinde oynadığı tarihsel rolden ileri geliyor. Direniş çizgimiz, Diyarbakır'ın brüden çetesi, çelikliği ve kristalleşti. O. PKK kiliğini kazandı. Bu doğai olarak birlikte bir ruh, bir direniş ruhu doğdu. Bu ruhta Hayrî'nin ahi ve bilgilvar. Mazlum'un cesaret ve encleri var. Proleter emektaşlarımız var. Yoldaşlar! Bu ruhu yaşamak ve mücadeleminiz genel düzeyi ile bütünleştiğiniz. Gerilimin namusundan çıkan kurup, nasıl ki özgürlük törlüleri verdileriniz, dağlarımızı söylüyorsa, biz de bu ortak kavgaıya umut, inanc ve kavgaı karlıyla katılmalıydınız. Direniş ruhu bütün tüm Kürdistan'ın kavramı, gerilla birliğine ad olmuştur, tutsaklara yaşamı sevindi, kavgaı ad olmuştur, kışaca Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük kavgaının kendisi olmuştur.

Evet, bu bayrak yaradır, bayrağı şerefle taşıyanlara bir selam olsun! Şerefle teslim edene dek, buradan ayrılmak, gözüm arkadan kalmadan ayrılmıyor. Size inayorum ve güveniyorum. Sizle birlikte idam sehpasında da onurluca bulduğunuzda, devrim şehitleri, size ve Partiya, halkı laiyak olacağına söz veriyorum. Yoldaşlar!

Düman aramızda çoktu duvarlar, özgürlük engelliyelimiz ögürlük, derin parmaklıklar dikti. Bütün bunlar etkin ve militan mücahidlerin aksıyacak içindi. Gerçi tüm enerjimizi, gücümüzü ve emeliimizi devrimimize aktırmamıza önemli engeller koydular. Ama hepten tutamaz edemediler. Yaşam için, güzel ve özgür bir yaşam için ölmüye kukakıyorduz. Her gün onar onar, bökük bökük... Bu olay karşısında ikili duyguya kapılmak doğaldır. Bir yandan soylu ve büyük bir davaya genç benedimlerini katık yapmaları sevinçlerini, onurlarını, kıyvalarını en büyüğü... Öte yandan, devrim için daha fazla üretmemenin, yamamamın, katamamamın getirdiği burukluk. Kuşkusuz bu salt bir duygu, belli bir özlem. Ben otaleceklerle, otaleceklerle değil, "olanlarla yaşamıyordum bu süre içinde kavgaı, sevinç ve mutluluk duyabilecek kadar bir şeyler yapılabildim mi?" diye bir soruyu kendimi sorguluyordum. Önemli olan "ömrü" denen yaşam serüveninde tüm yeteneklerimi, gücümü, enerjimi, emeliyi; kışaca! tüm yanımi bu kavgaıya tam kapasiteyle verebilirdim mi?

Sorgulamam gereken budur. Kuşkusuz yaşamak güzeldir. Ama güzel ve mutlu olan kiliğimiz yaşamıdır. Kiliği yapılabilecekleri ile değil, yapılmıyoları, yaratılmıyoları değerlendirmeliyiz. Bir bütün olarak yaşamı serüvenine baktığımızda çok hatırlam, çok yazıf yanılmı olmasına karşın özgür ve mutlu bir yaşam için çaba harcadığımız, bunun da yaşamı nedenim olduğunu söyleyebiliriz. Bu bakımdan kendimi celadın karşısında çok mutlu hissediyordum. Biz Kürdistan devriminin ilk

kuşağı, tarihsel görevimizi az da olsa yapılabildik, bundan kıvanç duyardık. Ancak kendi payıma çok şey yaptığımız, tüm yeteneklerimizi hareketle geçirdiğimiz, gücümüzü ve enerjimizi tamamiyle katkısını sanıyordum. Ama bağımsızlık ve özgürlük kavgaının bir neferi olarak, olanakların izin verdiği ölçüde yürüdüğümüzü sanıyordum. Ama yine de size, gelecek kuşaklara borçlu olduğuma kuvvette inanıyordum. Üzünü nedenim bu olacak sadece.

Yoldaşları ARQK'nın savaşçıları

Eruh ve Şemdinli'de yaktığınız ateş bizi çokturdu; heyecanımıza heyecan kattınız. İnanıyorduk ki herkes özgür düşündüğünü: Ohi Ömde'nin ülkenin dağlarında isyan ateşinin daha güçlü daha bilinci, olarak yıkıldığını görüldü: böyle bir büyük olaya tank oldum. Bu duygunun ne olduğunu biz özgürlük tutsakları iyi bilir ve anlarız. Kendi öz halinin elahi üyanımı ve geleceği için savastığımız örmek ve bu yolda çağıda yontmelerle, ögürlük emeli amin adimlarla yürüdüğümüz örmek, eli-kolu başı, etkin militan savagdan akanolmuşuz bu tutsaklar için yaşamı doğu, yaşamı kaynağı olduğunı belirtmeye gerek yok. Biz yaşamdan direnmeyi, KAVGA'yı anıyorduz çünkü, Kürdistan'da diğer tür yaşamları, yaşam biçimlerini gerçek bir yaşam kabul etmiyoruz çünkü.

Yoldaşları

Bizim davamız büyük bir davadır. Kürdistan özgürlük kavgaı salt Kürdistan'ın kurtuluşu götürmekle kalmayacak; aynı zamanda Ortadoğu devriminin anararlıtını da oynayacaktır. Uusal bir olay olarak algılanamaz, bölgesev ve uluslararası etkileri, sarınsatın çok derin olan bir devrimdir. Mücadele pratiği, bu saplamamıza doğrutulmuş. Eruh ve Şemdinli'yle emeliyeminden bu yana, Kürdistan Uusal Kurtuluş Savaşı, Ortadoğu politikasının ötekü durumuna geldi. Filistin'i çoktan solladı. Dost ve dümanımız karşı, bölgeli politikalarını yeniden gözden geçirmeye, Kürdistan uusal kurtuluş emelini hesaba katmaya ve onun yükselen gelişimini büyük bir titizlikle izlemeye başladılar. ABD emperyalizmi sömürgelerine karşı tüm desteği ile Kürdistan'daki ötekü imha savasına katılırken; bazı emperyalist devletler, çevreler (AET ve onun içinde odaklar) ise kavgamızı kapmak için çeşitli cabalar ileri girdiler; bağımsızlığı alternatif hazırık içindendir. Bunun için de küçük-burjuva milliyetçi, reformist güçleri kullanmaktadırlar. Dost gülerim de, Kürdistan Devriminin bölgesev roltünü algıladıkları ölçüde politikalarını netleştirip belirginleştirecekleri kesindir.

Uusal kurtuluş savasıyız yükseldikçe, gücüne güç katıkta Kürdistan, dünya devrim ve karşıdevrim güçlerinin kıyasıya çatışacağı bir arene durumuna gelecek. Bu, olası bir tahmin değil, politik gelişimin mantıklı sonucudur. İste devamın büyüklüğü buradan geliyor. Sorumluluklarımız, tarihsel ve siyasi sorumluluklarımız da o ölçüde büyüyor. Biz, salt Kürdistan halkına karşı değil, başta bölgesev halkları olmak üzere dünya halklarına karşı sorumluyuz. Bununla birlikte BÜYÜK DAVA'nın zorlukları, acıları, fedakarlıkları da büyük olacaktır. Tarihsel sorumlulukların bilincinde olduğunda, bunu etinde-kemideğimiz gerçekten hissettiklerini eşi görülmeye fedakarlıklarda bulunur insan. Kürdistan

özgürlük kavgaının bugüne dek Haki, Hayri, Mazlum, Kemal, Karasungur, Mahsum, Ferhat gibi büyük destanları yaratmışının bir nedeni, davanın büyüklüğü ve bunun bilince tam anlamıyla çıkarmasıdır.

Biz, salt TC gibi çağıda ve zorba bir güçle karşı karşıya değiliz. Tüm dünyayı gerilimliği karşılayamaz. Görevimiz zor, çetin; ama bir o kadar onurlu ve soyludur. Kavgamızın zorluklarına, sorunlarına ruha, bilince, yüreğe bedel olarak hazırlıklı olmalıyız. Kendimizi "büyük davanın" büyük insanları olarak hazırlamalıyız. Ancak bu hazırlıkta Ortadoğu'da yeni bir VIETNAM yaratılabilir.

Yoldaşlar! Her şeyimiz PKK'dır, partimizdir. Onun büyüklüğü, doğu politik çizgisiyle, çektiği ögürlük ve disiplin anlayışıyla Marksizm-Leninizm somut gerçeklikimize doğru ve yaratıcı tarzda uygulamaya, gerçekten bağımsızlığı ilke edinmesiyi ile Ortadoğu'da komünist hareketi led başına temsil etme onuruna sahip olduğumun gelir. Dünya komünist hareketinin içinde bulunduğumuz ideolojik keşmekeş ortadadır. Böyle bir ortamda revizyonizm ve her türden oportünizm karşı karşıya aldığımızı dalgalandırmasın çok önemli bir öğürlük. Bu öğürlük üzerimize ek sorumlulukları ve görevler karmaktadır. Marksizm-Leninizmin ideolojisi ayrılmışın, her türlü sağı ve sol sapmaya karşı korumak; Leninizm bayrağını dalgalandırmak...

Özgürlük yapımızda Parti birliği en yamsalsal ve değeri varılmıştır. Parti birliğini gözbebeğimiz gibi korumalıyız. Düşman, birliğinizi baltalamak, komünist kiliğinizi değiştirmek için çok çalıştı, uğraştı. Bundan böyle de çok uğrassak, açgözlü, dolaylı-dolaysız, ince-kaba her türlü yolu deneyecektir. Buna karşı uyanık olmalıyız. Parti birliğini, örgüt ve disiplin anlayışını hep canlı tutmak; bozguncularda, bölücülüğe, hizipliliğe vb. karşı tektile bulunmak bizim için yamsalsal çok önemlidir. Gerçi ideolojimizde alternatif bir gücün ortaya çıkmasının maddi, toplumsal koşulları yoktur. Ama, özellikle dıştan donanımı ve bağlanışı sahte olumsuzların olmayaacağı anlamına gelmez bu. Bugüne kadar birliğinizi sağlam temeller üzerinde koruyup sürdürebildiyiz, bunu gerçekten doğru ve sağlam bir ideolojile, Apocu bir disiplin anlayışına ve Abdullah yoldaş gibi büyük bir önderin varlığına, diğer yoldaşların kararlı ve uyanık tutumlarına borçluyuz. Öyleyse birliğinizi için, kutsal kavga için saydığımız değeriyle gözbebeğiniz gibi koruyunuz!

Yoldaşlar! PKK gibi, komünist hareketin ve Kürdistan özgürlük kavgaının bir neferi olmak, bu uğurda ölmek benim için onurlarını büyüydü. Bu yolda onlarca önder yoldaşım, tarihte birer kilometre taşı diktiler. Böyle düşündüyordum: Yüzyıllardır kölelik ve en aşşıkılı uyanmalarına maruz bırakılan, bütün topyekün bir imha ile yüzüye olan bir halkın varlığı ve yokluğu, ölmü ve diğiri karşısında bir bireyin (ne denli derinli olsa da) ölmü ne anlam ifade edebilir ki? Bir halkın kurtuluşu, özgür ve mutlu yaşamı için büyük fedakarlıklar, bireylerin ölmü kaçınılmazdır. Bu bizim yaşamı sevmemizdir, yaşama boş verdiliğimiz anlamına gelmez. Evet, bizler, Kemal yoldaşın dediği gibi "Yaşamı öyle seviriz ki, uğruna ölecek kadar!" Yaşam için ölüyoruz bizi!

Büyük komünist, Kürdistan halkının ve PKK'nın büyük Önderi Başkan APOI Abdullah yoldaş! Seni anlatmayı, yaptıklarını saymayı, mücadelemizdeki rolünü

ve yerini anlatmayı gereksiz görüyordum. Şu kadını vuruyalalım: PKK, Kürdistan Uusal Kurtuluş Davası kiliğinin ate-kemile böyüdü. Halkımız arasında ve yaratıcı kiliğinin karlanığın zifirini deldin, bir günöğüldün bizi. PKK'nın senin gibi bir önderi, Kürdistan Uusal Kurtuluş Savaşı senin gibi büyük bir komutana sahip olmasın, bizim için tarihsel bir şanest. Varlığını bizim için, halkımız için başına bir güvencedir. 12 Eylül faşist cuntası itidare el koyduğunda dönmekdeki karantı ortadadır, zindanların kasveti havada, senin adın, senin varlığını bizim için, hem PKK için bir güvence, hem de hep bir umut ışığı oldu. "Büyük darbeler olsa da, Abdullah yoldaş her şeyi yeniden, sıfırdan yaratır" diye düşünürdük. Senin gibi bir ögürlükmenin ögürlük olmak, yoldaş olmak ne büyük bir mutluluk, ne büyük bir kıvanç.

Yığıt Kürdistan halkı

Tarih boyunca, hep yabancılara emelklerin boyunduruğu altında yaşadık bir yaşamı yaşamak edildin. Kürt egemen sınıflarının ihanetine uğradın. Boyunduruğun altındaki yaşamın (tabii buna yaşam denirise ögürlük) yüzyılları tırdı. Başka halklar çağı yakalarken, ileri toplumsal düzenler kurarken, kendi değeriyle çağın ve kiliğili bir yaşantı tutturken; SEN çağın altından, açgözlü, horlandın. Atomların dek parçalanarak imha makinasının acımasızlığına tabi tutuldu. Değerlerini, uusal değeriyle yabancılara tırdarak kiliğilileştirme girabında boğulmak istendin. Aynı süreç günümüzde daha bir katmerli tarzda yaşanıyor. Yine uusal imha ile yüzülmüş. Kürt egemen sınıflar, asırlıkta ve ihanette birbiriyle yarış içinde; çağıda uusal, sınıfsız toplumun ilk duruşu olan sosyalizmi kurup özgür ve müreffeh bir yaşamda mutluluk içinde yaşarken; SEN, aşşıkılı-federal parçalanmış kiliğinde sömürgelerinin kıym makinasında ölmü mahkum edildimisin!

Düşün her Kürdistanlı "niye köleliyiz", "niye çağın dışına itildik", "neden açlık, sefalet, kötlük ve mutsuzluk ördü bir kavgaı tutsak edildimizi" biçiminde sorular kendine sorar. Yoksa biz, halk olarak, başka halklardan daha mı az yetenekliyiz, daha mı az insani niteliklere sahibiz; ya da diğer halklardan daha mı az direndik, yaşamı kavgaı verdik? Biz, diğer başka halklardan daha az direndikmi. Hiçbir niteliğimiziz, direnme azdır ne de çoktur. Yeteneklerimiz, gün ışığına çıkma fırsatı bulsa, diğer halklardan daha az yetenekli olmadığımızı da anlatabiliriz. Tarihlin şafakında boğulmak istenen, ögürlük istenen, ama buna karşı üyüzlüklük bir varoluş kavgaı veren bir halk, Kürdistanlı, diğer halklardan daha az direngen, daha az yetenekli bir halk değildir. Biri dizi halk, tarihlin karanlık sayılarına gömüldükten, Kürdistanlı, geri-ikel, köle bir yaştı da olsa varlığını günümüze kadar getirebilmişse bu halk az direndi demez.

Öyleyse neydi ekaikliklerimiz? Bir kez, örgütsüzlük aşşıkı, çağıda uygun örgütlenmeler yaratamadık. Gerçek sorunlarımızı çözüm getirecek özgün bir iliyaratıp uusal bilinc haline getiremedik. Dünyadan, gelişmelerden tecrüde edilemeyen bilim ve tekniğin gelişmelerini kullanamadık. Politika ve mücadele sanatını iyice ögürlükmedik. İktidarı yontmamızı aşşıkıydık. Ven en önemli birliğin kurmayı, korumayı beceremedik. Öz değerlerimizi bir harç yapıp

onun etrafında egemen sınıfların bir turu ve ağı kullananlar birliğin önde çok büyük handikapı kurdular. Aşşıkılarına gelenekleşecek kan davaları soktular. Mazhepçilik, politik bir araç olarak Kürdistan'ı, bir harçer ağı sapladılar. TC'ne bir harçer ağı sapladılar. Parçalanmışlığı ektidi. Geleneksel parçalanmışlığı hem sayısal olarak çoğalttı, hem de derinleşmeye ilerleyerek kökleri işledi çoktu. Osmanlı, Abdülhamid döneminde, Hamidiye Alayları kurdurarak, "Kürd Kürde kordırma" politikasını kurmuşlardı. Kürtleri yontmek bir çok oyuncu olmuştu artık.

Parçalanmışlığı doruklandırma yetnedimedi. Düşünen benlerine pranga vurdu. Daha doğrusu bayırları, özün içindeğünmeyil olanaklaştırdılar. Bu da beyin aşşıkıdır. Kendimiz için düşünmeyi, kendimiz adına yaşamı engellediler, son yıllara kadar.

Evet, ne çektiyseniz, örgütsüzlükten, parçalanmışlıktan, çağıda bilincin yoksunluğundan çekti. Düşünmü, bu zaferimizden dolayı bayram ediyor, rahatça bizi boyunduruğun altında yontuyor, itediği politikayı uygulayabiliyordu. Ama 1970'li yılların sonlarında bu Kürtler için karanlık devir diyebileceğimiz dönem kapamıştır. Tarihimiz de yepyeni tarihsel bir sayfa açılmıştır. Komünist ideolojinin önderliğinde, uusal kurtuluş hareketi çağı...

Yığıt Kürdistan halkı

Bu varoluş ve uusal kurtuluş aşşıkıya açan, örgütsüzlük ve parçalanmışlığı tarihinle son veren, senin ileri, en sınıf bilinci, en aydın, en fedakar, en dinamik ve en yığıt evlatlarını bağında toplayan PKK'dır. Ve sen kendin PKK'nın öndüğünde yeniden yaratıcağın. Özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve birleşik bir ulus. PKK, senin kurtuluş kavgaının önderlik sorununu çözmüştür. Bu önderlik sorununu çözdümü, tarihsel öneme bir olaydır. Ve unutm ki, PKK kiliğili cümlemişen proleter önderlik, kurtuluş davanda birliğinizi topladın. Bunun böyle olduğunu birlikte görelim.

Bilindiği gibi, Kürt halkının kurtuluş davası adına bir dizi eğilim ve grup ortaya çıktı. Hep yüksek perdeden atı tuttular. Sefailendin, çektiğin acılardan, yoksulluğundan, ezilimliğinden dem vurup durdular. Bunları hepimiz tanıyoruz. Önceleri, senin kurtuluşunu "Doğuyay yoi", "Doğuyay okul", "Ama dilde eğitim" sloganlarıyla gördüler. Sömürgeci egemenliği hedeflemeyen bir reformist tazarın ilifi kışa sürede pazara çıktı. Yaşam pratiğinin ötekü darbeleri altında tuz buz oldu. Maskelere biraz daha çok rengi eklendi, derinmollikle süsledi. Ama "sol" ve "Kürdistan" maskesi altında gizlenen diğer başı marmur reformistlikli bu.

Halk arasında doğu bir söz vardır: "Doostuk, zor günlerde belli olur." Bu çok doğu bir söz. Gerçekten de zor günler, çetin koşullar, iken ve zulmün doruklarında ötekü ortamlar, gerçek doostluklar için birer denek taşıdır. Kimin dost, kimin düşman, kimin gerçek dost, kimin sahte dost olduğu bu gibi günlerde belli olur. Diyarbakır zindanları, ille senin adına yola çıktığını İddia eden küçük-burjuva reformistleri için de bir denek taşıdır. Düşman, senin kurtuluş davasını, yaşamı umudunu bu tutsakların nezdinde zindanların dehşetlerine gömmek karanıydı. Bu, Türk sömürgeciyle tarihsel dualıydı. Kurtuluş savasıyda kaderi

İLKEL MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASI VE TARİHİ İHANETİ ÜZERİNE

Baştarafı 1. sayfa

Kürdistan toplumunun bugün karşı karşıya olduğu sorunlar, yüzyıllardan beri süregelen tekrarlardan, fakat değişik zaman ve koşullara göre farklı biçimlerde sergilenen olumsuzlukların tekrarıdır. Ortaya çıkan durumun kendi içinde hem olumlu ve hem de olumsuz gelişmelerin toplamını taşıdığıdır. İhtiyaçla birlikte yaşamın, tarihsel ve toplumsal gelişmelerin içindeki engelini aratıyarak ayakları altında durmayıp koca koca bir çeseli gibi düşmesi yakın gelecekte birçok hem-suzluğun kaynağı olsa da, Kürdistan toplumunun binlerce yıldan beri sirtında bir kambur gibi taşıdığı bu yükün ortadan kaldırılması devrimimizin daha rahat bir nefes alacağı söylemek de mümkündür. Bu yönüyle söz konusu durum guncel olmakla çok tarihsel bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

Dünya halklarının ulusal bağımsızlık ve sosyalizm yolunda büyük başarılar attığı bir dönemde, Kürdistan halkı da sömürgecilğe karşı gösterdiği bir direniş sergilemekte ve tarihin içindeki yerini almak için büyük bir çaba sarfetmektedir. Halkımızın PKK önderliğinde yürüttüğü bu çabaların bir sonucu olarak, Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi, kısa bir zaman süresi içinde yüzyıllara süregelen siyasal gelişmeye başlamış, birçok il ve ilçeyi çevrenin gerek kimsinliği ortaya çıkarmaya ve yaşanan devrim olma karşısında tutumunu açıkça ifa etmeye zorlamıştır. İl ve ilçelerin çabalarıyla, Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi, kısa bir zaman süresi içinde yüzyıllara süregelen siyasal gelişmeye başlamış, birçok il ve ilçeyi çevrenin gerek kimsinliği ortaya çıkarmaya ve yaşanan devrim olma karşısında tutumunu açıkça ifa etmeye zorlamıştır. İl ve ilçelerin çabalarıyla, Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi, kısa bir zaman süresi içinde yüzyıllara süregelen siyasal gelişmeye başlamış, birçok il ve ilçeyi çevrenin gerek kimsinliği ortaya çıkarmaya ve yaşanan devrim olma karşısında tutumunu açıkça ifa etmeye zorlamıştır.

Halkımızın yaşadığı yeni tarihsel süreç ve bu sürecin taşıdığı ölçüler, toplumumuzun büyük bir kesiminin daha önce yaşamadığı yeni bir gelişmedir. Bunun için, toplumumuzun önemli bir kesiminin olayları değerlendiren bir ilinci-bilincel açıdan diğeri kullanmak, istemesi binlerce yıldan beri yaşadığımız ve bugün daha da çoğalan olumsuzlukların hesabını vermek istemesi suç sahillerinin şine gelmektedir. Kuşkusuz böyle dayanaklar arama boş ve daha siminden sonuçsuz kalıyama mahkum bir çabaktır. Çoğuça söylediği gibi, en büyük ve yanlışmaz mahkeme tarih mahkemeleridir ve onu aldatmaya çalışmak boşunadır. Günümüzde karşı karşıya kaldığımız sorunların kendi çözüm araya olansaklarını beraberinde getirmesi bu gerçeği daha da güçlendirir.

Sınıfların varlığı ve yürüttükleri siyasal mücadeleler dar bir çerçevede ele alınamazlar. Her siyasi, tarihe ve topluma, edoileden tutulma da ekonomiyeye varana kadar yaşamın tüm alanlarında kendi damgasını vurur. Bunun için, tarihi belli kesitlerini olduğu gibi, toplumların içinde bulunduğu özgül koşullarını ve sınıfların ve onların eylemlerinden bahışması ele alamaz. Toplumların tarihsel gelişim yasaalarını soyut ve siil gerçeğinden bahışması ele alıp değerlendirmek kuşkusuz devrimci gelişmelere engel olmak isteyen

gerici sınıfların işidir. Bu gerçekler bütün dünya için geçerli olduğu gibi, Kürdistan toplumu için de geçerlidir. Bunun için, ülkemizde de proletaryanın ortaya çıkması ve sınıf mücadelesine daha değışik boyutlar getirmesi Kürdistan tarihi ve toplumunun birçok sorun ve özelliklerinin yeni baştan ele alınmasını ve her türlü kişisel niyetten bahışması bilimsel ölçülerle değerlendirilmesi yapılmasını hem zorunlu ve hem de olanaklı hale getirmiştir. Varlıkların ve sınıf çıkarlarının hızla gelişmekte olan devrim olayıyla çelişen gerici çevrelerin bütün değerlendirmeleri ve sorunlara yaklaşımı aynı ölçü ve anlayışla değerlendirmek gerekir. Kürdistan proletaryası yaşanan siyasal süreci değerlendiren, kendi siil bakiş açısında ısrar etmekten çe-

luları durumunda olan toplumun hakim sınıflarını da aynı şekilde geçmiştiki ve bugünkü pratiklerinden sorumlu tutup yargılamak durumundadır. Çünkü her toplumun siil, içinde yaşadığı dönemde toplumun çözüm bekleyen sorunlarına cevap vermekle yükümlüdür. Aksi halde tarih ve toplum karşısında yargılanmak kurtulamaz. Tarihten silinmekle karşı karşıya gelmiş sınıfların kendi sınıfları biraz daha uzamak için, içine girdikleri sonuçsuz çirpinışları ve sarıldıkları işlemez silahları genel olarak bilinmektedir. Yine, eski toplum kalıntıları ve karantakın ağırlığı gücün bu sınıflar için bazi "avantajlar" sağlanmasa rağmen, bunların girdikleri bataklıkta pirinçde daha batacakları kuşkusudur. Bu durum, yaşadığımız



Multecilik! Ne zamana ve nereye kadar?

kinmeyecektir.

Kürdistan'da proletaryanın ortaya çıkışı ve PKK önderliğinde ulusal ve sınıfsal kurtuluş koşullarına kavuşması binlerce yıllık tarihimizin bir dönüm noktasını oluşturmaktadır. Yüzyıllar boyunca temel ulusal ve tarihsel değerlerine sahip çıkıp bunları geliştirmeyen Kürdistan toplumu, yaşadığı sömürgecilik koşullarında her geçen gün parça parça yok olmaktadır. Kürdistan proletaryasının ortaya çıkıp, tarihin ve toplumun kendisine yüklediği görevlere sahip çıkarak toplumumuzun devrimci tarzda dönüşümü uğratılması savaşını başlatması, gerici sınıfların şahsında ölüme terk edilen Kürdistan halkının yeniden diriliş yoluna girmesi anlamına gelmektedir. Bu bakımdan, birçok ulusal, toplumsal ve tarihsel sorun çağa uygun çözümüne gibi büyük görevleri üstlenen Kürdistan proletaryasının varlığı ve mücadelesi dünyadaki birçok ölkede olduğundan daha fazla önem sahiptir.

Kürdistan proletaryası bugün kendisini tarih ve toplum karşısında nasıl sorumlu ve görevli hissedip bunun gereklerini yerine getirmek için her çabaya bayıruyor, geçmiş tarihi döneme damgasını vurmuş ve günümüzde yaşanan kölelik sisteminin sorum-

süre içinde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin de yaşadığı bir olaydır. Geleneksel tarzda varlığını sürdüren bütün olanakları birer birer ortadan kalkınca bu kurumun içine düştüğü durum, tarih sahnesinden silinirken nasıl hirsincisiyle insanlıkta uzaklaştığını ibretle göstermektedir. Bunlar olaylara hep safa bakanların kolay kolay anlayıp içlerine kolayca sindirebilecekleri tarzda olmasa da, gerçekler tamamen böyledir. Çünkü her zaman hayal kırıklığına uğrayanlar, olayları olduğu gibi değil de, hayal etkileri gibi görmek isteyeceklerdir. Fakat toplumumuzun içinde bulunduğu politik gelişme düzeyiyle sınıf mücadelesinin amansız niteliği artık daha fazla sağığa ve hayal kurmayla olanak bırakmamaktadır. Bunun için de yaşadığımız gerçeklerin herkeze tarafından bilinip buna göre tavır alınmaması için bir sebep yoktur.

Feodallizmin tarihte oynadığı rol bilinmektedir. Gelişen kapitalizm karşısında gerici ve kendisini üretmez bir duruma düşen bu çağdaş kurum, dünyanın birçok alanlarında yüzlerce yıl önce taşıdığı ediliği halde, birçok nedenden dolayı Kürdistan koşullarında günümüzde kadar varlığını sürdürüp daha geriletmeye olanaklarını bulmuştur. Hangi kılaca bürünürse bürünür bu kurumun günümüz

koşullarında yükleneyeceği görev, dünya geriliğine ağırlık ve ibir ilkelilik yapmakta başka bir rol alamaz. Ekonomik ve sosyal alandaki farklılaşmanın, proletaryanın ulusal ve sınıfsal sorunlarının çözümüne olduğu gibi acil çözüme ihtiyaç duymadığı koşullarda kendi biçimleri içinde varlığını koruma çabası olan bu kurum günümüzde tarihin atacağı tek adım ajanlaşma yönünde olacaktır. Nitekim, bu bilinen gerçekler günümüzde Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğin şahsında bir kez daha doğrulanmıştır.

Kürdistan'da sömürgeleştirilen ülkelerin mevcut ekonomik ve toplumsal özelliklerinin bir sonucu olarak feodallizmin ülkemiz koşullarında günümüzde kadar birçok alanda çözümünmesi olması, yine Kürdistan ve Kürtlüğün kolay kolay fethedilemez niteliği, ortaçağa özgü birçok kurum ve yapının direnen Kürdistan ve Kürtlüğün tutunarak varlığını değişik biçimlerde sürdürmesini olanaklı hale getirmiştir. Kapitalizmin ve hakim ulus emekçilerinin kolay kolay nüfuz edemediği bu bölgelerimizden biri de Güney Kürdistan'dır. Irak'ın son dönemlere kadar yaşadığı bağımlılık statüsü ve daha sonra içine girdiği siyasal krizler dönemi, Kürdistan'ın diğer yörelerinde çözülmüş ve yarım asır önce sömürgecilik tamamen birleşip yekvücut olmuş asiretçi-feodal kurumların Güney Kürdistan'da bu süreçte biraz daha geç girmesi olanaklı hale getirmiştir. Bu süreç içinde gitliçke kokuşan, gerileyen ve günümüzde emperyalizmin zirveye çıkardığı "modern" gericilikle ortaçağ düzenbazlığının içine geçtiği bu yapının kapalı bir kutu olmanın çıkarken, birçok olumsuzlukta direktmesinin insanın aklına Marx'ın şu sözünü getirmektedir: "Sadece dirilerden değil, ölülerden de korkunuz."

Her şeyden önce, ilkel milliyetçiliğin geçmişte ve günümüzde içinde bulunduğu durumla birlikte, bu kurumun gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içindeki (daha doğrusu karşısındaki) tutumunu iyi bilmek gerekmektedir. Kürdistan koşullarında ilkel milliyetçilik sadece günümüzde değil, geçmişte de toplumumuz gelişme yönünde bir adım atmamıştır. Bugün içinde yaşadığımız ağır sömürgecilik koşullarının en büyük sorumlularından biri de bu kurumdur. Çoğu toplumlarda feodal döneme tekabül eden koşullarda milli özelliklerini yaşatıp geliştirilmesi ve merkez devletlerin kurulması için kendi olanakları içinde bir çaba gösteren feodal sınıflar, Kürdistan'da bu roldü oynamadıkları gibi, böyle bir gelişme önünde sürekli engel durumunda olmuşturlar. Yabancı istilacı güçlerin bütün baskılarına rağmen, ağır Kürdistan sınıfları bütününe göre yönünde sağlığı bir adım atmış olsalardı, tarihiniz gelişmesi daha farklı olacaktı. Kürdistan sınıfları sahip oldukları güç ve olanaklarını halkımızın dümana karşı birliğini yaratılmasında içine değil, itilacı güçlerin kendi iç çekişliklerini ve yerel otomomilerin tanımlarını için kullanarak yaşamı baltaya çalışmışlardır. Halkımızın gücünün bir tekkenmesi için sürekli sıkak tutulan iç kavgalar bu güçler tarafından adeta varlıklarını sürdürme ve kendilerini dümana kabul ettirme aracı olmuştur.

İkel milliyetçiliğin ve bunun varlık koşullarının temelileri olan feodal siil çıkarlarının yapıtılması Kürdistan tarihinin çeşitli döneme-

lerinde farklı biçimlerde ortaya çıkışa da dümanla aralarındaki yakın ilişkiler ve halka düman olma karakteri hiçbir zaman değişmemiştir. Kürdistan sınıflarının işbirlikçi karakteri sadece kapitalizm koşullarında ortaya çıkmamıştır. Konu incelendiğinde, işbirlikçi sınıfların kendi varlıklarını sürdürme koşullarını yaratmak için basvurdıkları değişmez tutum, kendi içlerinde sürekli savaş ve bu yolla düman güçlerine yararlanma olmuştur.

Omanlılar ile Safeviler arasında Kürdistan'ın bölümlenmesi üzerinde hakimiyet kurmak için sürdürülen çabalarında birçok Kürdistan feodal beyi oyuna alarak kullanmıştı. Siyasal ve askeri edimlerini kendi lehlerine değışimesini isteyen bu iki itilacı güç, kendi lehlerine tavir geliştiren Kürdistan beylerini gücü birer otolite edimlerini içine caba göstermişlerdir. Asiret ve mezhepler arasında çekişmelerin oldukça kaskın olup sürekli savaşlar halinde günümüzde kadar sürdürülmesi bu yüzdendir. Sömürgecilik statüsünün sürdürülmesinde bu kurumun rolü yabancı güçlerden daha az değildir. Sömürgecilik statüsünün yüzlerce yıl devam etmesinin bütün suçunu yabancı dümana yüklemek bu hanteri temiz çıkarmak anlamına gelmektedir.

Kürdistan'ın aralarında paylaşılan Osmanlılar ile Safevilerin ülkemizi tek başına denetim altında tutabilecek durumda olamamaları, Kürdistan feodal beylerinin yerli otoritelerinin kolayca kabul edilmemesi gerekçelerinden biridir. Kendi iç çekişliklerini koruyabilmek için düman güçler arasındaki çekişmelerden yararlanarak feodal beyler, bu durumu daha da ileri götürerek varlıklarının devamını için vazgeçilmez bir politika haline getirmişlerdir. Bu durum merkezi bir feodal devlet kurma yönünde bir çaba içinde girmelerini büyük ölçüde olumsuz yönden etkilemiştir. Günümüzde bu pratiğin ilkel milliyetçilik tarafından halen devam ettiriliyor olması, bu bakımdan hiç de şaşırtıcı değildir.

Kürt feodallerinin işbirlikçi karakterlerinin birçok nedeni vardır. Bu nedenler geçmişte ve günümüzde bazı ekonomik gerekçelere dayanır. Osmanlıların sömürgecilik sistemi, bu bakımdan işbirlikçiliği ve devlet gücüne dayanması daha da teşvik edici bir karakter taşıyor. Temel üretim aracı durumundaki toprağı kendi edimleriyle ve işletimle biçimleye uzun bir tarih boyunca devletin ve alandaki müdahaleleri, Kürt feodallerinin de siyasi varlıklarını koruyabilmek için devlete yamamaları teşvik etmiştir. "Yurtluk" ve "Ocaklık" adı altında Kürt beyliklerine tanınan statü, özünde Osmanlıların yaygın "Tımar" sisteminin diğer bir biçimidir. Feodal sınıfların gücünü ortaya sermek için halkımızın talebi olan özgürlük ve bu amaçla geliştirilen layanlara yamamak, daha çok sömürgecilerin kendilerine biçeceği pahayı arttırmak içindir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin sıkışıkça ulusal taleplerden söz etmesi ve kendi çıkarlarını korumak için halkımızın soylu amaçları arasında gizlenmeye çalışması tesadüf değildir. Günümüzde ilkel milliyetçiliğin tutumu ile geçmişte feodal hakim sınıfların tutumları arasında benzerlik kolayca görülebilmektedir.

Sömürgecilik kapitalizmin ülkemizin soyo-ekonomik yapısı - günümüzde olduğu gibi - farklılaşmaya uğratmışlığı dönemde, feodal sınıf, gerek tarım ve toprağı dayalı üretim ve gerekse asiretsel ve

zani'ye oyalama taktiğiyle nihai darbeyi vermek için güç toplamaa koyulurken, savası sürdürmenin bütün koşulları mevcuttu. Fakat Barzani bütün bunlara rağmen siyasi hedefi olan ottonomiden bir adım etmeye gitmek istemediği gibi, savaşın mutleka İran ve Amerika'nın tayin ettiği rotadan çıkmasına da bağlı kaldı. Burada ilkel milliyetçi önderlerin ta başından beri Kürdistan'daki devrimci güçleri merdivenler durdurarak, hem kendisinin ve hem de emperyalist güçlerin çıkarlarını güvence altına almak için sergilediği tutum üzerinde ayrıca durmak gerekir.

Güney Kürdistan'da Irak rejimine karşı Türk halkının yürüttüğü savaş, Kuzey Kürdistan'da da büyük ilgi ve sempati topladı. Barzani bütün bu gelişmeleri kendi asireti önderliği altında toplamak için birçok harekale basıyordu. Bütün Kürdistan'ın kendi ottonomi amaçlarına hizmet etmesi için Güney'deki savaşın cephe gerisi durumuna gelmesine çalıştı. Bu dönemde T-KDP şeklinde ve yine KDP'ye bağlı olarak gelişen örgütlenmeler içinde devrimci ve yurtsverer unsurlar Barzani'yi tedirgin eddi. Barzani'nin Kuzey'deki gelişmelerle ilgili misyon bellidir. Ayrıca bölgeyi bir gelişme Türk sömürgeçliğinin de kabul edemeyeceği bir durumdur. Faşist Türk devletinin dayatma ve istisimleri sonucunda T-KDP, Türk MİT'nin bir kolu haline getirilir. Bu harekati içindeki yurtsverer ve devrimci ögeler, çeşitli komplo ve cinayetlerle katledilir. Bunların içinde Fakı Bucak, Salt Elçi ve Salt Kırzıtoprak'ın durumu Barzani'nin bu harekati ne kadar güçlükle olduğunu göstermektedir. Bu cinayetlerin işlenmesi, hem Barzani ve hem de Türk sömürgeçliği için vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Barzani bu süre içinde Türk devleti yetkililerine sürekli ilişki halindeydi. Eğer kendi çabası ve politikasına çok yumurtlarsa, Türk devletinin çıkarlarını tehlikeye sokacak bir çaba içine girmeyeceği gibi, Türk devletine düşman faaliyetleri karşısında da tavır alacağını belirtmekteydi. "Kürt halkın Türkiye'deki Türk kardeşleriyle demokratik bir ortamda sorununu yaşadığını ve bu durumun Osmanlı devrinde de böyle olduğunu" Cevdet Sunay, Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit gibi Türk devlet adamlarına yazdığı mektuplarda ifade getirir. Bu yazarların durumları daha sonra Türk basını tarafından çeşitli defalar açıklanmış.

Türk devleti, Barzani'nin politikası karşılığında silah ve diğer malzemelerin Türkiye üzerinden rahat geçmesine kolaylık sağladı. Aralarındaki ittifak giderek gelişti. KDP ve onun türveleri çeşitli isimler altında bu ihanalet gelenekini sürdürdüler. Ne faşist Türk sömürgeçliğine ve ne de diğer düşman güçlerine bir tek kursun sıkımayan bir örgütler, Kürdistan'daki devrimci gelişmeleri, Türk devletinin polisinin daha çabuk keşfedip buna karşı tavır geliştirmeye adeta uzman bir duruma gelirler. Türk sömürgeçliğinin özel savaş politikasının yürütülmesinde bunlardan daha elverişli bir araç yoktur.

Geçmişte olduğu gibi bugün de ilkel milliyetçiliğin Türk sömürgeçliği arasında illiklerin sınırları durmadan duruma değmektedir. Burada değilmeyen bir tek şey varsa, bu anlayışın sürekli olarak Kürdistan'da ilerleye doğru atılan her adım önüne engel olarak dikilmesi geçmektedir. Türk devletinin özel savaş uzmanları bu durumu iyi bilmekte ve hesaplarını yapıpırken bu faktörü her zaman dikkate almaktadırlar. PKK hareketinin Güney Kürdistan'dan tectir edilmesi için KDP'ye yüklenen

görev ne ise, başta Hakkari olmak üzere birçok alanda KDP ile ilişkili içinde olan çevrelerin yürüttüğü görev de odur. Bugün Kürdistan'da köy koruculuğu sistemi KDP ve KUK gibi örgütlerle bağlı olarak gelişmektedir. Bu güçlerin varlığını sözkonusu olduğu dönemlerde Türk ordusunun daha rahat görev yaptığı, bizzat generaller ve özel valı tarafından söylenmektedir. Birçok yönde çeşitli KUK örgütüne bağlı olarak gelişen, daha değişik yerlerde de çeşitli bu unsurları birbirlerinden ayırmak çok mümkün olmaktadır. Kendilerine tanınan bazı imkanların bunların devlette çalışmalarının zemini olmaktadır. PKK savası ve taraftarlarına karşı düzenlenen komplo ve pusulalar Barzani onayadığı roller bilmektedir.

Yarım asırlık tarihi geçmişimize baktığımızda çarpıcı bir biçimde ortaya çıkan gerçek, yüz yıllardan beri sömürgeçlik koşullarını yaşayan bir halkın en kutsal hak ve taleplerinin "doğ" ve düman tarafından yapılan müdahalelerin son tahlilde aynı sonuçta birleştiği gerçeğidir. Bugün hiçbir yaklaşımla ve anlayış bunun tersini savunma durumunda olamaz. Soruna dikkatle baktığımızda, sosyalizmi temsil ettikleri söyleyenleri emperyalist ve sömürgeç güçlerin tutumları ve Kürdistan sorununun ilkel milliyetçilikle odaklaştırmak istemeleri Kürdistan halkının özgürlüğü ve bağımsız talepleri üzerinde aynı yıkıcı etkiyi yapmaktadır. Emperyalizm ve sömürgeç güçlerin tutumları belli ki, "dünya sosyalist hareketinin" kalesi de Kürdistan sorununu ortadağ gerilerinde odaklaştıran, bölge dengelerini kendi lehine çevirmek için bu kuklaları bir o yana, bir bu yana oynatmıştır. Bunun sosyalistlerin bayıracıya bir politika biçimi olmaması gereği bir yana, bu politikaya sonuça zarar eden yine kendileri olmaları için bir diğer yoldur. Türk kurnaz ve fırsatçı yaklaşımlarına rağmen bölge bir avuç yerde bile kalıcı bir mevzi elde edememişlerdir. Geçmişte olduğu gibi çaba harcadıkları ve dünya devriminden tavizler verdikleri ülkeler bugün emperyalizmin en sağlam kaleleri durmaktadır.

İkel milliyetçiliği içinde bulunan diğer batıkta daha da zor duruma koymada, "doşlarımız" dümanlarımızdan hiç de aşağı kalmamaktadır. Örneğin, Sovyetler Birliği'nin kendi yayını MIG uçaklarının Güney Kürdistan'da bombardımanla insanlarını öldürdüğü sırada bile, Moskova Radyosu'nda, "Sosyalist Irak hükümetinin Kürdistan bölgesinde ekonomik ve kültürel reformlar yaptığını"ndan söz etmesi düşündürücüdür. Yine, bir dönemlin başbakanı Koşoğlu'nun bir yanına Barzani, bir yanına da Saddam'ı tutması soruna ne kadar basit ve sorumsuz yaklaşıldığını bir ifadedir. Dar kafa ile asiret reislin bütün olan bitenden habersiz olması ya da bütün bunları ilkin sindirmesi insana bu kadar sorumsuz ve gayri ciddi olma hakkını vermez. Bu durum bugün artık devrimci özünden çok şey yitirmiş Sovyet sınıf mücadelesi anlayışına bile ters düşen bir tutumdur. Proletaryanın yaşamın her alanında damgasını vurduğu çağda ve istisli I. Paylaşım Savaşı sonrası gibi dünya devrimci güçlerinin hemen hemen tüm dünyada büyük bir atılım içinde bulunduğu şartlarda bile, ortadağ karalığınından medet ummak ve buna politika diye sarılmak ne anlama gelmektedir? Bunun yaratılacağı olumsuzlukları önlemek hiçbir şekilde açıklanamaz. Kuşkusuz burada sosyalizm ya da dünya devriminin

çıkartları diye bir şey sözkonusu değildir.

Sovyetler Birliği'nin "kapitalist olmayan kalkınma yolu" biçimindeki —çarpıcılar uygulanan— politikası gereği, Irak rejimine stratejik dostluk ve ittifak rolü yüklemesi ve Kürdistan sorununa Irak'la olan dostluğunun bozma teması ile yaklaşması, Amerika'nın İran Şahlığı vasıtasıyla Barzani üzerinden denetim kurmasını kolaylaştırır. Bu durum Barzani'nin içine girdiği mevcut sıkıntılarda geçici bir çözüm getirmeye elverişli olduğundan kolayca hayata geçme şansı bulur. Bir yanda İran'a dayanarak Irak üzerinde baskı yapma ve diğer yanda Sovyetler Birliği'nin Kürdistan sorununa Irak'tan koparılacak anırlı tavizler çerçevesinde bir "çözüm" arama politikası, Barzani'nin amaçlarını kağızda. O bütün düşüncesini kendisine verilecek ottonomide odaklaştırmıştır. Kürdistan ve Ortadoğu üzerinde oynanan santraç oyununda basit bir pilyon olduğunu bilememektedir.

Barzani, tamamen gerici güçlerin tutsağı duruma geldikten sonra, artık istese de yapacak bir şeyi yoktu. Bunun için tutsağı duruma geldiği bu çevre içinde kendisine yasma koşulları aradı. O dönemlin ABD Başkanı Carter'den tutalım da, İsrail Başbakanı Begin'e varana kadar birçok gerici çevreden yardım ve destek istedi. Kürdistan halkının soylu davasını istatman ederek bu güçlerin övünme de zikzoktu. Amerika Cumhuriyet başkanına yazdığı mektupta, "Kürdistan, Irak halkıyla denetim kurulsun, ben Kürdistan'ın, Amerika'nın 15. eyaleti olmasına razıyım" diyordu. Aynı Barzani'nin bu sorunu dünya yadağı ilericiler ve sosyalist hiçbir güç bu denli güçlümediği gibi, bundan ısrarla kapındığı da bilinmektedir. Çünkü sorun Kürdistan halkının sorunu değil, Barzani'nin sorunudur. Barzani hiçbir zaman Kürdistan halkının devrimci güç ve potansiyeline dayanarak halkın mücadelesini bir adım ileri götürme amacını gütmüdü. Kürdistan halkının yurtsverer özünden ve dümana karşı olan kindinden yararlanan Barzani, bu değerler üzerinde oturarak dar alle ve asiret çıkarıları uğruna kullanma yolunu seçti.

1975 yenilgisini hazırlayan nedenlerin en büyüğü sandığı gibi Cezayir anlayışına değildi; burada halkın siyasi gelişme ve örgütlenmesini önleme ve İran başta olmak üzere kayıtsız-sartısız emperyalizm ve sömürgeçlerin çıkarlarına tabi kimse olayı vardır. Ateşkes ve teslimiyet kararı Kürdistan'daki devrimci ve yurtsvererlere karşı girilen büyük tasfiyelerden sonra gerçekleştirdi. Savası sürdüren ve devrimci gelişme yoluna girmenin bütün şartları ve olanakları bizzat Barzani ve KDP ilkinde asiret ve alle reislerinden oluşan gerici önderlik tarafından ortadan kaldırıldı. Eldeki çok miktarda silah, para ve savası gücüne rağmen teslimiyet yaşandı. KDP'nin içindeki birçok kisinin gerilla savaşının sürdürülmesi doğrultusunda talepleri, Barzani'nin, "Bugün kim savası sürdürülmesini istiyorsa o Irak alandır" sözleriyle karşılandı. Barzani'nin daha önce İran'ın verdiği askeri yardım ve destekten başka hiçbir faktöre güvenmediği ve tüm umutlarını İran'a bağladığı belliydi. 1975'te bütün uygun koşullara rağmen, İran daha fazla savası istemediği için teslimiyet ve ihanalet yaşanmıştır. Önbinlerce savası yenilginin ardından İran'a sığınır ve İran-İrak savasının başladığı 1980 yılına kadar mültici kamplarında bektiler.

1975'te Barzani, savasına ömür biçen Amerika'dı. Amerika'nın

iki dost ve mütteliği olan İran ve Irak anlayışına karar verdiklerinde, Amerika'nın daha önce Barzani'ye verdiği tahahüt tabii ki geçersiz kaldı. Daha sonra ele geçen CIA belgelerinde görüldüğü gibi, bölgedeki ajanlar, "İran-Irak arasında sorunun bir tarafın üslanlığıyla değil, pata olarak bilimsel yoldur. Çünkü doşlarımız bunu istiyor" şeklinde değlendirmeler yapmaktaydılar. Bu durumda Barzani'nin de şimdiki köşesine çekilmesini uygun olacağına karar verilmekte ve daha sonra görüldüğü gibi, durum tamamen bu doğrultuda gelişti. Bu durum, Sovyetler Birliği'nin de yürüttüğü politikanın bir ifasıydı. Amerika hem İran ve hem de Irak'ı bu süreçte yürüttüğü politikaya kendi tarafında çekebildi. 1988 teslimiyet ve ihanalet olayı, 1975'ten basit bir tekrarı değildi. 1975'te Barzani hareketinin şahsında Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık umutlarını yok etmek isteyenler, 1988'de tamamen paralı asker durumuna gelen ilkel milliyetçilikle daha farklı bir misyon yüklemek istedi. Burada hazırlanan komploun içinde sadece Amerika ve Barzani değildi, aynı zamanda Türk sömürgeçliği de sıkırtan bir faktördü. Ve her zamankinden farklı olarak, taraflar aynı çizil değildi, açık bir politika yürütmemektedir. Bu durumda, emperyalist güçlerden tutalım da ilkel milliyetçilik kadar bütün iç ve dış gerici çevreler, iççe geçen ve bir bütünük arzeden güçlerin etrafında keneetlenmişlerdir. Ve planları hiç gizlemeden hayata geçirmek istemektedirler. Cuyu açık oynamalarının nedeni, gelişen ulusal kurulus mücadelesinin yattığı net ortama eksi kurnazların hayat hakkı bulamamasından kaynaklanmaktadır. Ulusal kurulus mücadelesinde tasfiye etmeye planları çoktan çizilmiş ve adım adım uygulamaya konulmaktadır.

Tarihimize ve bu tarih içinde halkımızın mücadelesine baktığımızda, her dönemde ihanalet değildi, her dönemde savasıydı, ihanalet tasfiyinin bu denli ölümsüz olmasının en önemli sebeplerinden insanımızın milli değerlerimize ve ulusal varlığımıza yönelik saldırılar karşısında duyarsız kalması ve zamanında tavır geliştirmemesi olduğunu görmekteyiz. Tabii bu duyarsızlık son tahlilde dümanların şekillenirdiği kilişliğin davranış biçimidir. Zamanla sömürgeçlik ve diğer düşmanların kurdukları mekanizma ile Kürdistan toplumunu, yine bu toplumun içinde çıkardıkları ve olanakları ihana etmeyi büyük ölüme başarmışlardır. Bugün Türk sömürgeçliğinin ilericiler ve devrimciler özelliklerine sahip her olgunun göğesinden bile korkup çekindiği halde, ilkel milliyetçilikle karşı hiçbir önyargı olmadan büyük güven duyması boşuna değildir. Çünkü, ilkel milliyetçilik geçmiş pratiğiyle bu güveni iyilikle vermiştir. Bu hain elebaşların hangi duruma olurlarsa olsunlar eninde sonunda halkımızın geleceğini önüne dikileceklerini dümanlarımız çok iyi kavramış durumdadırlar. Bu tutumların sadece günümüzde değil, devrimden sonra da devam edeceğine söylemekte yarar vardır. Angola'da UNITA ve FNLA devrimden on yıllar sonra bile nasil emperyalizm saldırıdan birer gücü olma konularını sürdürüyorlarsa, yine Nikaragua'da Kontralar nasil hale emperyalizme paralı askerlik yapmaktan vazgeçiyorlarsa, ilkel milliyetçilik elebaşları da Kürdistan devrimine karşı olan tutumlarından böylece vazgeçmeyeceklerdir. Bunların zamanla hain safılarına yer alabilecekleri veya yurtsverer devrimci olmaları bir an zından halkımızın özgürlük ve bağımsızlık

savaşı karşısında tarafsız bir konuma girebileceklerini inanan çok büyük bir sahtik ve gerçekten sınıf mücadelesine yabancı olma anlamına gelir. Emperyalizm ve sömürgeçlik Kürdistan'da gelişen ulusal kurulus mücadelesi karşısında zor durumlara yadağıca bu çevrelere daha fazla baba bilecektir. Bunların teslimiyet ve ihanalet kendilerine bayrak yapmalarının en önemli sebeplerinden biri de karşılıklı olarak bu gerçekten farkında olmalarından ileri gelmektedir.

İkel milliyetçiliğin ihanalet ve tasfiye cabalarının Kürdistan'da gelişen sınıf mücadelesinden bağımsız ve kendi başına ele alınamayacağı ortadadır. Parti Önderliğimizin hakimiyata gerçek özgürlük ve bağımsızlık için ve olanaklarını ihanalet ettiği günden beri her devrimci altımızın yeni bir provokasyon ve tasfiye girişimi ile karşı karşıya gelmektedir. Daha önceki çok değişik kilit ve bahaneler altında sürdürülen en karşı-devrimci cabalar, halkımızın PKK önderliğinde 15 Ağustos 1984 atılımına tarihe göremli girişli karıştırmaları, bu güçlerin faşist cuntadan daha fazla tedirgin olduklarını ve alelacele yeni arayışlar içine girdiklerini biliyoruz. Korkmuş mülticilik koşullarını yaşayan bütün serhoşlar hemen para atarak uyardılar. Faşist cuntanın insanları tarihlerin sahit olduğu en vahşi uygulamaları Kürdistan halkı ve Türkiye devrimci demokratik güçleri üzerinde gerçekleştiren sessiz kalan ve cuntanın vladına sığınır madet onun bu zavallılar, sadece halkımız bu şanlı atımla, karalamak kalmıyor, ona en çirkin asgilerde haklarını almaya kalktılar. İkel milliyetçilik ve onun türveleri herhal geçitli koşulların kurulus mücadelesinin yındaydığını siyasi etkileri boşa çıkarma çabasına sarıldılar. KDP Güney Kürdistan'da komplo ve provokasyonlara hazırlanırken, onun Kuzey Kürdistan'daki ömzeleleri de bir yandan cuntanın oynadığı duruma gelmesi ekti ihanaletleri ve tasfiyelerle "birlik" kurup kendilerini kanlılarımıza dokunmuş mülticilik koşullarına çekmek istiyor, diğer yanda da Avrupa sahasında PKK militanlarına karşı en alcazca komplolara girişiyorlardı. Kürdistan Ulusal Kurulus Mücadelesini, siyasi alanda kazandığı dünya ilericiler ve devrimci kamouyununda destledin den koparmak için Türk MİT'i ve emperyalizmin haberalama servisleriyle elele çalışıyor. Olof Palan olayında PKK militan ve taraftarlarına karşı başlatılan ihbar kampanyalarında KDP Cuntanın yüzünü yetersine dağıttılar.

15 Ağustos atılımıyla Kürdistan ve Türkiye halklarını üzerinde ölü toprağı temizlenirken, bu hainler sömürgeçliğin uygulamalarına evet, ama PKK'nın geliştirdiği gerilla savasına hayır diyerek faşist cuntaya varanma yolunu seçtiler. Türk devletinin büyük tasfiye cabaları bu bu gülere önem vermez bu tarihte büyük bir hız kazandı.

1988'de halkımızın bağımsızlık mücadelesine dayatılmak istenen tasfiye olayını ayrıntılarına geçmeden önce, ilkel milliyetçi önderliğinde faşist Türk sömürgeçliğiyle elele vararak yaptıkları komplolardan örnekler vermekte yarar vardır. Bilindiği gibi, Botan eyaleti ve özellikle de Hakkari'nin ulusal kurulus savasına gelişmesi açısından taşıdığı stratejik konum çok önemlidir. Türk devleti ta başından beri ilkel milliyetçiliğin bu ilimilde her türlü faaliyetini serbest bırakmıştır. Fakat karşılığında istediği de beliydi: PKK'nın bu alana girmesi ve devrimci faaliyet yürütmesi KDP permergeleri tarafından engellenec. Bunun için oluşturulan

tedbirlerin arasında adı herkeşse bilinen Salman Sindi adındaki peşmerge komutanının TC için yaptığı görevleri saymak gerekir. Örneğin, Uludere-Ortabağ'da faaliyet yürüten çeteler, bu çalmaları Salman Sindi ile ilgili içinde sürdürmektedirler. Ne var ki ilişkiler sadece çetelerle ve onların faaliyetleriyle sınırlı değildir. Zaxo'da görevli peşmerge komutanlarından Salman Sindi, Abdullah Bisba ve Yusuf Xidiri 1987 sonbaharında yine Ortabağ taburunda TC subaylarıyla görüşme yaptıkları; ve hatta Bilel karakolunda yatıkları da bilirmektedir. PKK militanlarına ve taraftarlarına karşı TC ordu güçleriyle ortak operasyon gerçekleştirir kararı da burada alınmıştır. Salman Sindi daha sonra sığınma amacıyla geldiğinde, çemişte yaptıklarından övgüyle söz etmek ve bunun KDP'nin devamı sürdüğü bir politika olduğunu Türk basını mensuplarına çekimden açıklamaktadır.

Paralı askerler bu yaptıklarını karşılığında kendileri köleleri almakta. Gürcan yoldaşın yarısalın TC gücüne teslim edilmesi karşılığında aldıkları ödül ise 12.000 dolar ve bir 141U tabancadır. Yine Şoreş arkadaşın şehit edilmesi diğer üç arkadaşının da yararlanmasında paralı askerlerin Semdinli'de gerçekleştirdikleri bir eylemleridir. Sadun ve Zeki yoldaşın katledilen ve Hamit Avcı yoldaşın yaralı teslim eden Cemil isimli çete Zetê köyündeki bir KDP'lidir.

Daha 1988 baharında bazı peşmerge birlikleri Türkiye'ye gelecekları ve hatta Muş'a yerleşecekleri, kendileri yaptıkları propagandaları ve konuşmalarından anlaşılıyor. Habur'da sorumlu KDP'li olan Seyit Burhan daha da zamanda PKK'ye karşı TC ile ortak operasyonları gerçekleştirecekti. Bu durumun bizzat Mesut Barzani'nin direktifleri doğrultusunda olduğunu da peşmergelerin hiç çekimden açık açık söylemekteydiler.

Barzani güçleriyle TC'nin ortak hareketleri adım adım çok önce, yani daha sığınma olayı gerçekleşmeden başlamıştı. TC, Hak karide zor duruma düşüncü ile iş olarak karakolları ve yol yapımları kullanan dozaları beklemeye ve kuruma ilkin bunlara verdi. Semdinli'deki Derik karakolu uzun süre peşmergelerin tarafından korunmuyordu. Yine sınır komuna müzakereleri de bunlardan teşkil edilmiştir.

Faşiş TC, özellikle Botan alanında da PKK'ye bağlı devrimci gelişmelerin engellenmek için, "Eğer devrimci yapacaksanız KDP'ine girdin" diyerek halkı açtıkları teşvik etmekteydi. Bu durum yöredeki gerçeklerden habersiz sayanlara garip gelebilir. Ne var ki, bu uzun zamanın beri izlenen bir politika idi. Bu durum TC ile Barzani'nin dostluklarını ne kadar eski olduğunu da göstermektedir. Daha sonra gelen peşmergelerin arasında PKK'ilerin didik didik aranaması, bu konuda anlatılanlar için bir fikir vermektedir. Gelenlerin silahlarını PKK'nin eline geçmesini için daha sınırlı geçmeden silahlara terdit edilmeleri, Mesut Barzani'nin verdiği talimat olduğu daha sonra Türk basınından anlaşıldı.

Kukurakı Macit Ağa ise bugüne kadar PKK'ye karşı işlediği bütün komplo ve düşmanlıkların Mesut ve İdris Barzani'nin haberleri dahilinde olduğunu alandaki arkadaşlara gönderdiği mektuplarında anlatmaktadır.

Peki devrimci yurtsövelerinin adından bahsedilmesine bile tahammül edemeyen faşiş TC'nin askerlerine peşmerge elbisesi giydiren onların arasına salması

neyi amaçlamaktadır? KDP kimin örgütüdür ve TC ile dostluk bağları neden kaynamaktadır? En önemlisi de Mesut Barzani böyle bir yönelim için gereken hangi amaçla hareket etmektedir? PKK ye karşı duyulan bu kin ve sürdürülen düşmanlık nedendir?

Görülen o ki, ilkel milliyetçilik kendi varlığı ve sınıf çıkarları için en tehlikeli yönelim olarak proletarya önderliğindeki Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini her şeyden önce onun önderliğini yapan PKK'yi görmektedir. Tabii ki bu korkusunu haksız da değildir. Zaten başta da belirttikimiz gibi, bu konuda ilkel milliyetçilik son derece duyarlıdır ve aynı zamanda TC bunların durumunu iyi bilmektedir.

Ulusal kurtuluş düşüncelerinin Partimiz önderliğinde ilk ortaya atıldığı dönemlerde sömürgeciler, bu unsurları Partimize karşı kullanma yoluna gittiler. Ulusal kurtuluş düşüncemize alternatif olarak "KUK" adı altında bir gruh ortaya sadılar. Bu gruh, sömürgeci karşı muvadele adı altında ortaya çıkmasına rağmen, esas görevi I-KDP'nin çıkarlarını Kuzey Kürdistan'da temsil etmektir. Bunların işleri daha M. Mustafa Barzani'nin sağlığına —"KOP ailesi" olarak anılır— Türk sömürgecilerinin eline geçmiştir. Barzanlı önceleri işi sadece dokumadan "devrimci" yaparak, sömürgecilik le oldukça iyi geçmekteydiler. Daha sonra ulusal kurtuluş düşüncesi Kürdistan'a dalgı daha yaygınlaşmış sömürgeci bu unsurları misyonunu yüklediler. Faşiş TC gücüne bir tek fiske daha vurmuş durumda olmadıkları halde, silahlanarak devrimcileri katletmeye yola gittiler. Özellikle Mardin ve civarında 40'a yakın devrimciyi alıncak katlettiler. Çünkü yüz yılların beri halkımızın kanını emen ve kitlelerle mahkum eden hain feodalilerin çıkarları tehlikeye girmişti. Sömürgeci önceleri bütün bunları "aşiret çatışması" biçiminde göstermeye caba gösterdi. Bu pilyon güçleri, Kürdistan Devrimine karşı kullandıkları gizleme cabaları ise daha sonra fiyaskoya sonuclandı. O dönemde TC TC basını açık açık, "KUK'cuları Apoculus karşı kullanmanın pek de iyi seçilmiş bir yöntem olmadığını" en tepedeki devlet adamlarının ağzından duyuyorduk. Çünkü yöntem tutturulamamıştı. Karşılarında güç eradan birer güç değildi, Kürdistan halkının binlerce yıldan beri çektiği zulüm ve insanlık dışı uygulamaları biriktirdiği kin ve öfkeye ayağık kalkan bir halk vardı; ve Partimizin halkımıza verdiği mesaj halkımızın nezdinde derhal karşılık bulmaktaydı.

Dönemin İçişleri Bakanı H. Fehmi Güneş ise TC'nin içinde bulunduğu tehlikeyi sezmiz ve kolay devrimci yolu göstermekteydi. Sıvarekte bir grup reformist ile konuşurken, "Sizin kötü niyeti olduğunu söyleyemem. Çünkü siz Türkiye'nin birliğinden yanasınız. Sürunleriniz bu çerçevede içinde ele almaktasınız. Fakat diğerleri Türkiye'yi bölmek istiyorlar" diyordu.

Bugün ilkel milliyetçiliğin çeşitli adlar altında örgütlenmeleri ile TC'nin gerek köy koruculuğu ve gerekse en azgın karşı devrimci örgüt ve kurumları arasındaki tek fark kullandıkları isimlerdir. Bu unsurları, sömürgecilerin başta 12 Eylül sonrası dönem olmak üzere halkımızın üzerinde en amansız terörü uyguladıkları diğer zamanlarda bile onları silvı uçları PKK'ye yönetmeleri tesadüf değildir. Zindanların deşadları, ülkeden Avrupa'ya kadar, her yerde bütün siyasal çalmalarını PKK'yi süzümüne teşhir ve tercit etmeye ayrılmaları han-

gı amaçla olursa olsun düşmanın politikasıdır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içinde bulunduğumuz gelişme düzeyi ve bu devrimci gelişmenin yakın gelecekte Ortabağ'da ve dünyada doğuracağı siyasi ortam emperyalizmin ve sömürgeciliğin yerli halk güçleri ile ele vererek ihanet planlarını uygulamalarını zorunlu kılmıştır. Durum ister emperyalizm, ister TC ve isterse Barzani açısından değerlendirilirse, olayların bu siyasal sonucuna doğuracağı bellidir. Artık, mızrak çuvala sığınmaktadır. TC'nin ve Barzani'nin gün günlerindeki cakaşması ve karşılıklı yardımlaşmaları sonucunda asırık politikaları arıktan değiştirilmiştir, barmk, bazı kişi ve çevreler için garip ve anlaşılmasız gibi gelebilir. Ne var ki sınıf mücadelesi tarihini ve işbirlikçiliğin ilkiyüzlüğünü bilenler bunu bir gariplik görmeyiz. Ulaştığımız siyasal gelişme ortamında Barzani'nin ve TC'nin ulusal kurtuluş hareketine karşı ortak hareket etmekte başka bir yol seçmesi de pek olanak dahilinde görülmektedir.

Bugün PKK Hareketi Kürdistan'daki her olumlu gelişmeyi kendisine odaklaştırmış, sömürgeci karşı karşı bir direniş ögesi duruma getirmektedir. Sömürgecilik sisteminin ayakta tutan ve bu sistemin işlenmesini çeşitli biçimlerde alan olay ve çevreler birer birer çökmektedir. Sömürgeci güçler bu durum karşısında korkulu dalgaları birle bir kurtuluş çaresi olarak el atılmaktadırlar. Uzun bir zamanın beri sömürgeciliğin en önemli sosyal dayanağı durumunda olan ilkel milliyetçiliğin iflası ve bu gücün bedelini kaynağı kuruması, feodal önderliğin denetimindeki potansiyel yeni arayışlar için girmesini gündeme getirmiştir. Kuşkusuz, sömürgeci güçler bu duruma seyrileri kalmazlar. Bu hırsatı deşerlendirmek onlar için hayatı öne me sahiptir. Bu durumda zor anlar yaşayan her iki gücün de birbirlerine ihtiyaçları vardır ve karşılıklı olarak birbirlerini kurtarmak istemektedirler. Ayrıca yeni bir arayışla karşı karşıya kalan Kürdistan'daki bu potansiyel sömürgecilikten ve feodal önderlikten alacakları hicbir şey kalmamıştır. Bunların içinde durumları ulusal kurtuluş saflarına katılmaya müsait olanların PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş güçleriyle bütünleşmesi kaçınılmazdır. Bunu engellemek için en başta ilkel milliyetçi önderlik olmak üzere, ihanet ve teslimiyete açık unsurlar TC ile ele vererek bu potansiyel kontralaştırmak istemektedirler. Bu durum Kürdistan'da da askeri ve siyasal alanlarda bir yenilgiyi yaşayan TC için muazzam bir kazanç olacaktır.

Amerikan ve Avrupa emperyalistlerinin sorunu bakiş açıları ve amaçlarının ne olduğunu kendileri pratiklerinden ve ortaya atıkları siyasal çözüm yollarından anlamak mümkündür. Bu güçler mücadelemizin ulaştığı aşamada, TC'nin yaptığı gibi Kürdistan ülkesinin ve halkının inkar edilmesi ile bir yerde varılmayacağına anlamışlardır. Ne var ki, PKK'nin geliştirdiği çizgi ile mücadelemin emperyalizme vuracağı darbenin bilancosunu da iyi hesaplamaktadır. Bundan hareketle, Amerika ve diğer emperyalist güçlerin ilkel milliyetçiliğin çok üyüyle, tamamen kontrollerinden çıkacak olan gelişmelerin ilerlerini elelerinde tutmak için bir yandan ilkel milliyetçiliği koltuk değneğiyle ayakta tutmaya çalışırken, diğer taraftan da ayakları üzerinde duramayan başı reformist ve uzlaşmacı güçleri devirme ve bunları Kürdistan halkının temsilcileri gibi göster-

meye caba sarfetmektedirler. Emperyalizmin döneme uygun planları budur. Ve bunu son dönemlerde daha yüksek sesle konuşmaktadır.

Dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalizmi daha 1988'in başlarında, "Biz Kürtlerin ulusal hak ve taleplerine karşı değil, yürüttüğün gerilla savaşına karşıyız. Şu anda Türkiye devletin Kürtlerin Helsinki Sözleşmesi'nden doğan haklarını tanımama için cesur olma ye davet ediyoruz" demesi, ilkel milliyetçi ulusal kurtuluş için vazgeçilmez öneme sahip olan gerilla savaşına tasfiye etmek için "barışçı ve insancıl" maske altında hazırlanan komploju ele vermektedir. Kuşkusuz aynı konu kırk yıldan beri devam etmekle birlikte, gızı yürüttükteydi. PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin askeri ve siyasal alanında kaydedtiği gelişmeler sonucunda Türk sömürgecilerinin geleneksel imha ve yok etme planlarıyla birlikte her türden özel savaş cabaları sonucuz kalmış, gelişen sınıf mücadelesi herkeş açık oynamaya zorunlu kılmıştır. İran-İrak arasındaki savaşın ateşkesi sonuculanması, Barzani hareketinin üzerindeki perdesi kaldırılmış, onun yıllarca gizlemeye çalıştığı yüzünü net bir şekilde ortaya koymuştur. Burada ilkel milliyetçiliğin şahında iflas eden, sadece yerli gerillik değildiler; ister emperyalist, isterse "soyalsal" çevrelerden dayatılan cabaların da Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında iflas ettiği görülmektedir.

PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tasfiyesi ve her emre itaat edecek işbirlikçi güç takumını Kürdistan halkının temsilcisi duruma getirmesi, bu olaylara katkileri sürdüğü Kürdistan davasının her gün yeni bir çıkmaza karşı karşıya gelecek bütün gerici güçlerin ortak amacıdır. Her yönüyle açık yapışık yapışık müsait ve ne Kürdistan halkına, ne de insanlara verecek hiçbir şeyleri olmayan kökünü takumının varlığı, emperyalizmin için her zaman bir umut kaynağı olmuştur. Faşiş Türk ordusunun iyi boyunca sürüklenir bu savunma durumunda kalmaması, bu arada Türk devletinin ekonomik ve siyasal alanında içinde bulunduğu krizden kurtarılması için karşı-devrim cephesinin geniş bir mücadele yaptığı sındırılar bulunmaktadır. Bir ucu emperyalizme ve diğer ucu yerli işbirlikçilikle dayanarak bu koro, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" kampanyasından tutalım da, "demokratik PKK", "Sol Birlik" ve her gün bir olanı kuruluş pıylan ne i düğü belli olmayan cephe kampanyasına kadar çeşitli isimleriyle Avrupa'daki Kürt yurtsöveler ve devrimcilerine karşı yürüttükleri tutuklamalar bir özel savaş yürütmektedirler. Barzan faktörünün kullanılması, başarıya girmeyen tasfiye ve komplamlar sonucunda başvuru yeni bir oyundur. Kuşkusuz bu da sonucuz kalmaya mahkumdur.

Mevcut olayların sonuçlarından çıkan gerçekler, TC'nin ve Barzani'nin iradesi dışında bir gelişim olmadığını göstermektedir. Daha mültici kafiesinin ilkin anırı geçiyor, en yetkilili TC ağızları Mesut Barzani'nin aşınma isteğini memnunkulu karşılayacaklarını açıkladılar. Barzani bir daha gözlenmek istediye de, TC'nin yaptığı bu jesti karşı niyetli açıya ortaya koymak zorunda kaldı. Ateleye gelen bu durum, son derece gülcün bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Barzani, daha önce, "Peşmergelerin yapacağı en iyi şey, kısa zamanda cepheye dönmek olacaktır" demesinin hesabı arındıran, alenen yalanlığı meşalede peşmergelere seslenirken, "Türk devleti ile

ilyi geçin, sakın PKK ile ilişkili girmeyin, yakında kamp koşulları daha da iyileşecektir" diyerek Türk devletinin kendine yüklediği misyonu açığa vurdu. Sayıları yüzüne ulaşan KDP insanını kendisine en yakın komutanları öndüldüğünü çok kısa bir zaman içinde TC'ye teslim eden ve onları silahlandırdı bir kişinin durumdan habersiz olması düşünülemez. Daha önce belirttiğimiz gibi, peşmergelerin Türkiye'ye geleceği daha Haleppe katliamı yapımadın önce belliydi. Yine, bu olayın halkın içine girdiği panik ortamından leri geldiğinde inenmek, çok büyük bir saflık örneği olacaktır.

TC'nin hiç tereddüde yer vermeden bu yüzbinlik kitleyi kabul etmesi, yıllarca silah edile düşmana karşı savaşması bu insanlardan en ufak bir ürüntü duymaması nasıl açıklanabilir? Bu insanları faşiş TC rejimine karşı siyasal ve askeri bir mücadele için giremeyeceğine dair güvencesi kim vermiştir? TC bu konuda hiç tartışmasız nasıl ikna olmuştur? Faşiş Türk generalileri ve politikacıları ellerini öğütürarak müteccilere kalıcı yerleşim yerleri temin ederken, ileride dönük olarak yeni planları ve hesapları ilkincedirler? Bu durum bir oldu bittiyi açıklanabilir mi?

Faşiş Türk devleti aslında iyi kullanılabilsa, tam da askeri ve siyasal bir çıkmaz içinde iken, tarihinin en iyi fırsatından birini yakalamıştır. Tarihle aşık basvurduğu Kürdistan'da kırkırtma politikasını yeni basım hayata geçirmek için bütün olanaklara sahiptir. Çokça değindiğimiz gibi, kırk yıldan beri kendine yasayan orman hazırlayan kuşlardan birini kaybedip, yeni birine kavuşan komutanı olarak yapacağı iş hazzıdır. Şu ana kadar İran'dan aldığı paraları geçinen ve bunu meslek haline getiren Barzani, bu uğurda Doğu Kürdistan'da Kürd halkının ellerindeki mevzilerini İran Pastarılarıya birlikte alıp İran'ın denetimine vermiş midir? Bu gruh bundan böyle PKK hareketine karşı da bu işlevini yerine getirmeyecek midir? Peşmerge komutanları daha sınırlı geçer geçmez, Atatürk'ü ve K. Eren'i fotoğrafları poz vermeye başladılar. Gazetelerin yaptığı rüptoralara cevap veren peşmerge komutanları, dar alle ve feodal çıkarları tehlikeye girenlerin kendi halkının mücadelesine karşı ne kadar alıncak durumları girebileceklerini ortaya koyuyorlardı. Örneğin, Abdülaziz Çetani, 9 Eylül tarihli Tercüman gazetesine, "Barzani, yalnız PKK'li değil, Türkiye'ye ailehine çalışan tüm kitlenin öldürülmesi emrini vermiştir. Bu yüzden pekçok PKK'li öldürülmüştür" diyebilirdi. Yine, aynı gazetedeki bu ihanet su şekilde övülmek anlatılmaktadır. "Peşmerge liderlerinden Miran Salih, Fettah, Abdülrafi Camil, Hısan M. Abdülaziz ve diğerleri, 'Peki Irak'ta PKK'ye karşılaştınız mı, PKK hakkında ne biliyor, ne düşünüyorsunuz' sorusuna, 'M. Barzani liderliğinde KDP mensupları olarak bizler Türkiye ile anlaşmıştık. PKK'yi öldürdümüz yerde ya vururduk, ya da teslim ederdik, başımızda reisimiz var, reis emir vermiştir, PKK'yi öldürdünüz yerde vurun diye. Molla M. Barzani'nin ölümden sonra da biz Türkiye'ye ailehine hiç çalışmadık, Türkiye'yi her zaman dost bildik. PKK hakkında iyi düşüncelerimiz yoktur. Gördüğümüz yerde vururuz" diye cevap verdiler."

Bu gerici alenen Kürdistan halkının düşmanı faşiş Türk devletiyle dostluğuna inanı emsel, Partimize onun öndüldüğünü Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerine karşı açık saldırılar içine girmesi ve bu kararın

basın ve yayın yoluyla iç çekilmedik dünyaya ilan edilmeli, çekilmediği insaniyetin gücünün içindeki bir çöküşün içine düşmüş olduğunu söylemek. Tarih sahnesinde silinmekle karşı karşıya gelen her genci yapının içinde düştüğü çaresizlik ortamdaki halini bu gerici hanedanın şahsında görmek de mümkündür. Kirk yıldan beri düşmana duydukları öfke ve kinle savaşan bir halkı TC'ye teslim ederek yeni Hanedanı Aylarını kurdurtmak, hangi şartlarda gerçekleşirse gerçekleşsin, halkımızın affedeceği bir şey değildir. Bugün gözü dönmüş faşist Türk devleti, hem çirkin amaçlarını kavuşup savaşçı yerleştirme, hem de mücadelenin sonucunda rezil bir konuma düşüp dünya insanlığından tecrit olmuş görüntüsünden kurtulma şansına kavuşmuştur.

TC'nin Milli Eğitim Bakanı H. Celal Güzel, "Sığınanlara yoğunca Türkçe eğitim verilecektir" diye uzun vadeli planlarını anlatmaktadır. Yine, aynı bakan şöyle devam etmektedir: "Açılacak kurslarda yoğun eğitim yapılacak ve eğitim üç sahnalı olacaktır. Bundan büyük başarı sağlanacağını düşünüyoruz. İkinci kademedeki Türk alfabesi ile okuma-yazma eğitimi verilecektir."

Yüzyıllardan beri Kürdistan'ın en ulaşılmaz arazisinde binlerce yıllık dilini-kültürünü koruma savaşını vermiş bir halk, yirmi gün içinde birer küçük Atatürk olmaları karşı karşıya gelmiştir. TC'nin programında geçici işler yoktur. Planları uzun vadeli. Asimilasyon kurumları, bu insanların kendi çarkında şekillendirip, birer memleketi durumuna getirmeye hazır. Sığınanların Türkiye aleyhinde bir faaliyet içine girmeyeceklerine dair bir güvence en başta Başbakan Özal'a verilmiştir. Özal, Tercüman gazetesinde çıkan demecinde, "İrak'tan sığınan Türk Kürdistanlı çikarları için mücadele etmiş olsalar, bu müdcelleri kabul etmezdi" demektedir. Peki Özal'a bu güvenciyi kim vermiştir? Cengiz Gazi isimli peşmerge ise, duyularının şu şekilde diye getirmektedir: "Eğer Türk hükümeti bizi kabul ederse, Türk vatandaşlığına geçip askerlik yaparız, bu arada PKK meselesi var. Bile silah veriyor, PKK'nın yerini göstersinler, biz onlarla savaşmaya hazırız."

İste asırlıçil-tevcelel reisliğin halk kitlelerini fitnediğesi son durak burasıdır. Sömürgecilerin binlerce yıldan beri başaramadığını Barzani —çirkin yaşamını biraz daha uzatmak için— onlar adına başarabilmiştir. Halk arasında çok kullanılan bir söz vardır: "Sen esek öldükten sonra sırtına semer vuran çok olur". Bu durumda paralı askerliği meslek edinip bu güruhun avare dolması söz konusu değildir.

Peki sığınan kitlenin başta ekonomik sorunları olmak üzere, yasamlarını sürdürebilmek için faşist TC'nin dayatacağı koşullar nelerdir? Her türlü imkandan soyutlanmış, çıplak canlarıyla düşmana teslim edilmiş bir kitle neyi kabul etmez ki? Hele TC gibi bu konuda uzman, insanları kendi özünden boşaltıp robot durumuna getirmeye binlerce yıldır deney sahibi bir güç, bu uygun şartlarda neley yapmaz? Birçok eğitim, iş ve diğer yasa olanaklarına sahip insanları bile istediği kalıba sokan TC, her konuda durumlari elverişli olan ve bağlı bulundukları asiret reisnin de yardımıyla bu insanları her türlü karşıduruma getirmiş mi? Diğer ülkelerden gelen müdcelleri serbest bırakan ve bunlara ev, iş gibi imkanlar veren TC, öğretmen, doktor ve MIT kadrosuyla kampırlara hapsettiği bu insanlar üzerindeki çalışmalarına hemen başla-

mıştır. M. Barzani, günü gününe telefonla talimat vererek, her emre uymalarını vazet etmektedir. TC'nin idkitaları ve muhalefetiyle bu konuda görüşbirliği içinde olduğu meydandadır. Kuşkusuz böylesine hayatı konularda iktidar ve muhalefet güçleri kısa süre içinde görüş birliğine varmaları söz konusu olamaz. Halbuki en süven çevreler bile bu işten memnuniyet duyduklarını belli etmektedirler. Çünkü bu olay, TC için ulusal sorun durumundadır. Türkiye Devrimi-Demokratik Hareketinin en büyük düşmanlarından tasfiye edilecek, kendi köşesinden şöyle akıl vermektedir: "Eğer Türkiye'ye yerleşecekler, sığınma isteyeceklerse askeri birleştirme düzeninden çıkmaları, sınırlar içindeki komuta merkezleriyle tüm ilişkileri kesmeleri, ve Irak'taki sorunları Türkiye'ye aktarmayacaklarına dair söz vermemelidir. Bunları kabul ederlerse Türkiye'ye yerleşme veya vatandaşlık isteklerini kabul etmekte, bize göre, hiçbir sakınca yoktur."

Kendi polisini ve memurunu dahi doyuramayan aciz TC'nin, yüzünlük bir kitleyi bütün sorunlarıyla birlikte kabul etmesi, eğer çok büyük beklentileri olmasa bu mümkün olabilir miydi? Geçmişte ve günümüzde bir tek kişiye silah verip korucu yapmak için bile her yönteme başvuran TC'nin, her emre hazır bir eğitilmiş savaşçı güç karşısında nasıl ağzının suyu akmasın? Peki kırk yıllık mücadelenin bahsedilen ve halen Kürdistan halkının sorunlarını çözmem için baş gösteriyormuş gibi görünen Barzani'den bu durumun açıklanması istenmeyecek mi? Bugüne kadar çevirdiği gerici planları, iyitkö kamufle eden bu unsurlar, artık suçluştı yakalanmıştır.

Daha olayın üzerinden kısa bir zaman süresi geçmeden TC ile Barzani arasındaki gizli anlaşmalar basına yansımı bile. Sansür altında Türk basını buna rağmen sızdırdığı haberler açık ve nettir. Bu konuda Tercüman gazetesinin yazdığı haber şöyledir: "M. Barzani'nin tubahıya ilgilil olarak çeşitli kaynaklardan alınan bilgileri göre, Bağdat rejiminin bir numaralı hedefi olan Barzani, Türkiye'ye bir mesaj yolladı. Irak'ta zor durumda kaldığı takdirde sığınma ve geçiş talebi edeceğini ve bunun nasıl karşılanacağını sordu. Türk yetkililerden konuyu inceleyenler, girişlerin silahlı olmaması sağlanacaktır, silahları ile gelmelerini sağlanmadığı takdirde, sinirli silahlıan tecrit edilirler cevabını verdiler."

Bu durumda halkın göç etmesinden çok önceleri her iki tarafın da görüş birliği içinde oldukları ve Barzani'nin o meşhur, "Can pazarında, herkes kendi canını kurtarmaya çalışmıştır, ben kimsesiz Türkiye'ye gidiyorum" şeklindeki yalanı da ortaya çıkıyor. Dolaylı görüşme diye bir şey söz konusu değildir. Barzani ile TC arasında doğrudan telefon görüşmesi vardır. Molla Mustafa Barzani'nin Cevdet Sunayla, Demirel'e, Ecevit'e içine girdiği ilişkileri M. Barzani daha ileri boyutlarda çoktan sürdürmektedir. Yıllardan beri PKK'yı karşı girişilen kompo ve saldırıların kimlerin talimatlarıyla gerçekleştiği şimdi daha iyi ortaya çıkmaktadır. Bu kompo ve saldırılar yalnızca bir yerde değil, her alanda olmaktadır. Bugüne kadar birçok PKK mensubu bu güçler tarafından ya katledilmiş ya da yakalanıp düşmana teslim edilmiştir. Yukarıda verdiğimiz örnekler bunların en açık kanıtlardır. Aynı şekilde bunun en son örnekleri Irak'ta da görülmüştür. Bu konuda TC ile Barzani arasındaki uzun süren beri devam eden işbirliği bir

KDP yetkilisi tarafından şöyle dile getirilmektedir: "Çok defalar vur-gulayarak ilade ettik, bizim Türkiye ile bir işimiz yok. Türkiye'nin zararına hiçbir hareket yapmadık. Türkiye devleti de bunu biliyor."

Kuşkusuz ilkel milliyetçiliğin halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine karşı içine girdiği

TC'nin resmi güçleri durumuna gelmeleri için her türlü plan ve program yapılmaktadır. Sömürgecilik ilkel milliyetçi anlayış ve pratiği daha da geliştirip keskinleştirilmiş, bu sonucu doğurduğu gibi; bütün Türk kurumlarının bütün gerici ve Kürt düşmanı tutumlarına rağmen "sosyal demokrat"



kompo ve provokasyonlar saymakla bitmiyor. Yine bütün bu çabaların önümüzdeki dönem içinde de devam edeceğini söylemeye bile gerek yoktur. İçine girdikleri bu tutumları sınıf karakterlerinin onlara yüklediği görev ile emperyalizm ve sömürgecilik bulundumuz dönemde karşı karşıya olduğu sorunların çözüm aracı olmaları tam bir uygunluk içindedir. Gelişen sınıf mücadelenin bunları daha da azgın karşı-devrimci duruma getirmesi kaçınılmazdır. Dünyanın birçok ülkesindeki devrim dönemlerinde benzerleri ortaya çıkmış olmakla birlikte, Kürdistan'da halkın çikarlarını yabancılaşma ve ihanetin daha da katmerli olması tarihsel ve toplumsal gerçekliği bir ürünüdür. Sömürgecilik ulusal ve tarihsel değerlerimizi üzerinde oynama dercesine ve halkımızın kendi gerçekliğini uzaklaştırması, ihanet ve ihanete karşı duyarsızlığı bir de ölçütüdür. İhanetin hiçbir ölçü tanımadın bu denli cüretkar olması boşuna değildir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelenin sağlıklı gelişimi için ilkel milliyetçiliğin önümüzdeki dönemde içine gireceği kaçınılmaz tasfiye ve açık ihanetlerine karşı son derece duyarlı olmanın gereği, tüm halkımız için daha da önem taşımaktadır. Her şeyden önce bu konuda şu ya da bu kilişin veya çevrenin içine girdiği özel durumu pek önemli değildir. Sonuna emperyalizmin günümüzde ulusal kurtuluş mücadelerine dayattığı özel savaş koşullarını çevresinde bakmak gerekir. İkel milliyetçiliğin geçmişteki durumu ve bugün ileri sürdüğü bahaneler ne olursa olsun, günümüzde, objektif olarak bu savasın en çok aranan bir araç durumundadır ve bu görevi üstlenmek için kararsızlık bile geçireceğini sanmak, son derece saf olmakla mümkündür.

Görünen ve şimdiye kadar olan gelişmelerin ortaya çıkardığı şudur ki, daha önce tamamen ilkel milliyetçiliğin emri ve komutası altında piyasaya sürülen bu güçler, ilkel milliyetçiliğin önderliğini iflasi ve bunların teşhir ve tecritinin gerçekleştirilmesi, sonunda adım adım

kanattan yaptıkları çikışlar, bunlara siyasi bir statü altında kalıcı bir görev yükleyeceklerine dair önemli belirtiler vardır.

Türk devleti bunları bütün yönleriyle kendisine bağlamak ve artık TC'siz yaşayamayacak bir konuma getirmek için elinden geleni yapmaktadır. Eskiden var olan kısmi halk desteği ve güvenini tamamen yitiren ilkel milliyetçi önderlik için, varlığını ve özellikle maddi sorunlarını çözmek için başka seçenek bırakılmamıştır. Burada kompo ve tasfiye planının Irak ve TC sınırlarını aşacağı da görülmektedir. Kürt sorununu çözmek için Amerika'nın önünde yatan plana TC devletinin temkinli yaklaşması, ilkel milliyetçiliğin son pratiğiyle verdiği güven sonucunda yerini, her üç gücün de ortak bir zemine ajanlaşmasına bırakmıştır. Amerika'nın eskiden beri var olan sorunu İran'a bağlı çevre, Şahin devrimisi sonucu çok perçekleştirme şansına bulamamıştır. Ama bugün Amerika Türkiye'ye bu rolü oynatmak zorundadır. Türk politikasında en üstte gerçekleşen değişiklik ve bazı taburların yavaş yavaş yıkılması bunun ifadesidir. Öte yandan bugüne kadar yürüttüğü yanlış politikanın içinde boğulma durumuna gelmiş olan Sovyetler Birliği için de, bu duruma seyirci kalmak, tam da —"barış ve yumuşama" adlatmamacasına—uygun düşmekte ve bu durum hiç kuşkusuz emperyalizmin ve gericiğin çikarlarına kendidinden çanak tutmaktadır. Sovyetler Birliği'nin, faşist Saddam rejimine verdiği destek ve sürdürülen "iyi ilişkiler" çağımızın kritik olduğu en barbar katliamlar karşısında bile kendisini sessiz kalmaya zorlamaktadır. Bu durum sosyalizmin adına içine düşülecek en acı verici bir tutumdur ve bunun sorumluluğunu ne başkasına ve ne de irade dışı bir gelişmeye bağlamak, kabul edilebilir bir gerçek değildir.

Kuşkusuz tarih sözünü söyleyecektir. Bugün PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri, Kürdistan halkının özgür geleceğinin teminatı durumundadır. Tarihte çokça denenmiş halkımızın ulusal varlığına son verme çabaları,

yine halkımızın soylu direniş ve fedakarlığına boşa çikarmıştır. Bugün gelinen aşamada yaşadığımız olaylar, Kürdistan halkının tarihi düşmanlarıyla son hesaplaşmasının önderlerinden biridir. Bu durum kendi içinde birtakım olumlu gelişmelerin kaynağı da olmaktadır. Yüzyıllardan beri halkımızın sırtına kene gibi yapışan ve her ileri atılımda gelişiminin önünde engel olan bu güçler, Kürdistan bincesinde ulurlardır. Bunların ev veya geç gerçek yüzleri açığa çıkıp artık şüpheli mahal veremeyecek bir biçimde tanınmaları kaçınılmazdır.

Bütün bu gelişmeler karşısında başta halkımızın öncü gücü PKK olmak üzere, özgürlük ve bağımsızlığa etmek ve sudan daha çok muhtaç durumda olan halkımızın içine gireceği tutum kendidinden belli olmaktadır. Geçmiş dönemde İdris-i Bittisilerin ve Diyar Ağaların sergiledikleri ihanetler nasıl lanetlenmiş ve halkımızın nezdinde hiçbir zaman mazur görülmemişse, bu ihanet ve tasfiye olayı da aynı akibete uğramaktan kurtulamaz. Halkımızın devrimci uyanıklığı bu ihanetli kolayca, tüm yönleriyle kavrayıp gereken karşılığı verecektir.

Tarih boyunca bütün düşmanlarımızın değişmeyen taktiği onu önderlikten yoksun bırakmak ve önderlik konusunda onlara işbirlikçilik yaptırmak olmuştur. Çağımızda proletaryanın çikarlarını esas almayan bütün önderliklerin sonu da bu şerefiz görevi üstlenmek olacaktır. Proletarya önderliklerinin dışında kalan önderlikler ortaya çıkmış amaçları ne olursa olsun eninde sonunda Barzani'nin yaptığı gibi halkın en kutsal değerlerini hiç gözümdür kırmadan saktakirler çıkımlazlar. Çünkü emperyalizmin ve dünya gericiğinin ulusal düşmekte kurtulmak bu sınıfların kârı değildir. Tarihinde ihanet ve teslimiyete sık sık tanık olan Kürdistan halkının, bu gerceği her halikatan daha kolay kavramasını içine hiçbir neden yoktur.

Halkımızın tarihi boyunca yoksulluğuna duyduğu en önemli kurum hiç kuşkusuz büyük önderliktir. Yine tarihinin büyük bir bölümünde siyasal bir devlet kuramamış örgütsüz bir biçimde yaşamışın en büyük sebebi de bu kurumdan yoksunluktur. Kürdistan halkının PKK önderliğine kavuşması ve ulusal kurtuluş yolunda artık geri dönüşmez mevzilere yaklaşmasıyla birlikte, iç ve dış düşmanlarımızın hemen her fırsatta Partimize ve onun Önderliğine saldırıp yıpratmaya çalışması bu bakımdan anlaşılmayacak bir durum değildir. Kürdistan halkı, çağdaş var olma yoluna PKK Önderliğinin ortaya çıkıp yücelmesiyle girmiş ve bundan sonra da kendilerini bu önderlik altında daha henizlenerek özgür geleceğini yatacaktır. Bugün PKK Önderliği bütün Kürdistan halkının özgür geleceğini, PKK mücadelerinde çizgisinde ortaya koymuş ve bu çizgi, defalarca denenerak doğruluğuna ve zafirin teminatı olduğunu kanıtlamıştır. Halkımızın bu gerçeği olan güçlü inancı ise her geçen gün daha da pekişmektedir. Halkımızın bunun verdiği bilinç ve sorumlulukla hareket etmesi ve ulusal kurtuluş için ihanet ve teslimiyete karşı olan soylu çabasının daha da büyük önem taşıdığını bilinci içinde hareket edeceği kuşkusuzdur. Faşist Türk devletinin uzağıttı ele yapışmak ve binlerce yıllık gericiğin sorumluluğunu üstlenmiş olan ilkel milliyetçiliğin seslerine kulak vermek, ulusal güç olus ve kölelikten başka bir şey değildir.

"Devrimci eğitim görevlerimizi başarmada ölçü; Parti gerçekliğimizi her düzeyde kavramak ve önündeki görevleri yerine getirmek"

Baştarafı 28. sayfa

Bunları belirtmenin nedeni, büyük riskleri göze alarak, maddi-manevi yönden birçok zorlukları karşılayarak, olanakları sonuna kadar zorlayarak, neredeyse bir eğitim adayı için Partimizin hayatını ortaya bile koyarak gösterdiğimiz büyük fedakarlığı, halen çalışmaların anlamak şurası kalsın, sanki çok sıradan bir yaşam içinde gelişmiş gibi davranması kabul edilemezdir. Birakalım Kürdistan halkına sıradan bir bağlılığı, insanlıkla bile sıradan bir bağlı varsa ve bunca fedakarlıklarla yoldaşlık ortamımıza gelişmişse, bunun Parti için kutsalıktan dercesinde anarak atması, ona çok büyük saygı göstermesi ve bunu özlü bir eğitimle ifade etmesi kadar doğal bir gelişme beklenmez. Unutmayalım ki, her bir şehidi bir insanlık abidesi olan PKK gibi bir hareketi, gerçeklerini göze yaşayamamak, şehitlerini anısının gereklerine sıradan bile bağlı olma düşmek anlamına gelir. Gerçekten, Partimizin bütün düzeylerde katıldığı diğer gelişmeleri de gözardı etmek, sanki olmamış, sanki herhangi bir dönemde, herhangi bir yerde yaşamıyormuş gibi davranmak, içinde gerçekle en kustahta durumlarında birisidir. Ser-serice, soyusca gerçekten kendini yitirmiş, düşüncesiz hiçbir cihiz pratik adının sahibi olmamak tip olsa olsa düşmanın ya direkt ya da dolaylı bir dayatması olmaktadır diye gidebilir. Biz, çok açık olarak, birakalım bazı olumsuz değerlerden yola çıkmayı, daha sırdan başlayarak, ondan da öteye, amansız zor koşullarda, kendimizi ifade etmenin bile büyük cesaret, fedakarlık istediği bir ortamdan bugünkü ortama gelirken gösterdiğimiz büyük coşkuyla, azmı, kararlılığı, bugün bu kadar büyük bir gelişmeye dönüştürülen, halen çalışmalarını bu kadar gelişmeye özümsemeye cesaret bile etmemesi, daha da kötüsü, buna karşı tutuculuk sergilemesi; bu temelde kendini eğitimci yeni düzenlemesi yerine, buna karşı kendini dayatması, onu görmemeliyiz gelmesi ve daha ukalalık edip sanki çok basit şeylermiş gibi davranması, içinde gerçekle en onursuzca davranışlarında birisidir. Büyük şehitlerimiz var. Onların büyük dirençlerini kutsalıktan dercesinde anları vardır. Bu temelden kaynaklanan büyük acılarımız vardır. Halen gönlümüz olarak büyük dirençlerimiz yaşanmaktadır. İnsanlık tarihinin en derastığı dirençler hayatını ortaya koyan değerlerimize ve her yerde amansız bir yaşamız vardır. Kendisine sıradan bir saygınlığı olan bile bunlara büyük değer biçmesi için hiçbir nedenle ileri sürülemeyeceği gibi, ancak böylelikle halkımız çağda insanlığa kazandırmış olacağız vardır. Bütün bunları birçok yönüyle ortadaşken, halen kendini kör-topal, serseri, daha zift bağlamış bir yürek gibi dayatmanın hiçbir kimse tarafından dayatılacak bir tutum, hele hele bir hak, hele hele Parti adına ileri sürülecek bir husus olamayacağı bellirtilmelidir.

Bütün bunları belirtmenin nedeni, Parti gerçekliğimize beklenen girişi bunca olanağa ve bunca gelişmeye rağmen, halen, yapmamakta direnen bazılarının mevcut olması ve hatta kendisini aldatması yetmezmiş gibi, bizi de aldatmaya kalkışmasıdır. Ve için bir ucuca bu en olumsuzları yer alırken -ki, en olumsuzların ne kadar devrimci, ne kadar düşman olduklarını tespit etmek, başı başına bir sorundur;

bunu objektif anlamda belirtiyoruz; ortak kararlığının ne denli bir yararıdır, ne kadar Partinin yararına, bunları anlamak çok zor. Ancak, eleştirilmezleştirelilerle ortaya çıkabiliriz. Evet, için bir kutubunda bunlar var.

Diğer yandan da bütün iyiliğine rağmen, Partimizin gerçeklerini temsil etmek şurası kalsın, her düzeyde başatları savunmak şurası kalsın, gelişmeyi bir tarafa bırakalım, düşmana bile teslim edilebilecek bir saflığı yaşayabiliriz olmalıdır; birakalım bunların PKK'yi temsil etme, bu tutumlarıyla kendilerini bile koruyamayacakları, kişisel onurlarını bile koruyamayacakları bir gerçek iken, bu durum tüm bile farkında olmayan, kendisinin ilk PKK'lı olduğunu sanan, aslında iyi yaşadığını hissedene, bunu kendine bir hakmış gibi, bir faziletmiş gibi yakıştıranları da az olmalıdır, bir kutbu da bunların teşkil ettiği çok açık ortaya koyduk. Yani, herhangi bir Partiyi temsil değil, herhangi subjektif iyileştirmeleri, nasıl PKK'lı olduğumuz, ne kadar kaçarcadığımız, fedakarlık yaptığımız değil, düşmanı her gün hangi mevzilerde nasıl gerçekleştirdiği ve yine mücadele mevzilerinde, olanaklarını nasıl kazandığımızdır önemli olan. Bunu ortaya koymadan, bunun ispatını yapmadan sağlam bir PKK'lı olamayacağımızı bilmek gereği çok açıktır. Günmüzün sağlam Partili çıktığı, mevzilerde -ki, bunlar kazanılmış mevzilerdir, bunlar ideolojik-politik-pratik sadakati kazanımlarıdır- bunları savunmak; diğer geliştime ve yeni mevziler kazanma imkanı varsa kazanmak, hiç olmasa kaybetmektir. Bazılarının durumuna baktığımızda, birakalım mevzisini sağlam savunmayı, hele hele yeni mevziler kazanmayı, kendisini bile savunamayacak duruma geldiğini görürüz. Partinin onu kurtarması bile başlıca bir sorun haline geliyor. Bunun sağlam bir militan ölçüyle başadığını çok açıktır. Ve bu uç kutup arasında sallanıp duran bir yığın yetmez devrimci de mevcuttur. İşte Parti Önderliği olarak biz, eğitim devrimimizi başlatırken, bütün bu hususların, ne kadar yanlışlığı ve yetmez olduğunu ortaya koyduğuna bellirliktir. Parti tarihinin bol bol örnek vererek bunların nasıl aç kapılarına açtığı ve halkımızın kaderini tekrar, hem de bir süre yokluğu sonuçlanacak bir kördüğümce çevirdiği ilayice ortaya koyduk. Ve sıradan sorumluluk varsa, üstlenmek istenilirse, bütün bu yönü eksikliklerimizi, yanlışlarımızı cesur bir biçimde ifade etmek, ortaya koymak, kendimizi bu temelde yenilemeye başlamak görevimizdir dediğimiz, özgürleştirir; bu da pratimizde ve teşkilatı örneklelerini iyi kanıtlanmış bir husustur.

İşte, eğitim devrimizin başarıyla sonuçlanması halinde bu konularda olumsuzlukları ortaya ila koyduğumuz gibi, olumsuzlukları da ortaya ila koyduğumuz anlamı çıkar ve olumsuzluklardan tamamen sıyrılmış başarmakta olduğu gibi, olumsuzlukları kendimize mal etmede ve en azından günümüzün devrimci görevleri üzerine yürümeye başlı başkılar kalacak kadar gelişmemiz de mümkündür. Mezuhiyet bu başının sağlam ölçülerinin bizde edinilmesi anlamına gelir. Hiç şüphesiz bu, pratik tecrübeye göre de pekicektir. Ama, Partiyi giriş özünde budur.

Birçok eğitim adayımız, bize

yolladığı raporlarında önemli gelişmeler kaydettiğini belirtmektedir. Bu mümkündür. Yine, bu işlerden en çok sorumlu tutulması gerekendir de, yanlışlıklarında hızla sıyrılarak yetkin duruma geldiklerini, bu konuda iddialı olduklarını, kesin başarı sağladıklarını belirtmektedirler. Hiç şüphesiz bizim de inancımız budur ve biz, sadece inancımızı getirmekte kalmadık, her türlü yoldaşça yaklaşımları ardı ardına sergileyerek, bu cabalarının yüksek başarıyla sonuçlanmasına imkan hazırladık. Büyük bir sabırla ve önlere yüksek beklentilerle araç-gereç ve yöntemlerini koyarak ilerlemelerini çalıştık, çalışıyoruz. Bütün bunların anlamı şüphesiz ila biliniyordur. Bizim yalnız kişisel görevlerimiz yapmak ve eğitim adaylarımızın da bu konuda yine sıradan bir gelişmelerini sağlamları için değil, içinde gerçekliği koşulların bize ne kadar tarihi görevleri yüklediğini belirleyip, günü kurtarmak için değil, tarihi kurtarmak amacıyla bunu yaptığımız çok açıktır. Yani, önemin sorunlarına yüksek bir tarihsel perspektife bakıyoruz. Yoldaşlığı bu kadar derinlikte ele alıyoruz ve sadece güncel görevlerin başarılmaması değil, uzun vadeli devrimimizin derinleşmesi için ne lazımsa onu yapıyoruz.

Eğer, bütün raporlardaki değerlendirmeleri ifadesini bulduğu gibi, yoldaşlar gerçekten PKK'lı olmayı başarma durumundaysalar, biz bundan sadece sevinç duyarız. Ama halen birçok yönden baktığımızda, birçok kabul edilemez noksanlığın varlığını da görmek -kimisine şu kadar, kimisine bu kadar- ve buna karşı hoşnutsuzluğu geliştirme gereği vardır. Bu konuda geçmişi açı tutucubelerin bir kez daha yaşamamak için tekrar da olsa, diğer değinirsek, en az yanlışlığı bir şekilde pratikte yönelmenin temel şartlarında birisi de bu olduğu içindir.

Su da bir gerçek ki, halen çeşitli özeleştirilme konuları yaşayışlarınca tutulmuş diğer objektif olarak -belki de bazıları bilinci olarak- Partiyi karşı çıkılenlerin olduğu da görüyoruz. Gelen son raporlarda bunu görmemek mümkün değildir. Bazıları özeleştirilme bir konumu samimice yapıyorlar. Şüphesiz bunları geliştirecek Gelişmeleri için sağlam yaklaşımları, konuya derinliğine yaklaşımları, bu konuda sadece mevcut durumlarını kurtarmak için değil, önlereki bütün devrimci görevleri başarmak için yaklaşımları, onların gelişim derecelerini de belirleyecektir. Biz bunu normal bir Partili tavırla olarak görüyoruz.

Yine, çeşitli yanlışlıkların olabilen ama, eğitimde gün geçtikçe açılan alanlarınca tutulmuş da anlayışları karşıyoruz. Fasist sömürgecilğin amansız baskı ve sömür ortamında gelişmiş, daha doğru-dürüst düşünce gücüne ulaşamamış, iradesi keskinleşmemiş, dağıtılmış, sistemsiz hale getirilmiş, özellikle zindanlarda birçok uygulamaya tabi tutulmuş, daha yeni yeni kendine gelen, Parti düşüncesine ve pratiğine yeni yeni kavuşan yoldaşlara ancak bir hizmet eder, onların yoğunlaşması için ne lazımsa onu yaparız. Şüphesiz onlar da Partimizin bu yönü gelişmelerini özümsemek, ona kavuşmak için bunu büyük bir mutlulukla kabul eder ve gereklerini yerine getirirler. Bunlara sözümlüz ancak bu temelde olabılır. Kısaca, eğitimle gelişebilecek, düzelebilecek adaylarımız için biz, her şeyimizi ortaya koyarız. Hiçbir hareketin yapmadığını, -ör-

neklerimizde görüldüğü gibi- yapıyoruz. Her türlü fedakarlığı yapıyoruz, gerçekten esine alarak rastlanan örnek bir cabayla hizmet ediyoruz. Bu nicidir? Bu, eğitimle düzelebilecek gereklerini düzeltmek içindir, eğitimle yüceltilmesi gereken kişilikleri yüceltmek içindir. Ve biz nefese nefese bütün çözümlerini bunları için yapıyoruz. Ve yine, her türlü maddi ihtiyaçlardan tutulmuş, dinlenme, sağlık ihtiyaçlarına kadar hepsini bunun için yapıyoruz. Bunlar hiçbir hareketin günümüzde yapamadığı, hele hele bunları Partimiz gibi amansız bir savaş yürüten bir hareketin içinde gerçekleştirebildiği düşünürsek, değerin ne kadar yüksek olduğu, yine her türlü tartışmamız üzerinde.

Ama bütün bu gerçeklerimiz bir türlü gözönüne getirmeyen, gözardı eden ve bunlarla da yetinmeyi, kendini Partiyeye dayatmayı bir politika haline getiren, yüce yoldaşlık ilişkilerini ve yaşamını kendisinin hürne ne idüğü belirsiz tutumlarına kurban eden, bunu bir marifetmiş gibi dayattıkları dayatan ve bunda da üstelik giderik cesaret kazanan, kendili hak sahibi durumunda gören tutumlarına girmene anlamla gelecektir? Sınırlı da olsa, bazı öğelerin durumunda bunu görüyoruz. Ve yalnız kamp ortamında değil, Partimizin çeşitli alanlarında da bu tip tutum sahipleri görüyoruz. Şimdi bunlara sorun sormak gerekir: PKK'yi nasıl bir örgüt olarak tanımlıyorsunuz, doğrudan doğruya kadar, ideolojisinden pratik yaşantılarına kadar nasıl bir örgüt olarak tanımlıyorsunuz? Bu hareket nasıl bir harekettir? Şehitleriyle, zindan ve dağ direnişleriyle, dış yaşantılarında, Önderliğiyle, sıradan savasçılığıyla nasıl bir örgüttür? Bir defa bunlar bu sorulara doğru cevabı veremirdiler. Ve daha sonra da kendilerini tanımlamalıdır, kimdirler, nereden gelişmişler, nasıl PKK'lı olmuşlardır, PKK'yi nasıl kavramışlardır, ne sanmışlardır, PKK'lı oldukları sonra nasıl yaşamışlardır, hangi pratiğin, hangi gelişmenin sahibidirler, katkılarını nedir? Eğer bu konuda söyleyebilecek bir şey yoksa, yaşantılarıyla Parti içinde hangi olumsuzlukları sergilemişler, hangi bozuculukları, hangi ölçüde kişiliği sergilemişlerdir. İsl-güç dayatmada bulunmak, kişileri kapırmak, rahatsızlığı geliştirmek olan bunlar bu konuda ne kadar mesafeli almışlardır, ne yapmışlardır, bunları ortaya koymaları gerekir.

Yine, Parti içinde kim gücüyse, hep ondan yana tavır alırlar, Parti içinde gelişimlerini bir uzlaşmacılık kabası içinde olup "yeterli günü kurtarıyor" diyerek hoş görünmek için ne lazımsa onu yaparlar, bunun için gerekirse en iflah olmalarla bile uzlaşabilirler kişiler kimdir? Bununu yapıyorlar? Bunun sınıfı temeli nedir? Bunca yıldır Partinin bu muazzam tecrübelerinden, eğitiminden nasıl ders alıyordur? Üstelik ırsat bulurlarsa hala kendilerini bu biçimde örtbas ederek yaşamaya çalışıyorlar.

Yine, Partiyi bir şey kazandırmadığı halde, kendini PKK'ye tam bir öndermiş ve hem de doğal bir öndermiş gibi dayatanlar, bunu ne hakla yapıyorlar? Bize ne katmışlar da, bu kadar dayatmada bulunuyorlar? Şimdi, biz bunlara şöyle artırtıyabiliriz veya şöyle iflah olmalarla düzelebileceği ama, en azından bu sorularımıza karşı cevaplarını vermeleri gerekir. Biz onların bunca başarıyla karşığında basılıyolar, kişiliklerini koruyor, onore ediyor,

en ufaklık sert bir sözcük bile söylemiyorlar. Alleleinde görmecekleri, hele hele toplumda hiçbir zaman onore edilemeyecekleri kadar onlara değer biçmiş, bu çok açıktır. Pek onları bunun karşılığında Partimize ne katıyor, Partimizin önderliği görpele ne veriyorlar? Kendilerini böyle onursuzca dayatmaktan başka neyin sahibidir, bunu açıklamaları gerekir.

Biz, bu konuları açtık. Eğer düşman adına -ki, bu tip özlüklerde ısrar etmek, ister dolaylı ister direkt düşman adına hareket etmek demektir- hareket ediyorlarsa bu ödeşme gereçliliği olur, TC olur. Zaten, bunlar birbirini koşullandırmıştır. Bu tip tutumlarında ısrarın böylesine bir düşman dayatması olduğu ve bizim de bunun üzerine kendi yöntemlerimizle gideceğimizi söyledim. Parti gerçekliğimize katılma, onu her yönüyle yaşama, bu konuda özlü, dürüst davranma; üstelik kendini zir-zop dayat, her türlü kural dışılığı, disiplinsizliği, otoritesizliği, bütün yönleriyle gerçekleştirelimiz içinde ve ona karşı olan kendini iflah almadı bir biçimde dayatı bu, adam düşmanca bir dayatmaya kadar götürür. Üzerine girdiğinden de sizler, ağlamak ve yanlış anlaşılabilir ileri sürüp bu konuda düzelece özeleştirililerle durumu kurtarmaya çalışmak, dürtüce bir yaklaşım değildir.

Böyleleri safarımızdan çıkıp gidebilirler: onları yine yaşatırız, bir köşede kararlarını duyuruyoruz, ama, önderlik altındaki PKK'dan bir şeyler kapma düşüncesiyle kapımızda yüzme durmayı siddetle lanetler ve yüzerli ederiz.

Acılarımız büyüttürlü Biz, halkımıza, şehitlerimize bağlıyız. Doğru temellerde bağlıyız. Biz, soyulu bir yaşamın sahipleri, yunu lekeleyemeyiz, seviriz-sayırız, birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz içindir. Bunun da bide sayısız örnekleri vardır ama, bunu istemir edip kendi kırı, kördüğüm, karantik ne olduğu belirsiz, sevdimsiz, saygısız, düşüncesiz, saydamızın uzak, lekeli, karmasık, yapısını ikidebir net, saydam, arı, işleyen, yüceltme bir yüceltili ifade eden ortamımıza habire böylesine dayatmayı tehlike buluruz. Mesele tedavi ile tedavi edelim; mesele eğitimle halledilecek, eğitimle; pratikte halledilecekse pratikte halledelim; ama ne o, ne o, ne şöyle ne böyle, illahı zir-zop, yani kör gözüne deyiş kendini dayatma tehlikesidir. Onları kendilerini uzun süreden bu yana böyle getirdiler. Bazıları daha da böyle yaşamaya çalışıyor. Başta her alandaki Partinin sorumluları olmak üzere, bu konuda kendini birinci dercede sorumlu hissedene ve Partimizin merkezde eğitim sahasında yönetim düzeyinde bu tip yaklaşımların en başta ayırt edilemesi gereken yaklaşımlar olduğu, diğer yasadığı gerçek birbirimizle, devrimci gelişmemize zıttık teşkil eden bir duruma, bunu açığa çıkarmak, eğitimle halledilecek eğitim için açığa eğitimle değil de teşhir ve teçritte halledilecek teşhir ve teçritte halletmek, daha tehlikeli bir konumdayas -bir savas örgütü olduğumuzda göre- suçla yaşalırımız işleterek, düşman uygulanabilecek kuralları uygulatarak bunları etkisiz duruma getirmek gerekilior. Bu konuda, düşmandan gelme özeleştiriler olan kadar dolaylı olarak bu tip özeleştiriler yaşantılar da dahil olmak üzere, çoğuna PKK'nın çözümleyici yaklaşımlarıyla gidilmeli, fazla başarı sağlanamamıştır. As-

Devamı 27. sayfa

Abdullah ÖCALAN yoldaşa uzanan eller kırılacak...

Baştarah 9. sayfa da

esidir. Bugüne kadar ortaya çıkan tüm saldırılar bu nedenle ki, hep sonuçsuz kalmıştır. Ve gereken eza halkımız tarafından karşılanmıştır. Bugün ortaya çıkan zavalı birkaç ajan-provokatör için de durum aynıdır. Bu provokatörler de çok yakında halkımızdan hakiketen ayrılmışlardır. Çünkü halk, PKK ve Önderliği birbirinden ayrı şeyler değildir, bu vücudun parçalarıdır. Biri olmadan diğeri var olmasa olmaz. Bunden dolayıdır ki, bu vücudun beyni olan Önderimiz uzanan eller mutlak bir biçimde kırılacaktır diyoruz.

PKK Önderliği, hareketli kadro ve savagıların güc ve inanc kayadığı. Bugün Parti mücadelemizi sürüten militanlar eğer çizgi ve taktik en zor koşullarda bile uygulama cesareti ve gücünü gösterebilmeyorsa bunda Parti Önderliğimiz tarihi ve güncel çizgilerimizle, olı gösteriliği belirleyici rol oynamaktadır. Keza, her türlü toplumsal olumsuzluklara karşı kişilikte yürütülen savaş kadar, Partinin doğru devrimci ahlak anlayışı temelinde topluma yeni bir ahlak taşıma görevi yürütülüyorsa bu Parti Önderliğimiz eşsiz çabaları sonucudur. Sömürgecilerin toplumunuza dayattığı yoz ve köle kişiliğin reddi temelinde Partimizin kişiliği ilişkin yaptığı çizgilerimizle PKK'de zarar yaratılan militan kişiliğin asılmesini ve gelişmesini sağlamıştır. Bugüne kadar hiçbir üstadın bu dercede derinleşmesi ve gelişmesi kişilik problemini çözüm bulmasını olduğu dikkate alındığında Parti Önderliğimiz çizgilerimizin ancak sosyalist topluma bu verecek olan kişiliğin gücünü de sekillendirebilecek gücü olduğunu görebileceğiz. Aynı şekilde kadın sorununa ilişkin en geniş ve objektif çizgilerimiz ilk defa Parti Önderliğimiz tarafından yapılmıştır. Bu çizgilerimiz sadece Kürdistan ve bölge halklarına karşı duyulan sorumluluğun bir gereği olarak değil, genelde enternasyonalist sorumlulukla yapılan evrensel çizgilerimizdir. Parti Önderliğimiz Kürdistan sorununa ilişkin yaptığı tarihi belirlemeler dışında sürekli bir biçimde ve tüm konularda yaptığı taltim niteliğindeki güncel çizgilerimizle geçmişle olduğu gibi bugüne de yaşanan muazzam gelişmelerin motor gücü niteliğindedir. Parti Önderliğimizin yasası, çalışma tarzı, yaradıcılığı ve PKK gerçekliği dâması vuran kişiliği Parti kadro ve militanları için her zaman temel eğitim kaynağı olmuştur. Militanlar Parti çizgi ve taktiklerini yetkin uygulama gücü ve yeteneğine ulaşmaları için Parti Önderliğinin fiilen yürüttüğü kadro eğitim faaliyetleri sonucunda mücadeleleyle bir sürece damgasını vuran büyük kişilikler, güçlü komutanlar ortaya çıkabilmiştir. Bugün ülkenin en ilca köşelerinde büyük bir sorumlulukla savaşan ve muazzam gelişmelerin kaynağı olabilen sayısız Parti kadro ve militan kişiliklerinde Parti Önderliğinin özel emek ve katkısı olmuştur. Bu ülke genelinde bu şekilde olduğu gibi Serhed eyaletimiz açısından da geçerlidir. Bugün Serhed eyaletimizde Parti Önderliğinin yakın eğitim ve denetiminden geçmeyen savaşmadaki azim, cesareti ve kararliliğın bu kaynakları almayan tek bir kadro ve militan yoktur.

Parti Önderliğimiz, dakikası dakikası katarak gece-gündüz demeden Parti kadro ve militanları yetiştirip Parti varlığını sürekli geliştirecek bir şekilde, geleceği yaratan olan kişiliği sekillendirmektedir. Çizgi devrimci haline gelen militan aynı şekilde savaş sanatı konusunda da yetkinleştirilmiştir. Tüm bunların karşısına şimdi de Parti kadro ve militanların göstermeleri gereken hayati sorumluluğa değinmekte yarar vardır.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki; tüm Partili kadro ve militanlar, varlık vesilesi olan Parti Genel Sekreterimiz yoldaşın Abdullah ÖCALAN yoldaşın eşsiz büyüklüğü, yardım ve desteği karşısında Onu göç beğeni gibi görüp bu temelde korkmak zorundadır. Bu rolü layıkıyla oynayamadığımız anda PKK'ly ve onun Önderliğini tanımış olmanın söze demeyiz. Bugüne kadar PKK'ly tanımamış bir kadro bundan böyle de Partiyi göç başları başlanamaz ve her an kendisini küremeye terkmiş bir cisimden öteye geçemez. Yıllardır bu Partinin safından olmamıza rağmen, halen Partiyi ve Parti Önderliğini layık bir devrimci kişilikle gördüğümüzü iddia edemeyiz. Bu sorumluluğu yerine getirmiş olmanın bahsedebiliriz? Oysa ki Önderliğimiz asgari düzeyde bile o kişiliğe götürülmesinin çok gibi bir getirme olarak çıkardığı ve kitleleri neredeyse ayağa kaldırdığı pratikte kendi gözlerimizle gördüğümüzü. Canımız ortaya koyarak muzaledimiz tarihi ve güncel görevlerimiz layıkıyla yerine getirebileceğiz ve bu acımasız savasta sürükli alını çıkılabilecek için Partiyi ve Parti Önderliğini uygulamak gibi eşi bir görevimizi olduğunu unutmamalıyız. Bununla anlaşılması gereken şey nedir? Açı ki Parti stratejisi, taktik ve çizgisidir. Bunun için gereken tüm maddi ve manevi güç kaynaklarına sahibiz. Parti Önderliği her an ve her koşul altında inanç kararlılık ve gücümüzle başlıca kaynak durumundadır. Siyasal, örgütsel, eylemsel ve pratik sorunlarımızın aşılmasında hatla göç zorluklarının üstesinden gelmede bile bize muazzam güc ve azim veren sürekli şairimiz "Bijf Serok APO", "Bijf PKT" dir. Bu bir eylem, bir karar ve bir uygulama anı değil de böyledir. Yani, göçümüzdü, "Bi can, bi xwın, bi te ne ey serok" şairiyle acrip, en basit günlük faaliyetlerimizle kadar "Bijf Serok APO" şairiyle sürdürmekteyiz. Bu anlamda düşmana karşı son mermisine kadar savaşan, yine cezaverinde zulme karşı boyun eğmeyecek görkemi direnişler sergileyen, her yoldaşın elinde olduğu salak PKK ve onun Önderi Abdullah ÖCALAN yoldaşın ajan, kararlilik ve direniş ruhudur.

Kıscası bugün Kürdistan'ın dağlarında, ovalarında ve zindanlarında direnen, direnen ve yine direnen APOCÜ RUH ve APOCÜ KARARLILIK'tır. Bu anlamda Parti Genel Sekreteri A. ÖCALAN; ülkemiz, halkımız, en değerli varlıklarımız olan iradesinin sonumattışını ifadesidir, en üst düzeyde yaratıcısı, temsilcisi ve ölü göstericidir. Bunun için Önderimize gelen her saldırı, Kürdistan'a ve Kürdistan halkına gelmektedir. Saldırıların bunlanın hangi güç tarafından finanse edilip, hangi maskeler altında yönlendirilse yönelsinler, son nefesimiz ve kanımızın son damlasına kadar karşılarında durup gereken tüm savaş biçimlerini

başvurmada kararlı olduğumuzu belirtelim. Parti Önderimizin güc, otorite ve çabaları sonucunda gerek halk olarak, gerekse de Parti kadro ve savagıları olarak alınımsı, sözümüzü ise kesindir. Savaş meydanında peşpeşe mevzili kazanarak ilerliyoruz. Bunden bizler şeref ve gurur duyuyoruz. Bu mevzileri öyle kolay kazanmadığımız da bilincindedir. Bunları işle tinnakle söktük almakta; soğuk, sıcak, zorluk demeden savagılar yaratmışlar değerler olarak görmektir. Bundan dolayı öyle kolay kolay kaybetmeye de niyetli değiliz. Çeşitli düşünceler hayaller kurularak açık belirlenir; her birimiz mevzilerimiz koruyan birer kaleyi. Mevzilerimiz el uzatan diğerleri gibi bunlara da gereken cevap verilecek ve tarafsızdan beyinleri parçalanacaktır.

Parti Önderliğimizin ölü gösteriliğinden verdiğimiz ve vereceğimiz kararları sonuna kadar sahip çıkacağız. Bunun için bazları ister kuzu postuna bürünerek karışmaya çıkarsın, isterse de aptıktan kır gibi düş bileyerek ortaya çıkarsın bizim onlara vereceğimiz cevaplar açıktır. Parti-cephe, ölü silahlı ile donanmış bir halktır. Bu silahlı her türlü düşmanlarımızı karşı kullanmada kararlı ve özgürdür. Bazıları bneyi ml patlayacak, nesli ml ortadan kaldırarak, orası bilye ilgilendirecek. Bu bir savastır, savasta oynanmış. Buna rağmen savasta oynanmaya kararlı olan varsa onları hatırlatalım bunlar ancak ve ancak şerifesi bir biçimde tarihin çöp sepetine atılacaktır. Biz yine de insanı bir görecek olarak bu zavalılara bir kaç söz daha söyleyelim. Bu kadar engelli aşan ve tarihte görülmemiş fedakarlıkları elde edilen kutsal değerlerimiz o cirkın dilinizi uzatmaktan vaz geçin. Bunun bedeli ağırdir ödeyemeyiz. Düşman tarafından kandırılacak maske haline getirilirdiz. Artık insanlığı dönmek olanaksız bile olsa tercih ettiğiniz bataktı zararsız

yaşamamız için tek bir seçeneğiz var. O da başta Parti Önderliğimizden, Partimizden, halkımızdan ve genelde insanıktan ay dileyerek teslim olmanızdır. Aksi durumda her an kararlilik bir kuytu-yu sizin için mezar yapmamızı kendiniz inzalması olacaktır.

Kadrolar, savagılar ve Kürdistan halkı olarak Parti Genel Sekreterimiz büyük Önder Abdullah ÖCALAN'a bugün her zamankinden daha fazla sahip çıkmalı. Genelinde aşama PKK ve onun Önderliğinde atılmış olduğumuz tarihi adımların önem ve önemi büyüktür. Bu güne ulaşmak için 15 yıldır kan-ve-nas ile savagıyız. Halkımızın yüzlerce yitit evladını, partimizin değeri verdik. İnkence tezgahlarından geçmeyen tek bir insanımız kalmadı. Hakaret, küfür, açgöç ve sefalet günlük yaşamımızın bir parçası haline getirildi. Tüm bunlara karşı direnerek Önderimiz ve Başkomutanımız Abdullah ÖCALAN'ın eşsiz ölü gösteriliğinden tarihimizi yeni baştan kendi ellerimizle yaratmayı başardık. Güçümüzün bu soylu kaynak bugün bizi adım adım bağımsızla yakınlaştırmaktadır. Tarihimizde ilk defa bu büyük çıkışın ölümlü olan Parti-cephe-ordu silahlılarına kavuştuk. Bu silahlıların dayanıp durdukları gücümüzde ve kendi öz gücümüzde dayandığımızda zaftedemeyeceğimiz mevzi yoktur. Bağımız birleşik bir Kürdistan yaratma daha çok kan verip düşmandan da bir o kadar kan kökeceğiz. Ülkemiz düşmana kolay kapılmadığımız gibi, kolay da kazanmayacağız. Önmüze daha çok engel oynular çıkacaktır. Bunları tek tek boşa çıkararak aşmanın

yolu Önderimizin gösterdiği doğru yoldan aşmadan sonuna kadar büyük bir inat ve kararlilikle yürüme. Bu tarihi yürüyüşümüzün en doğru tarzda gerçekleştirilebilmesi için, Parti Önderliğinin direktiflerine daha çok sarılmalı, özümüzü uygulamalı. Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın attığı her adıma tüm gücümüzle sahip çıkmalı, bu adamı esas alarak ilerleyelim. Birakalım bir halka ve tarihe karşı görevimiz yerine getirmeyi, insanca yaşamın onurlu ve şerefli olmasını tek yolu budur. Bunun karşısında düşmanlarımızı içten ve dıştan saldırıları bizi bizzat onaruzca bir yaşamın içine çekmeye çalışsınlar. Bizler ilk günden bir bunu kabul etmedik ve etmeyeceğiz. Bunun için kendi öz değerlerimiz, Partimize, ülkemize, onur ve namusumuzun sahip çıkmalı. Bunlar uğruna tüm güc ve imkanlarımızı savasalım. Halkımız Önderlikten yoksun olduğu müddetce nelerle karşılaştığını hatırlayalım. Bunden hareketle, kadro, militan, savagı ve halk olarak kurtuluşumuz için verdiğimiz çabayı katketaat arttıralım. Önderliğimize bağlılığımız ancak bu şekilde gösterebiliriz. Önderliğimize uygulamamız bağlilığımızı daha da güçlendirecektir. Dün nasıllı tüm engel ve zorlukları Önderliğimizden aldığımız güc ve inanca atıştıca, bugün daha kolay asılabilecek güçteyiz. Düşman ve düşmanın her türden oyun ve saldırılarını boşa çıkarmak için Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın Önderliğinde ulusal bağimsızlık mücadelemizi geliştirelim. Savası kazanarak bağimsız ve müreffeh bir Kürdistan'a özgürce yaşayalım.

—Yasasın PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALANI
—Kahrolsun faşistleri-ajan-provokatörleri
—Yasasın halkımızın güc ve inanc kaynağı APOİ

Serhed Eyalati 20 Ağustos Gerilla Birliği adına
Mahir
18.11.1988

Devrimci eğitim görevlerimizi başarmada diçü...

Baştarah 26. sayfa da

linda bu da düşman ölümlüde yüzge-ri olma, başarılı olamama, gerileme ve yenilimler. Biz, yüksek çizgilerimizle bunları açığa çıkartmış gibi, yaşamaya ne kadar hakları var, ne kadar yük, eği-time ne kadar düşebilecekler, bütün bunları açığa çıkarp bu temelde sonucu başarı olarak kabul edebiliriz. İçimizden düşman da yaşamış, bizden olan da yaşamış demek, en tehlikeli durumdur ve çoğunlukla da yaşanan bu oluyor. Bir defa, bu ülkede olursa büyük kayıplara yol açıyor. Bir Adayman grubunda, şüpheli birçok unsurla yapıp kıldıkları ve bunlar bir türlü zamanında tem kollanmadığı için çok değeri bir mücadele mevzimiz zarar gördü ve onun çok değeri militanlarını yitirdi. En son, Avrupa'da bazılarının düşman ögeleri olduğu yine açığa çıktığı halde, ü-zerlerinde çok yetime yöntemlerle durduğulu için bunlar Partimizin önemli bir mevzisini neredyse du-man ettireceklerdi. Kamp ortamında da benzeri ögeler, eğer ka-zanacaksa nasil kazanmamız konusuna yüksek bir ciddiyetle yaklaşılmadığı gibi, çizgilerimizce nasil çizgilerimizce çizgilerin de yüksek bir sorumluluk ve çizgilerimizle sağlanmadığı için, karışık durumlar uzun süre yaşandı. Bu işin bir kısmı.

Diğer yandan, eğitim adayı olarak eğiylar diğir bu sahada olduğu halde hala kendisini aldatmış gibi, bizi de aldatmaya çalışan ögeler var. Özeleştirilirdi, laftan öteye

gitmeyen ve pratiğe hiç yansımayan bir biçimde dayatılan var. Biz, defalarca söyledik; bunların değil ortamızda olması -hele Parti Önderliğimiz için denetimi altında olan bir okula olmaları-sembolize bile uğrayamayacaklarını söyledik. Küstahlık istemiyoruz; kördüğüm olmuş ögeler istemiyoruz. Ben on-lar için ne lazıma yaparım ve yaptım da. Bunu PKK'nin bütün ola-naklarını önlere sererek yaptık. Eger, bunlar sıradan bir dürtüde sahipseleer en azından bir militanını yasılarna ulaşmaya tereddüt et-mezler. Ama yok, yani "İlahi Parti irtarını bulundarcacığı, kar-maşağı geliştireceği, yani olum-suzluğu yine sergilediğime tu-tumlar habire sürdüreceği" diyor-lar bile, bunları safırlamızdan ata-cağız. Geriye kalanlarımız her yö-nüyle Partiyi yayacaklar, Partiyi yayacak için işte bunlar Parti tec-rübemiz, işle Partinin genis teorik düşünceleri, işle yolum eğitimle almak için araç-gerçe, her düzey-de askeri, siyasi yetkinleşme alan-ları, bol zaman, ülkede bile hiç kimseye nasil olamayacak sağ-lıklı bir zemine yasamı Bunlar daha ne isterler?

Unutmayalım ki, biz Parti Önderliğimiz olarak rahat bir temiz ha-vayı tenefüs edemiyoruz ve zindan direnişçileri her gün ölmünde dire-nerek Partimizi PKK yapmak isti-yorlar.

Bütün bu mirası biz önlere koymuşuz. Eger, halen biz eğitim adayları bu gerçekleri görmek ye-

rine, ısrarla eğitilmeme, dönü-şme, çizgilerimizi yayıyor-lara, suç kendilerinde ve müstah-ak oldukları Parti tavrını görecek-lerdir.

Eğer, sağlam bir devreyi ya-sadık diyorsak ve gerçekten mezu-niyeti -yani Partileşmeyi- öz İtba-riyle sağladık diyorsak, işte bu temelde olabilir. Eger bu temelde kendilerini Partileşmenin eşle, Partileşmenin içi tilmişlere, arkadaşları kutlans ve eğer bu konu-da yetmezlikleri varsa, onların bu-nu hızla aşmalarını bekleriz.

Bu konuda yine çalışmalarını daha da derinleştiriyoruz. Gerçek-ten her türlü yoldaşa desteğimizi devam ediyor. Eğitim faaliyetle-ri derinleşerek devam ediyor. Partimiz, gerçekten gökleri bir biçimde değıştirilmeye devam ed-iyor, her düzeyde gelişme sürüyor. Şüphesiz bütün bunlar sıradan eği-tim adayımızı bile ilerelecek ve sağlam bir PKK'ly yapacaktır.

Biz, bu temelde bütün çalıma-lara tekrar yüksek bir sorumlulukla ve günün anlık ve de tarhın bile emrettilerini gözönüne yi geti-rierek, yoldaşların karşılık verme-lirini bekleyeceğiz. Bu konuda ba-sarmak için tarihsel bir fırsatın ö-nümünde olduğunu söylüyoruz.

Parti Önderliği olarak bizde tem-elliğimizi bu anlamdaki. Hala-ten tüm gücümüzü bu alandaki göv-e-rlerin başarılması için sarfediyoruz. Önümüzdeki yıla, bu biçimde giriş yapmaya yoldaşları çağırıyor, se-lamlarını ve başarı dileklerini sunuyorum.

PKK Genel Sekreterliği
18.12.1988

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN:

"Devrimci eğitim görevlerimizi başarmada ölçü; Parti gerçekliğimizi her düzeye kavramak ve öndeki görevleri yerine getirmektir"

1988 sonuyla birlikte eğitim devrimiz sonuçlanırken; alınması gereken eğitimde amaçla uysul uluşmadığı üzerinde kapsamlı düşünme gerekmektedir. Kendimizi gözden geçirmeliyiz, ancak içinde bulunduğumuz koşullardan kaynaklanan ve ifadesini Partimizin siyasîsinde bulan görevlerimizi her düzeyde karşılayabilecek gücü kendimize görmek, bunun gerekli kıldığı ideolojik, politik, pratik düzeyi yetkin ve yeterli hale getirmek temelinde olabilir. Bu konuda olumlu kazanımlardan sözdebiliz. Ancak, çözümü ulaşıldığı, devrimsel devreyi geçirmiş oldukları, devrimci gerçekliği ve mezuyniye hak kazandığımız söylenilebilir.

Gerek bu son devrimizin başlama süresinde ve gerekse daha önceki birçok devrede, eğitim gerçeğimize; devrimsel Parti gerçekliğimize yazgı ve aksak yazgılarla kendimizi mümkün olduğu ölçüde hızla arındırma ve mevcut düzeyde gerçeklerimizin emrettiği gelişmeyi kendimizden başlatmanın başta öndeki gerçekliği olmak üzere, bütün Parti gerçeklikleri müzi döru ele almak, çözümlemeye ve kendimizi bütün yönleriyle bu gerçeğe katmakla mümkün olduğunu defalarca vurguladık. Bu sorunun önemi yitirmesi surda kalsın, gelişen Kürtistan devrimi bizen mutlaka kendimizi gelişimin ağır ve olumsuz yapısından kurtarmayı emretmektedir. Birçok Parti belgelerinde ifadesini bulan, nedenleri ortaya konulan ve bizi devrimle karşı karşıya getirdiği gibi, onu ilgilendiren kilitan hatalı ve yanlış yolun önemli kayıpları uyu açan ve çok şırırlı bir gelişmeye yüzüze bırakan yetmez kişilik ile, yanğıllı, bunun çok çeşitli iyi niyetlerle kendine yakıştıran, köklü çözümümü her türlü yaşamayanın bir an azında karşı-devrimci faaliyet kadar devrimci mücadelelerin önünde engel teşkil ettiğini gösterdik ve pratikliğimiz de bunu defalarca doğruladı. Aynı zamanda, çizginin sağlan bir değeriendirliği, özümsemesi ve bunu hayata geçirmek için sıradan bir çabının sergilenmesinin bile ne kadar önemli gelişmelere yol açtığı da birçok örnekleyle kanıtlanmıştır.

Günümüzde iyice kanıtlanmıştır ki, Parti çizgimiz devrimi getirmeye muktedir olduğu gibi, zafirini de garantilemeye muktedirdir. Ama, bunun en önemli şartı, bu çizgili hayata geçirmekle muktedir kadro yapısının yoğunlaşması ve çizgili her düzeye, her alanda koşullara uygun uygulama gücünü göstermesidir.

Parti faaliyetlerimizin odak noktası kadro faaliyetidir. Kadro faaliyetini bugünkü devrimci gelişimimiz motorudur. Bu faaliyetin gelişmesi, kilitlerin devrime katılması hızlandırıldığı gibi, onu hatalı gelişmelerden de alıkoyabilecek, onun her düzeydeki orulanışmasını mümkün kılacak tek doğru çare ve yoldur. Parti siyasîsinin her düzeydeki uygulandığına sağlan kadrolarla temel edilmesi günümüzün kilit temel gelişme şartıdır. Partimiz birçok yönden mesafe kaydetmiştir. On yılın gerçeken bütün yönleriyle incelendiğinde ve dersler çıkarıldığında görülmektedir ki; büyüküm kilit, zafir için her şey vardır; kaybetmenin ne olduğu ve nasıl geliştiği de bu derslerin önemli bir parçasıdır. "Vatan" ve "özgürlük" kavramları düzeyinde ele alındığında, günümüzde somut te-

neffüs edilir, onsuz yaşamılamaz bir olgu haline getirilmesine kadar safi edildi, cabalar çok iyi değerlendirildi dedi. Bunun anlamı, yeni yaşamı kendimize kesinlikle kabul ettirmek, aynı zamanda bu yaşamı gelişen ne varsa, ondan yararlanmak ve yeni insan tipimizi bu temelde yaratmak için her şeyimizi ortaya koymaktır.

Biz, herhangi bir dönem devrimciliğini yapmıyoruz. Herhangi bir çizginin etkisi altında da bulunmuyoruz. Hele hele kölelik deneniminin kök, tutucu ve gerici özelliklerini, birkakım yaşamamız veya temel etmemiz, düşmanca görür ve tasfiye ederiz. Parti gerçekliğimiz; Kürtistan'ın devrimci temelde ortaya çıkarılması, kuruluşu, bunun için nelazına onun öndü şahsında ifade edilebilir, ne kadar engel varsa hesipnin, tasfiye edilmesi ve son derece işleyen, kendini hızla yenileyebilen örgüt yapısına ulaşması demektir. Biz, bu gerçeklerin çok yönlü olarak incelenmesini zaten eğitim temeli görevi olarak koyup, bu konuda birçok veri, malzeme, materyal sunduk. Aynı zamanda kendini düzeltmesi ve yoğunlaşması gerekenlerin durumlarını çok yönlü olarak ortaya koyduk, onlara yol gösterdik ve kimsenin —sıradan bir düstürlüğü temsil ediyorsa bile— bundan kaçması, çeşitli kilitlara bürünmesi gerekliğini belirtti.

Bugün, Parti gerçekliğimiz, kendini aldatmayn, bağımsız ve özgürlük doğrudlusunda sonuna kadar yürüyüşü esas alan, azamı çabası sergileyen, onu bundan alıkoymak isteyen her türlü iç veya dış engelleri açığa çıkartmak ve onları tasfiye etmek için her şeyini ortaya koyan, bunun yüksek kararlılığına sürekli yazgıya, hayata geçiren gelişmelerine yoğun ve onu sürdüremekte son derece kararlı bir duruma gelmiştir. Karar düzeyi, onur düzeyi gerçeken devrimci orulanı yaradır bir düzeye getirilmiştir. Biz, bu dönem PKK'nin iliyi yaşamadık durumundayız. Orulanış Kürtistan halkının onur gücü, emrenden, süphez bu emirlerini doğu temellerinde- yani on ileri temele ayda kaldırma temeline geliştirilen, bunun için gerekli araç-gerci zamanında devreye koyan; onun beklentilerini esas alan, buna bir emir telakki eden bir yürüyüş kolu durumundayız; öndü müfrezeviz, varımız-yoğunumuz bu yürüyüşün sağlan olu olmasınadır bağlıdır. Biz her şeyimizi bu temelde kazanabiliriz. Biraz düstür olan, vicdani olan biri, bu amansız yılları nasıl geçirdiğimiz biraz düşünsecek olursa, kendini yitirileştirmek ve dönem emirlerini yerine getirmeye için hiçbir neden iliyi söylemez; hiçbir bahaneyle sığınmaz. Evet, sıradan bir düstürlük bile bunun için kafidir.

Süphez düşman bizimle amansız bir biçimde uğraşıyor; elini çizimize kadar uzatıyor; yüreğimize, beynimize çizine kadar ulaşmak, düşünceimizi ve birliğinizi bozmak, kardeşliği geliştirmek, duyarsızlığı yapmak, bozğunculuğu, düz-cansız bir kişiliği Parti çizgini yaratmak istiyor. Çizgine kaprisleri ve inatları dayatarak, insanca yaşamak için nelazına onu elminden almak için her şeyini ortaya koyuyor; bunu, bazen direkt yapıyor, bazen de dolaylı, kendisinin koşullandırıldığı unsurlar vasıtasıyla yapıyor. Belki burada art niyetli bir-iki ajan varsa da, bunlar

o kadar tehlikeli değildir. Asıl tehlikeli olanlar, düşmanın ideolojik-politik, siyasî atmosferi içinde yaşayan ve çoğunluğu da objektif olarak bu gerçeği- düşmanın gerçeğini- çizimide yaşamışlardır. Ruh halleriyle, davranışlarıyla Parti çizgisi sürükli çelmeyen, Parti yaşamını bulandırıştıran, düz cabayı bir ceneze gibi barındıran, bazen de çizgine bir yıkıcılığı kadar güç debilen, inancsızlığı ve karmasayı habire geliştiren, başı başına bir moral bozguncusu duruma gelenler objektif olarak düşmanın etkileri olarak görülmelidir. Oylara karşı duyarsız, görevleri zamanında yerine getirme konusundaki iddiası zayıf olmak, yaratıcı düşünce için girmekmek, hep dolaylı olarak kaynağını düşmanın dayatmalarında bulur. Bütün bunlar çok yönlü olarak Parti belgelerinde işlenmiştir. Zaten temel inceleme görevi de bu nedenledir. Bu gerçekleri her gün artan bir derinlikte yakalamak ve Partiyi bu temelde yapılmayı gerçekleştirmeye görevi vardır.

Bunun yanında, köleliğin ağır etkisini bir türlü atamayan, doğru düstür bir üslubu tutturamayan, kendisini yoğunlaştırmayan, gerçeklerimizi nasıl ele alıp inceleyeceğimizi ve buna göre nasıl devrimcileştireceğimizi bilmeyen, Partinin buca yardımına rağmen tutturamayan, kendi kendisiyle oynayan, kendi kendini aldatan, su veya bu tarafa kolaylıkla yaslanan, uzlaşmacı, ıradesiz, çaba yoksunu, devrimin zafirine inanıp-inanmadığı belli olmayan, bir kölenin emir beklemesi gibi sürükli emir bekleyen, inisiyatiften yoksun tipler de az değildir. Bunlar da, Parti gerçekliğini ulaşmayı ve onu temsil etmeyi engelleyen olumsuzluklardır. Bütün bunlar birçok yönleriyle ortaya konuldu. Asılmasının bir emir olu, eğitim temeli görevinin bu olduğu ortaya konuldu. Özellikle Parti tarihinden bol bol gözlemler yapılsa görülecektir ki, dönemin gerek düşmanın direkt ve ya dolaylı dayatmaları ve gerekse yetmez devrimciliğin köleliktin tutalim, her türlü yanğıllı temsiline kadar bu konuda her dönemde dayatılan örneklere ortaya çok açık koyduk; nemeimen sonuçlara ulaştığımız da ortaya koyduk ve bunu yaparken de ders çıkarılması için yaptık. Bu durumları bir kez daha yazgıya yazgı kimsenin hakkının olmadığını ortaya koyduk. Bunun yerine, başarıyı getiren, bizi ilerleten ve giderek bizi bugünkü küçümsemelerimize gelişmeye getiren sınırlı cabaların da ne olduğunu ortaya koyduk. Bu cabaların derinleştirilmesi zafere nasıl ulaşılacağı üzerinde pratik, pratik bütün yönleriyle ortaya koyduk. Eğitim temeli amacının buna ulaşmak olduğunu sık vurguladık.

Bütün bunlar, 10 yıl konuşmalarında da detaylandırarak, başta kamp eğitim faaliyetlerimiz olmak üzere, tüm Partiyi eğitime ve yeni dönemi yüksek bir morale ve aynı zamanda da küçümsemeyen devrimci olanaklara açmanın devrimci bir görev gereği olarak anlaşılması gerektiriyor ve bizim de bunu yaptığımızı belirttik. Ne pahasına olursa olsun, tüm gücümüzü bu temeldeki görevimiz başarmak için kullandık. Tahammül edilemeyecek ne varsa, bu uğurda tahammül edip, çizgimizin bir adım daha ileriye yönelmesine, başarı kazanmasına çalışarak, bunun di-

şında hiçbir yaşam olanağımızın olmadığını kapsamlı bir biçimde ortaya koyduk. Biz, bunları koyarken, çok çeşitli alanlarda Partinin temsilinin neden, niçin yapılmadığını da sonuçlarıyla ve orulanılarıyla birlikte belirttik. Aynı zamanda bunun devrimci bir durum olmadığını, devrimci bir militan kişilik olmadığını, bunun neden, nasıl aşılması gerektiğini de ortaya koyduk ve çözümümü her düzeyde Partinin pratiğinde iyice ispatladığımız gibi, olumlu yönde çözümlemiş gerçeklerimizde hiçbir kayıtları surmeden kendini tümüyle katmak, onu en yüksek coşkuyla ve bitmez-tükemmez cabayla karşılamak olduğunu ve bizim Parti Önderliği olarak bunu temsil etmeye çalıştığımız, bunun da birçok gelişmelere yol açtığını örnekleriyle bol bol sunduk.

İşte, kısaca belirlemeye çalıştığımız bu hususları, yeni dönem kadro politikasının esasları olarak görmek ve yürütülen eğitim faaliyetlerini bu temel yaklaşımlar dahilinde başarıya götürmek gereği çok açıktır diyorduz.

Partimiz, 10 yıl geride bırakırken, gerçekten dostun da, düşmanın da ifrat ettiği gibi, Kürtistan devrimine tarihi bir katkıyı yapmış bulunmaktadı. Kürtistan devriminin teorisi ve pratiği sadece muazzam olumsuzlukları, ihaneti, işbirlikçiliği açığa çıkarmak, deftere etmek ve başarısız kılmakla kalmamış; halkın ayda kalkması için, daha düz adından bile bahsetmekten çekinen, ama günümüzde muazzam bir kuruluş akımı haline gelen halk hareketini ortaya çıkarmak için, mevcut dengeleri silip süpürmek için, büyük teorik aydınlatma yanında, uygun taktik cabalarla olumlu yönde gelişmeyi bugün gerçekten herkesin ifrat ettiği bir gelişme dönemine sıçratmak için de yürütülen cabaları bugünkü la samaya getirmeyi bilmiştir. Nereden bakılırsa bakılsın, Kürtistan devriminin su an içinde bulunduğumuz durum, Partimizin ideolojik, politik ve taktik önderliğini iyice ispatlamış bir gerçeği olduğu gibi, bu diğer tüm akımların onca aleyh faaliyetlerine rağmen, artı birkakım yenmeyi, onun etkisine kalmaktan bile kurtulmaması karşılıklı yığıldıkları bir dönem de ifadesidir. Yani, PKK'nin ideolojik-pratik gelişmesi, ilkel milliyetçiliğin ne olduğu belirsiz, küçük-burjuvazinin kendini bile tanımaktan aciz ama, bozgunculukta, kendini karıştırmakta, düştürmekte son tanınması özelliğinden kaynaklanan olumsuzluklarını da önmeli olarak sınırladığı ve devrimci hareketimizin etkisine almak, ertirmek, tasfiye edilmesi gerekeni tasfiye etmek, kazanılması gerekeni kazanmak için önemli başarıya ulaştı.

Yine, hakim ulus solculuğunun, hatta uluslararası sosyalizmin olumsuz ögelerini özlemlerinin ırlarimizdeki etkilemelerine de, hem ideolojik, hem politik olarak iyi bir mücadeleyle yönelenler, olumsuz etkileri sınırladıkları, olumlu olarak alınması, kazanılması gereken ne varsa, ona ulaşılması çalışıldı. Eğer bütün bunlar Kürtistan için bir ilke içinde; daha önce kadro lili konusu bile olmayan, lili konusu olduğunda da hara- meizat satılan bir olgu olarak ele alınan bir ilke ve halk için yapıldığı düşünsecek olursak, bunlar büyük gelişmelerdir. Bugün TC gibi, tarihin tanıdığı en despot -günümüzde faşist, milita-

rist- bir güce karşı, onun dünyada eğine ender rastlanan bir somur-geçilici özel savaşımı yürütme- ne karşı, bu mücadelelerin gerçekleştirildiği ve başarının bununla mücadele içinde sağlandığını düşünürsek, bunun değeri, yine her türlü değerlendirmenin üstünde kalacaktır.

Bunlar, bizim gerçeklerimiz olup, Parti hareketimize sağlıyor. Parti hareketimizin de temel onun sağlan kadrolarının mücadelesinde yatıyor. Herhangi bir devrimcilik, herhangi bir yaşam ve çalışma tarzıyla değil, baştan günümüze kadar akı sıkıya düğünülmüş, her pratik adımı kilit karşı karşıya alınmış ve bu temelde sağlanmış bir başarı sözkonusudur. Hicbir hareket bizi hareketimiz kadar önceden düğünülmüş bütün pratikleri çok planlı ve bu nedenle en az kayıpla azami başarıyı gösterme durumunda kalmamıştır. Bu konuda hareketimizi gerçekten e- sine ender rastlanan bir örnekle sergilemiş, işte bu özelliğinden ötürüdür.

Bütün bunları yeniden ele almanın nedeni, gerçeklerimiz doğru yaklaşımak ve eğitim gerçekliğimizi de bu gerçekliğimizi kavramak için esas almak ve başarmak içindir. Şunu çok iyi biliyoruz; insanlarımız daha önce kadar her türlü disiplin altında, otoriteden, ıyasetten uzak, yüz yüze düşmana hizmet eden, düşip lin tanınmayan, anarşi içinde boğulan, her türlü pisliğe batmış, sını tanınmayan, her türlü gerici, bozgunculuğa açık, düşüncesi bile diyemeyeceğimiz, dürtüleriyle hareket eden, akıl almak surda kalen, her gün kırık defa fikir değiştiren, fikir de değil aklına esene göre hareket eden bir durumu yaşamaktaydılar. Böyle bir konumdan geldiğimiz düşündürsek, bugün PKK gibi güçlü bir akım içinde olmanın büyük şerefi daha iyi anlaşılır. Aynı zamanda kişiliğimiz bulma; düşüncesi gücüne, ideolojisi ve devrimci pratik yaşamı kavuşmanın ne kadar anlamı, hiçbir şeyle değitirilemeyecek kadar yüce bir değer olduğu ve buna ulaşmanın başı başına insanlığımızı kazanma ve bunun hiçbir şeyle değitirilemeyecek kadar değerli olduğu, sıradan düstürlüğü olanın bile teslim edeceği bir gerçekliktir. Ve eğer birisi bu kadar cıvalı olma gerçekliğimizi bir türlü kabul etmiyor, yaşamıyor, bilakis onunla oynuyorsa, gerçekten düşmanın üzerine nasıl ustaca gidiyorsa, bu kişinin üzerine de öyle gitemek; gerçekliğini açığa çıkartmak ve eğer değitirilebilecekse düzeltmek, düzeltilemeyecekse canına okumak, bu gerçeklerimizde sadık kalmamızın bir gereğidir. Bunca tarihi pratik ve ondan çıkarılması gereken dersler ortaya kayan, halen buna bunalsını yaklaşıp, bununla oynayan, bunu gerçektirilen gelen, lili-coşku noksanlığını gösteren, özlemeyen, düstür bile davranma gücünü göstermeyen, kendini dayatmaya yetkin, tit, elbetteki çok yönlü değerlendirmelere talı tutmak, eğer bir hasta ise hastalık dercesini ölçmek, eğer ameliyatla sağlığına kavuşacaksa ameliyat etmek, eğer uyurularla düzeltilecekse uyurmak ama, hiçbir biçimde Parti ortamının içinde boylesine hastalıkları durmasına müsaade etmemek, günümüzde Parti gerçeklerimizin varlığını olduğu aşamaya bağlı kalmamız gereğidir.

Devamı 26. sayfada